

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד



שם תיק: הועדה הטריטוריאלית.

מזהה ביז: חצ-1/8916

מזהה פריט: 000619

כתובת: 2-120-2-3-2 תאריך הדפסה: 01/07/2021

הנכס נמצא בבעלות
מדינת ישראל

26-30/9/80 6/80-10/80

מדינת ישראל
ארכיון המדינה

חצ / יו / 8916

משרד החוץ

מחלקה

מחלקה

תיק מס'

8916
1/

מדינת ישראל

משרד החוץ

ירושלים

גלויה 18

תאריך: ב' בחשוון תשמ"א
12 באוקטובר 1980

מספר:

אל: מנהל אירופה א'-ב'
לשכת השר
לשכת המנכ"ל
לשכת סמנכ"ל אגף ההסברה
לשכת השגריר, פאריס
מנהל מח' מצרים

מאת: מאור"ר

הנדון: ביקור הועדה הטריטוריאלית

...מצ"ב רשום השיחה שהתקיימה עם שר הפנים, ד"ר בורג
והועברה אלינו עי' לשכתו.

לידיעתכם.

ב ב ר כ ה,

חנה זביר

1944-1945

1944

1944-1945
1944-1945

1944-1945
1944-1945
1944-1945
1944-1945
1944-1945
1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945
1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945

1944-1945



פגישת הועדה המשולשת של
נציגי יפאן ארה"ב וארופה
עם שר הפנים, דר' יוסף בורג
ירושלים, פ"מ תשרי תשמ"א, (28.9.80)

נוכחים: דר' יוסף בורג, שר הפנים
אריגו לוי, נציג איטליה
גארד פיצ'גארלד, נציג אירלנד
מק קיטאהארה, נציג יפאן

את המפגש פתח אריק לוי נציג איטליה שציין כי בחודש ינואר יכתב הדו"ח של הועדה
ולאור זאת הוא מבקש לדעת היכן עומד המשא ומתן על האוטונומיה.

דר' בורג: עלינו לדעת שהרעיון היה של בגין הוא היה צריך לתת תשובה לשאלה בסיסית
בארצנו, איך ליצור מקסימום אוטונומיה לתושבים הערביים של הגדה המערבית,
מבלי לסכן את חיינו כאן. ארץ זו קטנה מדי מכדי להכיל שתי מדינות
ומעל לזאת מדינה פלשתינאית כיום תהיה בעלת נטיות קומוניסטיות, ויש
לי מספיק מחשבות המונעות ממני לרצות אותם 2 ק"מ מירושלים. אני יודע
למי אני מדבר ולכן אין כאן תעמולה כלשהי.

מצד אחד איבנו רוצים מדינה פלשתינאית ואילו מן הצד השני אנו מרגישים שלא
נוכל להחזיק מליון ערבים תחת משטר צמוד ועל כן הרעיון הוא ליצור
מועצה מנהלית. רעיון זה הינו חלק משני הדברים שהשגנו כצעדים ראשונים
בקמפ דייוויד ויש לי זכות מוסרית לאמר: השגנו כצעדים ראשונים בגלל
השלום. יש דו-משמעות למילים בקמפ דייוויד, כדוגמא: "שלום כולל: הרעיון היה
שמצרים, ירדן ואף הערבבם הפלשתינאים יטלו חלק בשיחות. כיום המצב
הוא שירדן ממשיכה לשבת על הגדר. למרות שאני מכבד את חוסיין כיוון
שהוא מלך, יש לו בעיות בשל העובדה שקימים יותר פלשתינאים מאשר ירדנים
ואין הוא מגלה עקביות בקופצו מנושא לנושא ובתהליכים של קבלת החלטות.
ברור שהוא לא יצטרף לשיחות ועלינו לציין ששיבתו על הגדר מכינה
גם לשינוי זווית המבט שלו וכיווני הישיבה.

ועתה אחזור לענין האוטונומיה. אנו החילנו את הדיונים ב-26.5.79
ולא היה לנו הרושם שנצרים מעוניינים לרוץ עם הנושא. איני יודע מדוע,
יתכן ובשל בעיות שהיו להם אז.

יום אחד אמר לי בוטרוס ראלי שאנו מבודדים בעולם הערבי. אני אמרתי
לו שאני מבין זאת. אבל עליכם לדעת שאנו יודעים שכל השיחות שלנו
אתכם הועברו ל-P.L.O והיו להם עליות ומורדות עם סעודיה וגם היחסים
של מצרים עם ה-P.L.O אינם ברורים לי ולכן איני יודע מה הביא לקצב
האיטי, האוירה ואי-היציבות של המצרים.

יש לנו הרושם שסאדאת נותן כיוון אך תאנשים שמחזיתו לא תמיד לויאליים
אליו. היה ענין של חוק ירושלים ואם זה באמת היה נושא מנקר עיניים.
הרי שב-1967 כבר החלטנו בכנסת על סיפוחה של ירושלים ועוד לפני כן
הכרזנו עליה כעל בירת ישראל ומכאן שהשטח המסופח הוא חלק מהבירה.



- 2 -

החלטנו על לוח זמנים ב-7.5.80, למחרת טאדאת ביטל.
שבוע לאחר מכן חזר והסכים.
ולאחר זאת שוב ביטל.
ועכדנו על לוח זמנים חדש
ופתאום החל לרגוש על חוק ירושלים והחלה חליפת המכתבים.
אזי הוחלט להחליט מחדש ולפחות עם ועדת ההיגוי.
משנקבע לוח הזמנים הגיע מברק שביטל.

עלי לציין שטאדאת רצה פיטגה אחרי הכחירות לנשיאות ארת"ב. אם יבחר
קרטר אז הוא נאמין שקרטר יוכל לדבר אתנו לאחר הכחירות בטון חזק יותר.
זה קשור לפוליטיקה קטנה של קרטר. לכן טאדאת רצה פיטגה אחרי, כי אם
יבחר קרטר טאדאת יוכל להשיג מה שירצה ואם לא הרי שקמפ דייויד ניתן
לשינוי על ידי הנשיא הבא. זה כנראה היה קו החשיבה שלו.

באו"מ כאשר קורת משהו הקשור לישראל ההתרגשות עוברת על גדוהית ומתקבלות
החלטות. וכאשר איראן ועיראק סותמות את הנפט לארופה אין פרץ ואין
צווחה.

האם יכולה להיות פגישת חדשה של קמפ דייויד אם לא יבחר?

אריגו לוי:

דר' כורג:

המצרים רצו שהשיחות כעת תתקיימנה כמסגרת הכנה לפיטגה. אנו רצינו
שהיה המשך למשא ומתן. ולא רצינו שהשיחות לא תימשכנה. דיברנו
עם המצרים על הכחירות ופחות או יותר התקדמנו יפה. אם כי יש נושא
אחד שמצרים הביאו, הם רוצים שתושבי מזרח ירושלים יטלו חלק בכחירות
ונראה לי שתאמריקאים בנושא הזה מסכימים עם המצרים כאשר למעשה הקביעה
המנחה אותם היא שכל מקום שהיה תחת שלטון ירדן צריך להיות הטריטוריה
של האוטונומיה ואילו אנו מדברים על אוטונומיה לתושבים.

ברצוני להדגיש כאן בנושא ירושלים שרוב תושביה הם יהודים וב-48 לא
היתה מדינה ששמה ירדן, היתה עבר הירדן והם ב-1948 כבשו את מזרח ירושלים
וכיבוש זה לא זכה להכרה של אף מדינה פרט לשתים: פקיסטן ואנגליה.
אבל כבדש זה הן המצרים והן האמריקנים רואים בנושא הטריטוריה עין
בעין. למעשה הם רוצים זכות בחירה לגוף מנהלתי שלא ישלוט על אלה
שבוחרים בו.

ב-Powers and Responsibilities אנחנו הצענו מודל שתיאר למעלה מ-80%
של הפונקציות אותן צריך להעביר (A.C.).S.G.A. הם לא רצו לדון
בזה כי הפלוסופיה שלנו על שלוש קטיגוריות, סמכויות מועברות, סמכויות
משותפות וסמכויות שיריות לא נראתה להם. אני חייב לציין במאמר מוטגר
שחליל למעשה הסכים אך ברגע האחרון חזר בו.

מה עם בטחון פנים?

אריגו לוי:

דר' כורג:

יש נושאים שכשתתקרב אליהם עליך להיות ספציפי. משטרה פועלת נגד גנבים,
רוצחים, שודדים וכו'. בטחון פנים פירושו מחבלים, ריגול נגדי ואז בודאי
שיש בעיות בנושא. עם זאת הנושא לא נדון.



- 3 -

אריגו לוי: מה עם אדמות מדינה?

גארד פיצ'גראלד: אתם מדברים על אוטונומיה לתושבים ובנושא הבחירות אתם קובעים שתושבים הגרים בטריטוריה מסוימת אסור להם לבחור, המשמעות היא טריטוריאליזם.

אריגו לוי: ירושלים סופחה, אך תושביה אינם אזרחים ישראלים.

ד"ר בורג: אתה טועה. החוק אומר לבחירות לכנסת רק אזרח יכול לבחור. ואל לנו לשכוח שלתושבים האלה יש פריבילגיות רבות וקשר רב עם בני דתם ומנהגיהם בצד השני.

גארד פיצ'גראלד: האם כולם שוים כאן בפני החוק? האם תסכימו לתת אזרחות לתושבי יהודה ושומרון?

ד"ר בורג: אני חושב על קנטונים. ואם יהיה הכיוון כזה, כן.

גארד פיצ'גראלד: מדוע שלא תסכימו למדינה חילונית, לא דתית ודמוקרטית?

ד"ר בורג: אתה כאן מכניס קטע מדרישתם של ערפאת וחבר מרעיו שבנהותה מכוונת להשמיד את מדינת ישראל. אנו תמיד נשאלים אם ערפאת ישנה את מדיניותו האם נסכים לדון עימו, ויצא כבר עלי הקצף כשאמרתי, שאם לאחר 3-4 שנים אש"פ יפסיק עם הטרור, יפעל בשקט, כמובן בניגוד למהותו ולאידאולוגיה שלו, הרי שהוא לא יהיה אש"פ והשאלה למעשה צריכה להיות מופנית אליו. אל תשכח שבדמשק בוועידתם האחרונה הם חזרו והחליטו באחדות דעים שיש להשמיד את ישראל והוסיפו שהם אומרים את דבריהם כחלק מהמהפיכה הסוציאליסטית. יש לסוציאליזם הקומוניסטי אסטרטגיה משל עצמו, בעוד שנתיים רוסיה תהיה ללא נפט, ועל כן רוסיה עצמה ביצעה את שביצעה באמצעות שליחים ואחרים באפריקה כל מיני איגופים והיא לוטשת עין למקורות נפט אחרים.

אריגו לוי: האם אתה מצפה שהשיחות יצליחו? אם לא, מה יקרה?

ד"ר בורג: על פי קמפ דייוויד לא יקרה כלום.

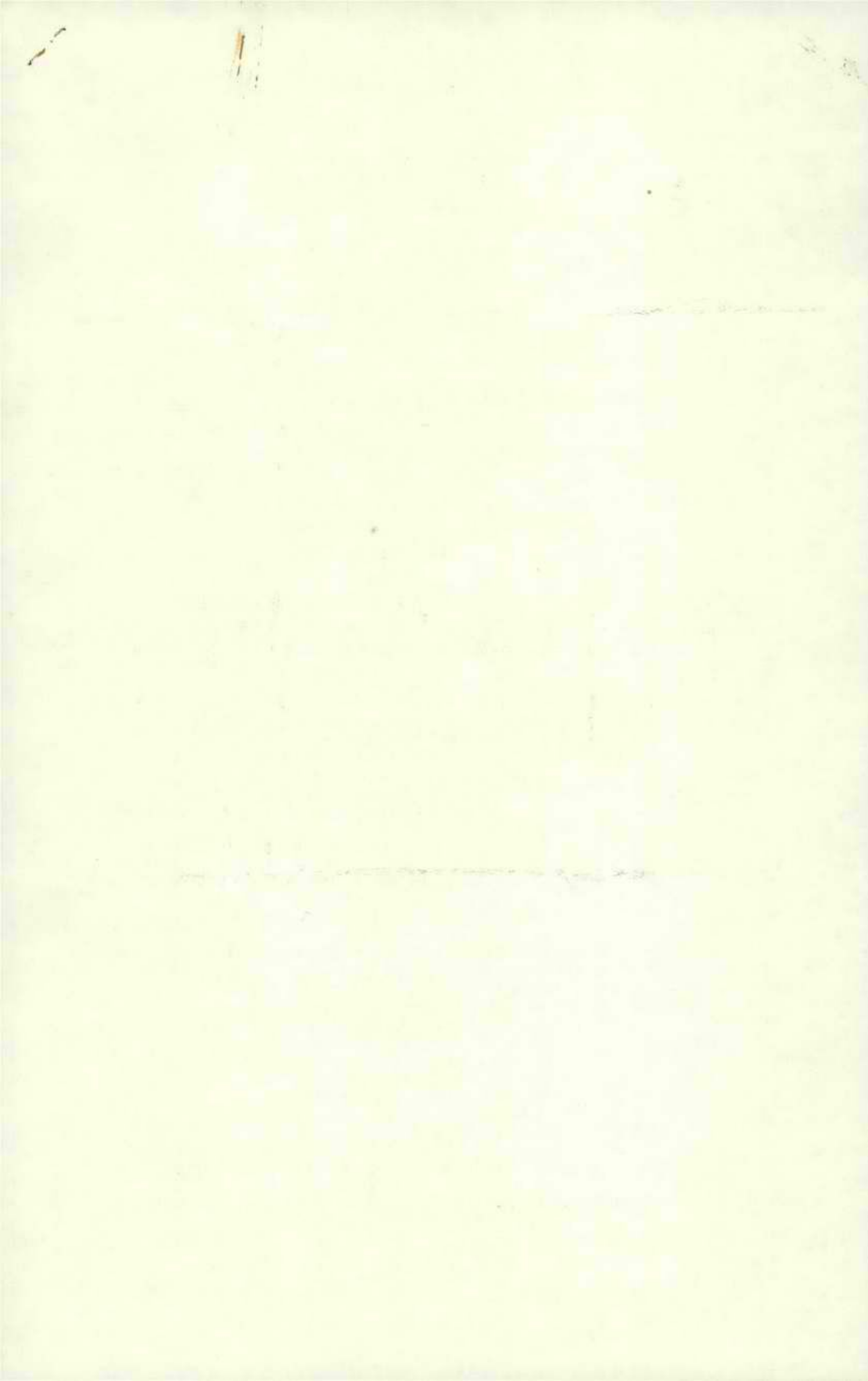
אריגו לוי: האם אתה מצפה שהבעיה הפלסטינאית תעלה?

ד"ר בורג:

השאלה היא שאלה והיא עומדת בזכות עצמה. הבעיה קיימת. אנו לא מעלים על דעתנו להציע להם מה שביצעו בנו וישנן 3 אפשרויות:
(1) אם ה-P.L.O. יהיה ללא סיוע שיש לו והעולם הדמוקרטי יהיה אקטיבי יותר, אזי ערכים מתונים יעשו את שהם צריכים לעשות.
(2) שום דבר לא מצליח כמו ההצלחה. אם סאדאת ימשיך במסרתו ויחזק את מעמדו בעולם הערבי זה יעזור לפלשתינאים לצעוד קדימה.
(3) גורמים שונים בעולם צריכים ליצור מחשבה שניה אצל מנהיגים ערביים ודרכם אצל הפלסטינאים באשר לשינוי בעמדה. בפרוור דיברתי עם חליל ושותחב אז על הפעולה ליד הקעבה. איננו יודעים מדוע הם נכשלו, אך יתכן שאם המתנקשים לא היו נכשלים יתכן וזה היה גורם שערב-הסעודית תהיה תחת שלטון אחר. אל תשכחו שמוסקבה זה הסלף-ריינג'ס של טרור.

אריגו לוי: מה בענין ירושלים, זו בעיה שעלולה להפסיק את הכל?

ד"ר בורג: סאדאת לא הפסיד כלום מהמשא ומתן, הוא מקבל וקיבל ולא כדאי לו להפסיק.





ירושלים, יג' בתשרי תשמ"א

23 בספטמבר 1980

ס ו ד י

אל : מר מאיר יפה - אירופה א'

מאת: צבי טנא ממ"ד/כלכלה

הנדון: THE TRILATERAL COMMISSION

1. כפי שהסברתי לך בשיחתנו הטלפונית גוף זה הוקם ב-1973 ביוזמת דוד רוקפלר. חבריו בו אישים מהסקטור הפרטי בארה"ב, מאירופה המערבית ומיפאן. מטרתו המוצהרת היא להגביר שיתוף הפעולה הכלכלי והפוליטי בין שלושת האזורים.
2. בהיותי בתפקיד בפאריס עקבתי אחרי פעילות הוועדה בעיקר בעזרתו של הברון אדמונט דה רוטשילד, חבר בוועדה, אשר היה מוסר לנו ברצון מידע על הישיבות השנתיות של מוסד זה.
3. מצ"ב חומר אינפורמטיבי על הוועדה הכולל:
 - א. סקירה שנכתבה ע"י המרכז ב-1976.
 - ב. פירסום בנושא של ה-U.S NEWS & WORLD REPORT. מאפריל 1980.
 - ג. דוח A.D.L. על הוועדה.
 - ד. רשימת הסקירות שהוכנו ע"י ציוותי עבודה שונים עבור ה"וועדה המשולשת" (רוב הנושאים הם כלכליים).
 - ה. רשימת בעלי התפקידים בוועדה וכן רשימה מעודכנת של חברי הוועדה בארה"ב.

ב ב ר כ ה ,

צבי טנא

העתק: המנכ"ל

מר מ. ששון, שגריר מיוחד

מנהל המרכז

מר א. בן חורין, סמנכ"ל.

(As of November 20, 1979)

The Trilateral Commission

GEORGES BERTHOIN
European Chairman

TAKESHI WATANABE
Japanese Chairman

DAVID ROCKEFELLER
North American Chairman

EGIDIO ORTONA
*European Deputy
Chairman*

NOBUHIKO USHIBA
Japanese Deputy Chairman

MITCHELL SHARP
*North American Deputy
Chairman*

GEORGE S. FRANKLIN
Coordinator

MARTINE TRINK
European Secretary

TADASHI YAMAMOTO
Japanese Secretary

CHARLES B. HECK
North American Secretary

North American Members

David M. Abshire, *Chairman, Georgetown University Center for Strategic and International Studies*

Gardner Ackley, *Henry Carter Adams University Professor of Political Economy, University of Michigan*

Graham Allison, *Dean, John F. Kennedy School of Government, Harvard University*

Doris Anderson, *President, The Canadian Advisory Council on the Status of Women; former Editor, Châteaine Magazine*

John B. Anderson, *U.S. House of Representatives*

J. Paul Austin, *Chairman, The Coca-Cola Company*

George W. Ball, *Senior Partner, Lehman Brothers*

Michel Belanger, *President, Provincial Bank of Canada*

*Robert W. Bonner, Q.C., *Chairman, British Columbia Hydro*

Robert R. Bowie, *Harvard Center for International Affairs*

John Brademas, *U.S. House of Representatives*

Andrew Brimmer, *President, Brimmer & Company, Inc.*

Arthur F. Burns, *Distinguished Scholar in Residence, The American Enterprise Institute for Public Policy Research; former Chairman of Board of Governors, U.S. Federal Reserve Board*

Philip Caldwell, *Vice Chairman and President, Ford Motor Company*

Hugh Calkins, *Partner, Jones, Day, Reavis & Pogue*

Claude Castonguay, *President, Fonds Laurentien; Chairman of the Board, Imperial Life Assurance Company; former Minister in the Quebec Government*

Sol Chaikin, *President, International Ladies Garment Workers Union*

William S. Cohen, *United States Senate*

*William T. Coleman, Jr., *Senior Partner, O'Melveny & Myers; former U.S. Secretary of Transportation*

Barber B. Conable, Jr., *U.S. House of Representatives*

John Cowles, Jr., *Chairman, Minneapolis Star & Tribune Co.*

John C. Culver, *United States Senate*

Gerald L. Curtis, *Director, East Asian Institute, Columbia University*
Louis A. Desrochers, *Partner, McCuaig, Desrochers, Edmonton*
Peter Dobell, *Director, Parliamentary Centre for Foreign Affairs and Foreign Trade, Ottawa*
Claude A. Edwards, *Member, Public Service Staff Relations Board; former President, Public Service Alliance of Canada*
Daniel J. Evans, *President, The Evergreen State College; former Governor of Washington*
Gordon Fairweather, *Chief Commissioner, Canadian Human Rights Commission*
Thomas S. Foley, *U.S. House of Representatives*
*George S. Franklin, *Coordinator, The Trilateral Commission; former Executive Director, Council on Foreign Relations*
Donald M. Fraser, *Mayor of Minneapolis*
John H. Glenn, Jr., *United States Senate*
Donald Southam Harvie, *Deputy Chairman, Petro Canada*
Philip M. Hawley, *President, Carter Hawley Hale Stores, Inc.*
Walter W. Heller, *Regents' Professor of Economics, University of Minnesota*
William A. Hewitt, *Chairman, Deere & Company*
Carla A. Hills, *Senior Resident Partner, Latham, Watkins & Hills; former U.S. Secretary of Housing and Urban Development*
Alan Hockin, *Executive Vice President, Toronto-Dominion Bank*
James F. Hoge, Jr., *Chief Editor, Chicago Sun Times*
Hendrik S. Houthakker, *Henry Lee Professor of Economics, Harvard University*
Thomas L. Hughes, *President, Carnegie Endowment for International Peace*
*Robert S. Ingersoll, *Deputy Chairman of the Board of Trustees, The University of Chicago; former U.S. Deputy Secretary of State*
D. Gale Johnson, *Provost, The University of Chicago*
Edgar F. Kaiser, Jr., *President and Chief Executive Officer, Kaiser Resources Ltd., Vancouver, and Kaiser Steel Company, Oakland*
Michael Kirby, *President, Institute for Research on Public Policy, Montreal*
Lane Kirkland, *President, AFL-CIO*
*Henry A. Kissinger, *Former U.S. Secretary of State*
Joseph Kraft, *Columnist*
Sol M. Linowitz, *Senior Partner, Coudert Brothers; former U.S. Ambassador to the Organization of American States*
Winston Lord, *President, Council on Foreign Relations*
Donald S. Macdonald, *McCarthy & McCarthy; former Canadian Minister of Finance*
*Bruce K. MacLaury, *President, The Brookings Institution*
Paul W. McCracken, *Edmund Ezra Day Professor of Business Administration, University of Michigan*
Arjay Miller, *Dean Emeritus, Graduate School of Business, Stanford University*
Kenneth D. Naden, *President, National Council of Farmer Cooperatives*
Joseph S. Nyë, Jr., *John F. Kennedy School of Government, Harvard University*
David Packard, *Chairman, Hewlett-Packard Company*
Gerald L. Parsky, *Partner, Gibson, Dunn & Crutcher; former U. S. Assistant Secretary of the Treasury for International Affairs*
William R. Pearce, *Vice President, Cargill Incorporated*
Peter G. Peterson, *Chairman, Lehman Brothers*
Edwin O. Reischauer, *University Professor and Director of Japan Institute, Harvard University; former U.S. Ambassador to Japan*

John E. Rielly, *President, The Chicago Council on Foreign Relations*
 • Charles W. Robinson, *Chairman, Energy Transition Corporation; former U.S. Deputy Secretary of State*
 • David Rockefeller, *Chairman, The Chase Manhattan Bank, N.A.*
 John D. Rockefeller, IV, *Governor of West Virginia*
 Robert V. Roosa, *Partner, Brown Bros., Harriman & Company*
 • William M. Roth, *Roth Properties*
 William V. Roth, Jr., *United States Senate*
 Henry B. Schacht, *Chairman, Cummins Engine Inc.*
 J. Robert Schaetzel, *Former U.S. Ambassador to the European Communities*
 • William W. Scranton, *Former Governor of Pennsylvania; former U.S. Ambassador to the United Nations*
 • Mitchell Sharp, *Commissioner, Northern Pipeline Agency; former Canadian Minister of External Affairs*
 Mark Shepherd, Jr., *Chairman, Texas Instruments Incorporated*
 Edson W. Spencer, *President and Chief Executive Officer, Honeywell Inc.*
 Robert Taft, Jr., *Partner, Taft, Stettinius & Hollister*
 Arthur R. Taylor, *Chairman, The American Assembly*
 James R. Thompson, *Governor of Illinois*
 Russell E. Train, *Former Administrator, U.S. Environmental Protection Agency*
 Philip H. Trezise, *Senior Fellow, the Brookings Institution; former U.S. Assistant Secretary of State for Economic Affairs*
 Martha R. Wallace, *Executive Director, The Henry Luce Foundation, Inc.*
 Martin J. Ward, *President, United Association of Journeymen and Apprentices of the Plumbing and Pipe Fitting Industry of the United States and Canada*
 Paul C. Warnke, *Partner, Clifford and Warnke; former Director, U.S. Arms Control & Disarmament Agency and Chief Disarmament Negotiator*
 Glenn E. Watts, *President, Communications Workers of America*
 Caspar W. Weinberger, *Vice President and General Counsel, Bechtel Corporation*
 George Weyerhaeuser, *President and Chief Executive Officer, Weyerhaeuser Company*
 Marina v.N. Whitman, *Vice President and Chief Economist, General Motors Corporation*
 Carroll L. Wilson, *Mitsui Professor Emeritus in Problems of Contemporary Technology, School of Engineering, MIT; Director, World Coal Study*
 T. A. Wilson, *Chairman of the Board, The Boeing Company*
 • Executive Committee

Former Members in Public Service

Lucy Wilson Benson, *U.S. Under Secretary of State for Security Assistance*
 Harold Brown, *U.S. Secretary of Defense*
 Zbigniew Brzezinski, *U.S. Assistant to the President for National Security Affairs*
 Jimmy Carter, *President of the United States*
 Warren Christopher, *U.S. Deputy Secretary of State*
 Richard N. Cooper, *U.S. Under Secretary of State for Economic Affairs*
 Lloyd N. Cutler, *Counsel to the President of the United States*
 Hedley Donovan, *Special Assistant to the President of the United States*

John Allen Fraser, *Canadian Postmaster General and Minister of Environment*
Richard N. Gardner, *U.S. Ambassador to Italy*
Richard Holbrooke, *U.S. Assistant Secretary of State for East Asian and
Pacific Affairs*
Walter F. Mondale, *Vice President of the United States*
Henry Owen, *Special Representative of the President for Economic Summits;
U.S. Ambassador at Large*
Elliot L. Richardson, *U.S. Ambassador at Large with Responsibility for UN
Law of the Sea Conference*
John C. Sawhill, *U.S. Deputy Secretary of Energy*
Gerard C. Smith, *U.S. Ambassador at Large for Non-Proliferation Matters*
Anthony M. Solomon, *U.S. Under Secretary of the Treasury for
Monetary Affairs*
Cyrus R. Vance, *U.S. Secretary of State*
Paul A. Volcker, *Chairman, Board of Governors, U.S. Federal Reserve System*

ANTI-DEFAMATION LEAGUE

OF B'NAI B'RITH

821 United Nations Plaza
New York, N.Y. 10017

MEMORANDUM

To: Nathan Perlmutter
From: Jerome Bakst
Date: May 27, 1980
Subject: Trilateral Commission - David Rockefeller - George Franklin

In connection with your June 6, 1980 meeting with George Franklin, Coordinator of the Trilateral Commission, you have asked for background information about the Commission and Franklin and have inquired specifically whether any of their activities are or have been of direct concern to the ADL.

The bottom-line answer is that although we have had some past involvement with David Rockefeller, Chairman of the Chase Manhattan Bank (see Attachments A), who created the Trilateral Commission, the Commission qua Commission, has not directly collided with the ADL or the American Jewish community on issues of priority concern to the agency or the community. That, however, is an over-simple and one-dimensional response to the questions you pose and does not tell the whole story.

In reality, the Trilateral Commission, like the Council on Foreign Relations (in which David Rockefeller is also influential) and some other institutions of the foreign policy "establishment" in the U.S. is drawn from elements and espouses viewpoints in the American politico-economic power structure that are in basic conflict with the Middle East concerns we in ADL share with the rest of the Jewish community and with other friends of Israel. The "Trilateralists" and like-minded elements in the foreign policy "community" perceive American self-interest in the Middle East in terms of accommodation to the Arabs in general and Saudi Arabia in particular. We, on the other hand, see the national interest as best served by strong support for Israel as America's only truly reliable friend in the area.

Trilateralism, Carter and the Middle East

The Trilateral Commission is a major -- perhaps the major -- ideological well-spring from which has emerged today's "conventional wisdom" about the Middle East that is heavily reflected in the policies of the Carter Administration toward Israel, Saudi Arabia and the Palestinians, not to mention to the PLO.

The basic policy framework was set forth in various articles and speeches by Zbigniew Brzezinski during 1974, 1975 and early 1976 when Brzezinski was serving as Director of the Trilateral Commission although the articles did not bear the Commission's own imprimatur. (A major Brzezinski article on the Middle East, published in the Summer, 1975, issue of Foreign Policy magazine, has all the earmarks of a study prepared under Trilateral Commission auspices: Brzezinski's colleagues and co-authors were a European, Francois Duchene, who has participated in one published study by the Trilateral Commission, and Kiichi Saeki, a Japanese. Trilateral studies always are produced by such teams -- one North American, one European and one Japanese.)

The basic Middle East approach espoused by Brzezinski in his 1974-1976 articles and speeches was: 1) the notion that a "comprehensive" settlement of the Arab-Israeli

was both urgently necessary and possible (in contrast to Kissinger's step-by-step approach); 2) the notion that the Arab Palestinian issue is the crux of the conflict (rather than Arab and PLO intransigence); 3) The concept that territorial (and other) concessions by Israel were essential, especially with respect to the West Bank, Gaza, and probably Jerusalem; 4) the establishment of an Arab Palestinian "entity" or state in the territories mentioned was necessary for an overall settlement; and, 5) that a U.S. guaranty for such a settlement would probably be necessary and that a parallel Soviet guaranty would be desirable if Moscow was willing.

These were the major aspects of the Carter Administration's Middle East policy as it emerged during the early months of 1977. This approach reached its climax and in most respects was embodied in the U.S.-Soviet Joint Declaration of October 1, 1977. The Declaration, however, caused a furor and set in motion the chain of events that produced Sadat's visit to Jerusalem, the Sadat-Begin talks, and forced the Middle East negotiations into a bi-lateral framework with the U.S. as a mediator (and upset the Carter Administration's "comprehensive" approach.) The process led to the Camp David accords and eventually to the Egyptian-Israeli Peace Treaty.

It is worth remembering, however, that during much of the process, the U.S. consistently tilted toward the Arab (Sadat) side and that even while the process toward the bi-lateral treaty was going forward, Brzezinski strove desperately to develop an ideological and theoretical basis for reconciling bi-laterals talks with the Administration's quest for a "comprehensive" settlement; his effort resulted in his so-called concept of "concentric circles" -- the bi-lateral peace effort broadening out to wider circles in the direction of a "comprehensive" settlement.

To a disturbing degree, the Brzezinski approach remains the Carter Administration's basic Mideast policy, and the Brzezinski approach reflects the Trilateral Commission's concerns for secure oil supplies for the U.S., Western Europe and Japan and thus the importance of Saudi Arabia as one of the "new influentials" on the world scene -- "new influentials" being a Brzezinski term, drawn from Trilateral studies and thinking.

In short, the Carter Administration's Mideast policy reflects Saudi insistence on Arab Palestinian "rights" and on return by Israel of the territories it has controlled since 1967 because of the oil-dependency of the Trilateral world on Arab, especially Saudi, oil reserves and production policies. As a result, the Administration has nurtured a "special relationship" with Saudi Arabia alongside -- but diluting -- the older "special relationship" of the U.S. with Israel.

Put bluntly, the Carter Administration seeks close economic and political ties with the Saudis and appeases them by seeking to impose their terms and conditions for peace on Israel.

The underlying ideology was stated in two Trilateral Commission reports on energy issued in 1974 -- "Energy: A Strategy for International Action" and "Energy: The Imperative for a Trilateral Approach." One passage read as follows:

"The Trilateral countries have to recognize that the question of the supply of oil cannot be separated from the existence of political conflict in the Middle East. The prospect that a new crisis would bring a new reduction or cutoff of Arab oil and again drive the consuming nations apart highlights the need for an early settlement and for an agreed American-European-Japanese approach to it."

The pressure on the U.S. by the Western European states and Japan to in turn pressure Israel for concessions presumed to be necessary for a "comprehensive" Middle Eastern settlement and the recent push of those same states to recognize the PLO can be viewed as aspects of the foregoing Trilateral viewpoint which was quoted.

In short, if the Trilateral Commission did not in fact write the entire U.S. Middle Eastern policy of the years since 1977, that policy reflects basic Trilateralist thinking. The link between the Trilateral Commission and the Carter Administration is Zbigniew Brzezinski, if not Jimmy Carter himself. Brzezinski was an original Trilateralist; Jimmy Carter became a member long before he took the oath of office as President, and in any case, Brzezinski was his main "tutor" on foreign affairs.

The Trilateral Commission: Brief History and Overview

The Trilateral Commission was launched in July, 1973, pursuant to an idea enunciated on several occasions during 1972 by David Rockefeller himself. Its basic aim is to promote cooperation and harmony among the industrialized democracies of North America, Western Europe and Japan -- hence the trilateral concept. It seeks jointly to approach the problems confronting these trilateral nations to promote free trade, the free flow of capital and the elimination of barriers thereto. The idea of trilateralism was advanced by David Rockefeller at a time of growing and increasingly serious economic strains among the industrialized democracies of the three geographical areas.

While the focus of the Trilateral Commission is primarily economic, its interests and work, as noted, have inevitable political ramifications, as in the Middle East. The Commission reflected, and reflects, Rockefeller's underlying belief that governments and political leaders are not necessarily the instruments best-suited for generating the changes, reforms and adjustments necessary for "trilateral" harmony and cooperation and for accommodating the needs of the Third and Fourth Worlds and defusing the revolutionary forces at work there.

In Rockefeller's own words (Attachment B, Wall Street Journal, April 30, 1980), he felt "that a group of private citizens with an intense interest in global affairs might be drawn together from North America, Western Europe and Japan to put their minds to the larger issues and come upon a diversity of expert opinions from outside their ranks."

Studies and books produced by the Trilateral Commission (see descriptive list, Attachment C) have been focused on the dislocations in the world economy stemming from the Arab and OPEC oil production and pricing policies since 1973 and the monetary imbalances resulting from the massive transfer of wealth to the Arab oil-producing states, especially the need to "recycle" these petrodollars to oil-importing nations, especially the poverty-stricken. Thus the Trilateral Commission has produced studies aimed at renovating such institutions as the International Monetary Fund to meet the new problems, to find ways of aiding lesser-developed countries, to deal with North (rich)-South (poor) trade relations, to expand rice production, to work out problems involving the Law of the Sea, and a variety of other relevant and pressing challenges confronting the Trilateral nations.

More recently, the Commission has shifted its attention to East-West relations, "detente," Salt II and industrial-technological problems.

The work of the Trilateral Commission is funded by various foundations, by corporat

and by a certain very few individuals -- David Rockefeller, George Franklin and David Packard (retired from Hewlett-Packard) among them.

Among the Commission's corporate supporters are some with heavy interests and involvement in the Arab world: the Bank of America, which supports the Commission through the BankAmerica Foundation; Bechtel Foundation and Bechtel Power Corporation; Caterpillar Tractor; Exxon; Standard Oil of California; and Time Inc. (see Attachment D for full list of Trilateral Commission supporters.)

The North American membership roster of the Commission is drawn from the business, professional and academic elites and includes former government officials and sitting members of the House and Senate. Commission members who receive appointments to Government positions must, however, resign. The Executive Committee of the North American branch of the Trilateral Commission, as of November 20, 1979, included the following Americans:

William T. Coleman, Jr., former U.S. Secretary of Transportation; George Franklin, Trilateral Commission Coordinator and former Executive Director of the Council on Foreign Relations; Robert S. Ingersoll, a former U.S. Deputy Secretary of State; Henry Kissinger, former U.S. Secretary of State; Bruce K. MacLaury, President, The Brookings Institution; Charles W. Robinson, former U.S. Deputy Secretary of State; David Rockefeller, Chairman, The Chase Manhattan Bank, N.A.; William M. Roth, Roth Properties; William W. Scranton, former Governor of Pennsylvania and former U.S. Ambassador to the U.N.; (See Attachment E for membership and Executive Committee.)

Jimmy Carter and the Trilateral Commission

President Carter himself owes much to his own former membership in the Trilateral Commission and to his own association with David Rockefeller and Zbigniew Brzezinski. Including both Carter and Brzezinski, no less than 18 former members of the Commission hold or have held top-ranking appointed posts in the Carter Cabinet or Administration, among them Walter Mondale, Cyrus Vance, Harold Brown, Warren Christopher, Lloyd Cutler, Hedley Donovan, Richard Cooper, and Paul Volcker.

Extremists of the Far Right and Far Left who espouse the conspiracy-theory-of-history view the Trilateral Commission and the Rockefellers as the core of a plot to control the U.S. Government. The Far Left says the Rockefellers and the Trilateralists are a conspiracy of "big business," the "multi-national corporations" and/or "the military-industrial complex" while the Far Right views them as "the Insiders" plotting to surrender U.S. sovereignty to a "world government" that would be controlled by Moscow. While such fantasies are predictable from these sources, it is nevertheless a fact that Jimmy Carter's association with the Trilateral Commission and with Brzezinski and Rockefeller personally helped to catapult him from the status of a relatively obscure Southern political figure to the national scene as an eventually successful candidate for President. It is also obvious that he has drawn heavily on Trilateral Commission members for a substantial number of his major appointees.

All this would not be especially noteworthy -- where else does a President look for talent to staff an Administration than to experienced members of the "Establishment" -- but in 1976 Carter campaigned as an "anti-Washington" candidate and an "outsider." Some, perhaps many, liberals and left-liberals who supported him then as some kind of "anti-Establishment" Southern "populist" have in the last four years experienced a sense of disillusion, if not betrayal. Many of these will probably be found this year in the John Anderson camp. The irony, as can be noted from the Trilateral Commission's list of American members, is that

Rep. John Anderson himself is a member of the Trilateral Commission -- one of only four Representatives out of 435 who is a Commission member.

ADL and David Rockefeller

As Attachments A indicate, ADL's path crossed that of David Rockefeller in late 1969 and early 1970 when his name appeared in a December 22, 1969 Washington dispatch to The New York Times by Tad Szulc as having been part of a delegation of top business and industrial leaders invited to the White House by President Nixon to discuss the Middle Eastern situation and U.S. oil interests there. They were reported to have warned Nixon that the U.S. was losing influence in the Arab world because of its support for Israel and that there was a proportionate growth of Soviet influence in the area.

The business leaders reportedly urged that the U.S. cultivate better relations with the oil-producing and other Arab states to recoup "an imminent loss of U.S. standing in the Middle East that might be reflected politically as well as in terms of American petroleum interests in the area."

Rockefeller himself also visited President Nixon privately on the very day the Rogers Plan, developed by then-Secretary of State William Rogers, was made public and news dispatches subsequently attributed to Rockefeller a role in the formulation of the Plan which was rejected by Israel.

Rockefeller denied any such role in private conversations with Ben Epstein and Arnold Forster and with a selected small group of Jewish leaders some days later, but the denial was not included in a public statement issued in Rockefeller's behalf by the Chase Manhattan Bank. His summary of his Mideast views is worth reading.

In 1977, David Rockefeller was one of the top banking and industry leaders invited to attend the ADL-Business Round Table meeting, held January 28, to discuss the Arab Boycott and proposed legislation by the U.S. to deal with it. Rockefeller did not attend. The Chase Manhattan Bank was represented by one of its vice-presidents.

David Rockefeller, Chase Bank and Oil

The Chase Bank has helped Israel in the marketing of its bonds and has been helpful in fundraising activities related to Israel but does no business in Israel itself and has no branches there. David Rockefeller has said Chase has supported El Al Airlines. He has conferred with Prime Minister Begin -- specifically at New York in July, 1977, during Mr. Begin's first trip to the U.S. as Prime Minister, primarily to confer with President Carter in Washington.

The fact remains, however, that the basic interests, both of the Chase and of Rockefeller personally, are heavily oriented to the Arab world -- not Israel. In an interview published in the September, 1979, issue of "Events," an English-language Middle East newsmagazine published in London under Arab auspices and now defunct, an interviewer asked: "You have always favored a separate Palestinian state. Would Chase be prepared to enter into a banking relationship with such a state?" Rockefeller hedged the answer, but the significant point is that he did not deny that he had "always favored a separate Palestinian state."

The Chase Bank is a depository for billions in Arab, especially Saudi and Kuwaiti petrodollars and is one of perhaps a half-dozen top U.S. banks favored by

the Arabs, does extensive business with the Arabs and has a large number of branches in Arab countries.

The Chase Bank votes the Rockefeller family's shares in Exxon, the family being Exxon's largest single stockholder as it is in the Chase Bank itself. Chase is the second largest stockholder in Mobil. Exxon and Mobil are two of the four American oil company partners in the Arabian-American Oil Co. (ARAMCO), the other partners being Standard Oil of California and Texaco -- and the Kingdom of Saudi Arabia. There is reportedly substantial interlocking of Exxon and Mobil directors.

George Franklin

Franklin, as noted, is the former director of the Council on Foreign Relations and presently serves as Coordinator for the Trilateral Commission.

Franklin was David Rockefeller's college roommate and is married to a first cousin of David Rockefeller. He left the CFR in 1970 during a period of internal conflict there. Also as noted, Franklin and David Rockefeller are two of the four individual financial supporters of the Trilateral Commission, but whether he (or David Rockefeller, for that matter) are "current" or "former" supporters of the Commission is not known. It can be speculated that they at the very least put up the initial seed money to get the Trilateral Commission started.

#

JHB/b
attachments

Trilateral Commission Task Forces

NOTE: These task force reports can be obtained from the three regional offices of the Trilateral Commission. Subscription arrangements for Commission publications—task force reports and *Dialogue*—are detailed on the inside back cover of this brochure.

1. Towards a Renovated World Monetary System (1973)

The authors of the report of the Trilateral Monetary Task Force were Richard N. Cooper, then Professor of Economics at Yale University and now U.S. Under Secretary of State for Economic Affairs; Motoo Kaji, Professor of Economics at the University of Tokyo; and Claudio Segré, formerly with the Commission of the European Communities and the Lazard Bank in Paris. The task force recommended a number of long-term reforms and interim government measures to restore order and stability to the international monetary system. One of the task force recommendations, the coordinated sale of official gold into private markets and the use of the resulting "capital gains" for development assistance, has been partially realized in the sale of a portion of the gold holdings of the International Monetary Fund.

2. The Crisis of International Cooperation (1974)

In broad strokes, the Trilateral Political Task Force sketched the main political, economic and social trends effecting a transformation of the postwar international system. The report sought to clarify the present historical situation, and supplies an underlying rationale for trilateral cooperation. François Duchêne, now Director of the Centre for Contemporary European Studies at the University of Sussex, was the European author of this report. The Japanese author was Kinhide Mushakoji, then Director of the Institute of International Relations at Sophia University in Tokyo, and now Vice Rector of the United Nations University. The North American author was Henry Owen, then Director of Foreign Policy Studies at Brookings and now Special Representative for Summit Preparations in the U.S. Government.

3. A Turning Point in North-South Economic Relations (1974)

7. OPEC, the Trilateral World, and the Developing Countries: New Arrangements for Cooperation, 1976-1980 (1975)

Both of these reports were produced by the Trilateral Task Force on Relations with Developing Countries, composed of Richard N. Gardner, then Professor of Law and International Organization at Columbia

University and now United States Ambassador to Italy; Saburo Okita, then President of the Overseas Economic Cooperation Fund and now Japanese Minister for Foreign Affairs; and B.J. Udink; former Dutch Minister for Aid to the Developing Countries. The first report was written in the wake of the sharp rise in the price of oil and climbing costs of food and other vital imports of developing countries. Accordingly, the task force addressed the critical question of how the trilateral nations, along with the oil-exporting countries, could best help those poorer developing countries most severely affected by these developments in the world economy. In particular, the task force recommended that trilateral and OPEC countries make available \$3 billion in extra concessional aid in 1974-75 for these countries of the Fourth World, with each group providing half, and hopefully with participation of the Soviet Union as well. At a broader level, the task force set forth principles for a general restructuring of North-South economic relations. In its second report, the task force looked somewhat farther ahead, to the end of this decade. The authors recommended that a "Third Window" be opened in the World Bank which would annually provide \$3 billion in concessional loans in 1976-80. Funds would be borrowed by the Bank and lent at concessional rates made possible by interest subsidy funds provided mostly by governments. A scaled-down version of the Third Window proposal has since been implemented by the World Bank. To encourage the participation of the OPEC countries in the regular activities of the Bank and IMF, the authors recommended that the quotas and voting rights of these states in both institutions be raised from the then 5% of the total to between 15 and 20%.

4. Directions for World Trade in the Nineteen-Seventies (1974)

The Trilateral Task Force on Trade set forth cooperative approaches to main issues before the current GATT round of multilateral trade negotiations, which were seen as quite relevant to present economic difficulties and as a valuable opportunity to strengthen an important structure of multilateral cooperation. The authors of this report were Guido Colonna di Paliano, former Member of the Commission of the European Communities; Phillip H. Trezise, Senior Fellow at the Brookings Institution and former U.S. Assistant Secretary of State for Economic Affairs; and Nobuhiko Ushiba, who subsequently became Japanese Minister for External Economic Affairs and the Representative of the Japanese Government for Multilateral Trade Negotiations. Ambassador Ushiba is now Japan Chairman of the Japan-United States Economic Relations Group (the committee of "wisemen" organized after the Ohira-Carter summit meeting in May 1979), and Japanese Deputy Chairman of the Trilateral Commission.

5. Energy: The Imperative for a Trilateral Approach (1974)
6. Energy: A Strategy for International Action (1974)

Both of these reports were prepared by the Trilateral Task Force on the Political and International Implications of the Energy Crisis. The first set out general aspects of the problem and general directions for policy. The second was more specific in outlining action on the problem so far and recommending policy lines which should be pursued by the trilateral countries. The task force recommended a broad, positive approach to the oil-exporters, without isolating the issue of price. For the medium term, through 1985, the reports examined ways and means for the trilateral countries to work toward reduction of their dependence on uncertain external energy sources and toward cooperative research and development efforts for the longer term. The task force saw a transitional period of extraordinary difficulty and adjustment ahead as trilateral societies adapt to insecure, expensive, perhaps reduced energy supplies and seek ways to maintain their cooperation under the resulting strains. The authors of these reports were John C. Campbell, then Senior Research Fellow at the Council on Foreign Relations; Guy de Carmoy, Professor at the European Institute of Business Administration in Fontainebleau; and Shinichi Kondo, former Ambassador of Japan to Canada.

8. The Crisis of Democracy (1975)*

This book-length study is the report of the Trilateral Task Force on the Governability of Democracies. The authors were Michel Crozier, Director of the Centre de Sociologie des Organisations in Paris; Samuel P. Huntington, then Professor of Government at Harvard University and now Coordinator of Security Planning at the National Security Council; and Joji Watanuki, Professor of Sociology at Sophia University in Tokyo. After a long period of rather steady progress, the democratic political systems of the trilateral regions have entered a more difficult and uncertain phase, particularly in Europe and the United States. The demands on democratic government have grown, while the capacity of democratic government seems to have shrunk. The authors sought to analyze the historical situation in each of the regions, and offer some general conclusions. Chapters on Western Europe, the United States, and Japan by individual authors are surrounded by a common introduction and conclusion and appendix, presenting discussion of the report within the Commission.

*Published by, and available only from, New York University Press, Washington Square, New York, N.Y. 10003.

9. A New Regime for the Oceans (1976)

Against the background of continuing negotiations in the U.N. Law of the Sea Conference and a global perspective on critical oceans issues, this task force advanced a number of recommendations aimed primarily at improving international oceans management and balancing the distributional consequences of the emerging oceans regime of 200-mile economic zones for coastal states. The authors of this report were Michael Hardy, Legal Adviser to the Commission of the European Communities; Ann L. Hollick, Executive Director of the Ocean Policy Project at the School of Advanced International Studies of Johns Hopkins University; Johan Jørgen Holst, now State Secretary in the Norwegian Ministry of Foreign Affairs; Douglas M. Johnston, Professor of Law at Dalhousie University; and Shigeru Oda, now a member of the International Court of Justice.

10. Seeking a New Accommodation in World Commodity Markets (1976)

This report sought to define the complex issues involved in the area of commodity supplies and to outline the political and economic framework within which these issues should be tackled. The report outlines the possible elements of a new bargain, reflecting the interests of commodity-importing nations in access to supplies and a predictable environment for investments, and the interests of commodity-exporting countries in access to markets and stability in export earnings. The authors of this report were Carl E. Beigie, Executive Director of the C.D. Howe Research Institute; Wolfgang Hager, Senior Fellow at the Research Institute of the German Society for Foreign Policy; and Sueo Sekiguchi, Senior Staff Economist at the Japan Economic Research Center.

11. The Reform of International Institutions (1976)

Against the background of the post-World War II experience of international institution-building and the lessons to be learned from that experience, this report offers recommendations for new or reformed institutional arrangements to cope with current problems. It also suggests ways for all such institutions to be most effectively mobilized. The authors of this report were C. Fred Bergsten, then a Senior Fellow at the Brookings Institution and now Assistant Secretary of the Treasury for International Affairs; Georges Berthoin, European Chairman of the Trilateral Commission and President of the European Movement; and Kinhide Mushakoji, then Professor of International Relations at Sophia University in Tokyo and now Vice Rector of the United Nations University.

12. The Problem of International Consultations (1976)

This task force considered ways of improving trilateral consultation against the background of an increasingly interdependent world in which the domestic and international dimensions of economic problems are more and more interrelated. The authors of this report were Egidio Ortona, J. Robert Schaetzel, and Nobuhiko Ushiba. Ortona had been Ambassador of Italy to the United States. He is now President of Honeywell Information Systems, Italia, and European Deputy Chairman of the Trilateral Commission. Schaetzel had been Ambassador of the United States to the European Communities. Ushiba had been Ambassador of Japan to the United States; and is now Japan Chairman of the Japan-United States Economic Relations Group.

13. Collaboration with Communist Countries in Managing Global Problems: An Examination of the Options (1977)

Constructive cooperation with Communist countries in a number of areas of global concern could make a significant contribution to solutions of the substantive problems involved without causing undue risks or intrusion in the internal affairs of participating countries. This report examines nine areas such as trade, nuclear proliferation, food, oceans management, and energy. Potential Trilateral-Communist cooperation is worth continuing attention in all of them and, in some cases, deserves a major effort. Chihiro Hosoya, Henry Owen and Sir Andrew Shonfield were the authors of this report. Hosoya is Professor of International Relations at Hitotsubashi University; Owen was then Director of Foreign Policy Studies at the Brookings Institution and is now U.S. Special Representative for Summit Preparations; Shonfield was then Director of the Royal Institute of International Affairs and is now Professor of Economics at the European University Institute in Florence.

14. Towards a Renovated International System (1977)

Drawing on the work of earlier trilateral task forces, this report seeks to provide a framework for interpreting the challenges faced by the existing international order and offers guidelines for policies which will encourage the emergence of a renovated system where issues of global concern can be made more manageable. The authors of the report were Richard N. Cooper, Karl Kaiser and Masataka Kosaka. Cooper was Professor of Economics at Yale University and is now U.S. Under Secretary of State for Economic Affairs; Kaiser is Director of the Research Institute of the German Society for Foreign Policy; and Kosaka is Professor of Law at Kyoto University.

15. An Overview of East-West Relations (1978)

The purpose of this task force was to develop a broad overview of the East-West relationship, and particularly of certain areas deemed of key importance, taking into account the sometimes different Japanese, West European, and North American perspectives on these issues. In the light of present uncertainties about "detente," the report assesses the state of the East-West relationship and its likely evolution, and outlines a series of policy goals for the trilateral countries to control a long-term conflict and promote maximum flexibility for peaceful change world-wide. The authors were Richard Löwenthal, Professor Emeritus of International Relations at the Free University of Berlin; Tohru Nakagawa, former Japanese Ambassador to the Soviet Union; and Jeremy R. Azrael, Professor of Political Science at the University of Chicago.

16. Expanding Food Production in Developing Countries: Rice Production in South and Southeast Asia (1978)

After a brief review of the world food situation, this report concentrates on rice production in South and Southeast Asia. Approximately two-thirds of the world's malnourished live in this area. Rice is the primary item in the diets of the area, and there is substantial potential for increases in production. The report presents a program for doubling rice production in South and Southeast Asia over the next fifteen years, centered on small- or medium-scale irrigation improvement of already cultivated land. The total capital cost is estimated at \$54 billion in 1975 dollars, with substantial portions provided by the trilateral countries and the developing countries of the area. The authors of this report are Toshio Shishido, President of Nikko Research Corporation; D. Gale Johnson, Professor of Economics at the University of Chicago; and Umberto Colombo, then Director for Corporate Research and Strategic Planning at Montedison in Milan and now Chairman of the Italian Atomic Energy Commission.

17. Energy: Managing the Transition (1978)

Five years after the "oil shock" of 1973, the response of trilateral governments to the problems involved remains inadequate. This report reviews these responses, nationally and multilaterally. It then presents a series of recommendations directed toward the short-term problem of security of supply, the medium-term problem of avoiding financial crisis, and the long-term problem of managing the transition to higher-cost energy. It is this long-term problem which the task force sees as most serious and on which it particularly concentrates. The authors of this report were John C. Sawhill, then President of New York University and now U.S. Deputy Secretary of Energy; Keichi Oshima, Professor of Nuclear Engineering at the University of Tokyo; and Hanns W. Maull, then European Secretary of the Trilateral Commission and now a journalist with Bayerischer Rundfunk.

18. Collective Bargaining and Employee Participation in Western Europe, North America and Japan (1979)

Reviewing on a comparative basis the industrial relations systems in each of the three areas, this report focuses on changes in collective bargaining and the development of various forms of employee participation in managerial decisions. Undertaken jointly with the Atlantic Institute for International Affairs in Paris, this project was directed by Professor Benjamin C. Roberts, Head of the Industrial Relations Department of the London School of Economics. The other authors were George C. Lodge, Professor of Business Administration, Harvard Business School; and Hideaki Okamoto, Professor of Industrial Relations, Hosei University.

19. Industrial Policy and the International Economy (1979)

This report, part of a project conducted jointly with the Atlantic Institute for International Affairs, concentrates on policies aimed at the industrial structures of trilateral economies — for example, to support favored high-technology industries or to protect troubled older sectors. These national policies often have distorting effects on the international economy, implications which the authors emphasize. They also emphasize the need for "positive" adjustment policies in an area where much of the current policy is of a largely "defensive" character. The authors were John Pinder, Director of the Policy Studies Institute in London; William Diebold, Senior Research Fellow at the Council on Foreign Relations; and Takashi Hosomi, Advisor to the Industrial Bank of Japan.

20. Major Payments Imbalances and International Financial Stability (1979, in draft form)

This report examines the extreme payments imbalances which have marked the world economy in the 1970s — the OPEC surpluses, LDC deficits, and industrialized country imbalances — and analyzes some general threats to international financial and economic stability associated with these imbalances, particularly with continued sizeable U.S. deficits. Dramatic developments in 1979 in the world payments picture have altered in quite major ways the situation in which the report's analysis and conclusions were developed at the end of 1978. As a result, no final version was published; and the report is made available in the draft form in which it was discussed at the Commission plenary meeting in April 1979. The authors were Masao Fujioka, Director of the Export-Import Bank of Japan; Alexandre Lamfalussy, Economic Adviser at the Bank for International Settlements in Basel; and Bruce K. MacLaury, President of the Brookings Institution.

21. North-South Trade (due in Fall 1980)

The World Bank's *World Development Report, 1978* notes that "there has been a marked increase in protectionism in the industrialized countries and pressures for further measures are strong . . . (T)he present situation and the uncertainty it creates for the future (LDC) exports is of profound concern." This task force will consider trilateral policies to sustain or improve the "trading environment" for developing countries, and will assess the economic impact of the developed countries' trade restrictions on both developing countries and developed countries. Different trilateral policy may be appropriate for certain countries such as the NICs (newly industrialized countries). The authors are Albert Fishlow, Professor of Economics at Yale University; Sueo Sekiguchi, Senior Staff Economist at the Japan Economic Research Center; and Jean Carriere, Director General of the French National Tobacco Company and former Director of the European Office of the World Bank.

22. Employment, Technological Progress and Industrial Change (due in Fall 1980)

This task force will analyze the causes and patterns of unemployment in the trilateral countries, particularly in relation to technological factors, the decreased mobility of labor in modern civilization, the rapid industrialization of some developing countries, and other factors. The authors will consider the implications of the analysis for employment and other policies, and make policy recommendations on the basis of a comparative review of the three regions. The authors are Heinz Markmann, Director of the Economics and Social Sciences Institute in Düsseldorf; Tadashi Hanami, Dean of the Faculty of Law at Sophia University in Tokyo; and Richard Nelson, Professor of Economics at Yale University.

(As of March 31, 1980)

Current and Former Major Financial Supporters
in the United States (since the founding of
The Trilateral Commission in 1973)

Foundations

William H. Donner Foundation, Inc.	The Henry Luce Foundation
Ford Foundation	The Andrew W. Mellon Foundation
German Marshall Fund of the United States	Rockefeller Brothers Fund
William and Flora Hewlett Foundation	The Rockefeller Foundation
Lilly Endowment	Sumitomo Fund for Policy Research Studies
Charles E. Kettering Foundation	

Corporations

BankAmerica Foundation	General Mills Foundation
Bechtel Foundation	General Motors Corporation
Bechtel Power Corporation	W. R. Grace & Co.
Boeing Company	Honeywell Inc.
Cargill	IBM Corporation
Carter Hawley Hale Stores, Inc.	Johnson's Wax Fund
Caterpillar Tractor Co.	Levi Strauss Foundation
CBS Inc.	NCR Foundation
The Coca-Cola Company	The Procter & Gamble Company
Control Data Corporation	The Quaker Oats Company
Corning Glass Works Foundation	Scott Paper Company
Crown Zellerbach Foundation	Sears, Roebuck and Co.
Cummins Engine Foundation	Standard Oil Company of California
Deere & Company	Texas Instruments Foundation
Exxon Corporation	Time Incorporated
Ford Motor Company Fund	Wells Fargo Bank
General Electric Company	Weyerhaeuser Company
General Foods Corporation	Xerox Corporation

Individuals

George S. Franklin	David Packard
Patrick E. Haggerty	David Rockefeller

THE TRILATERAL COMMISSION HAS RECEIVED NO FINANCIAL SUPPORT
FROM THE UNITED STATES GOVERNMENT

We've Been Asked

Just What Is the Trilateral Commission?

Campaign attacks on George Bush and John Anderson for membership on the Trilateral Commission again are putting the spotlight on a controversial international organization.

Conservative critics claim that the commission constitutes a conspiracy seeking to gain control of the U.S. government and to create a new world order.

Bush and Anderson are not the only presidential aspirants with Trilateralist links. An adviser on Ronald Reagan's team, former Secretary of Health, Education and Welfare Casper Weinberger, is a member. President Carter also was in the organization before his election, as were nearly 20 present or former top members of his administration.

What is the commission?

It is a group of 275 prominent businessmen, labor leaders, scholars, statesmen and politicians from the world's three major non-Communist industrialized regions—North America, Western Europe and Japan.

What are its goals?

The commission's avowed aim is to increase political and economic cooperation among the three regions. This is done by analyzing major issues of common interest and developing practical proposals to deal with these problems. The commission has published 20 reports, covering such topics as energy, East-West relations and economics.

When and how did it start?

David Rockefeller, head of New York's Chase Manhattan Bank, convened a meeting of leaders from the three regions in 1972 to discuss a plan "to bring the best brains in the world to bear on problems of the future." As an upshot of the meeting, the Trilateral Commission was founded in 1973. Its first full-time director: Zbigniew Brzezinski, now Carter's national-security adviser.

How is it organized?

A 35-member executive committee manages the group's activities between annual meetings. There are three headquarters—New York, Paris and Tokyo—each with a small, full-time staff. Rockefeller is chairman of the North American section.

When and where does it meet?

The full commission gathers once a year for several days, rotating the meetings among the three areas represented. The annual meetings are closed to the media and public and are reported in a quarterly magazine published by the commission.

This year's meeting was held in London March 23-25. The program, underscoring the importance the British attach to the group, included dinner with Prince Philip, a reception with Prime Minister Margaret Thatcher and speeches by former Prime Minister James Callaghan and Foreign Secretary Lord Carrington.

Who finances the commission?

The North American share of the current three-year budget totals 1.67 million dollars. Of this, \$644,000 comes from foundations, \$530,000 from corporations, \$220,000 from individuals and \$84,000 from investment income. The Rockefeller name is conspicuous on the list of donors: \$180,000 from the Rockefeller Brothers Fund, \$100,000 from the Rockefeller Foundation, \$150,000 from David Rockefeller's personal funds. There is no government money involved.

How are members of the commission chosen?

An 11-member American executive committee nominates candidates for the North American delegation. Nominations are made on the basis of interest in international affairs but with an attempt to strike a balance among areas of the country and professions.

Who serves on the commission?

Among the 76 U.S. members are 8 congressmen, 3 state and local government officials, 17 businessmen, 13 academicians, 7 bankers and financiers, 10 officials of nonprofit organizations and institutes, 7 lawyers, 4 trade-union officials, 3 journalists or media executives and 1 representative of agriculture interests. Commission members who join the executive branch of government must resign, but they often rejoin when their official service ends.

What about conspiracy charges?

George Bush, who resigned from the organization in 1978, says: "To suggest that those that belong to the commission... are involved in a conspiracy is absurd." Reagan loyalist Weinberger, who describes himself as "very conservative," says "the Trilateral Commission is performing a very valuable service in strengthening ties between the U.S. and our natural allies."

How influential is the commission in shaping government policy?

Its voice is undoubtedly heard. Besides Carter, former Trilateralists include Vice President Mondale, Secretary of State Cyrus Vance, Secretary of Defense Harold Brown and Brzezinski—the entire foreign-policy and national-security team.

Still, foreign-affairs experts make this argument: The policies pursued by the Carter administration have produced results that conflict with the commission's goals of closer cooperation among the non-Communist industrial regions and between this group and the Third World. Relations between the U.S. and its industrialized allies, these experts say, have frayed seriously over the past three years, and ties with a number of Third World nations—such as Iran—have rarely been worse.

Three Trilateralists in the Presidential Race



Bush



Anderson



Carter

Republican candidates George Bush and John Anderson and Democrat Jimmy Carter are present or former members of the Trilateral Commission.

טרילטריזם ו"הועדה המשולשת"

כ ל ל י

1. שני מושגים אלה, טרילטריזם ו"הועדה המשולשת" חזרו ועלו בשנים האחרונות על פני השטח, האחד - כהגדרתה של תפיסה רעיונית מדינית-כלכלית כוללת והשני - כשם המוכר של גוף המאגד בתיכו צביר של 200 אנשי מדינה וכלכלה בכירים בצפון אמריקה, מערב אירופה ויפן. ועדה זאת מהווה גוף רעיוני פעיל המתכנס לעיתים מזומנות והמקים מתוכו קבוצות עבודה אד-הוק לפרסום מחקרים בנושאים מדיניים וכלכליים לעלי חשיבות.

2. מכמה בחינות מרכזיות ניתן לראות את "הועדה המשולשת" כגילוי הממוסד של רעיונות הטרילטריזם שפתוחי בארה"ב מ-1970 ואילך. אף כי רעיונות אלו נפוצו במידה רבה בקרב אישים מכל גווני הקשת הפוליטית בארה"ב מאז ועד היום, ונתקבלו כתפיסה מוטכמת בחוגי הממשל למן 1974. נראה שרויחו יותר בקרב חוגים דמוקרטיים שמתוכם עלו האישים הבולטים בממשל קארטר. השואת רשימת האישים האמריקניים הפעילים ב"ועדה המשולשת" בשנת 1974, לרשימת אישי הדרג הבכיר בממשל האמריקני כיום, מגלה מתאם גבוה. גם רשימת החברים האירופים והיפנים מציגה שורה של דמויות בולטות.

3. אף שעניננו הנוכחי מתמקד בפעילות "הועדה המשולשת" ואנשיה, נראה שמן הראוי להקדים לתאיר עבודתה והצגת חכירה סקירה של הרעיונות הטרילטריסטיים המרכזיים, שבלעדיה מתקפחת הבנת משמעותה של הועיה המשולשת.

טרילטריזם-המסגרת הרעיונית

4. טרילטריזם - תפיסה רעיונית כוללת, המגדירה את ארגונו של ה"דמוקרטיה המתועשות" בשלושה מוקדים עולמיים (צפון אמריקה, מערב אירופה ויפן) כדרור להתמודדות עם בעיות בינלאומיות - מדיניות, כלכלית ואחרות. בתהליך של "טריאלוג".

5. הטרילטריזם, כתפיסה עולם, "נולד" בחוגים אינטלקטואליים אמריקניים בשנות ה-70 הראשונות. אף כי עקרונותיו גיבשו ונוסחו על ידי רבים, נחשב ז. ב'ז'י'נסקי, בספרו *Between Two Ages* (1970), כמי שפיתח לראשונה מושג זה לכלל תפיסה כוללת*. בספר זה מועלה הרעיון של "קהילת המדינות המפותחות" שתנחה את העולם. ביטוי המעשי של הרעיון, לדעת ב'ז'י'נסקי (בספרו) צריך להיות בדמות מסגרת שתוף פעולה, שתהיה רחבה מן המסגרת האטלנטית, בעלת שני המוקדים ואשר תכלול קודם כל את יפן - כמוקד שלישי. מסגרת כזו אמורה להתמודד ביתר יכולת עם הבעיות שמציבה המערכת הבינלאומית. מושגי המפתח בהגדרה הם, מדינות "מפותחות" ו"מתקדמות", ולפיכך, לפניה מבחינה רעיונית עשויות להיכלל בה בעתיד מדינות נוספות. ואם כי תהיה בעיה מבחינת הגדרתו כדמוקרטיה-ליברלית.

* מבוסס על חומר זמין בלבד. לשם העמקת הדייו בשני מושגים אלה נדרש מחקר מקיף יותר, אולם גם כך נראה שהתמינה המצטיירת מהימנה.

** באחד מן המאמרים המנהחים מושג זה מתאר הספר כספר היחיד ב-"Carter's gospel".

6. טרילטריזם אינו איפוא מטרה בפני עצמה, אלא דרך להתמודדות עם בעיות בינלאומיות, באופי שתביא תועלת משותפת לשלושת המוקדים ותמנע התנהגות אנוכית של אחד מהם, שתפגע בשני האחרים. (בנוסח הצעדים הכלכליים של ניקסון בסוף שנת 1971 שפגעו באירופה וביפן והתנהגות חלק ממדינות אירופה בעת אמברגו הנפט של 1973).

אולם על אף הדימוי שיש להתארגנות משולשת כזאת, אין היא מיועדת להיות אך ורק "מועדון עשירים", לצד הדאגה (אם כי הראשונה) לפתרון משביע רצון של בעיות עולמיות המטרידות את מדינות "העולם הראשון", נתפס הטרילטריזם גם כמנוף לקידום של "עניי העולם", על ידי גיבוש עמדת טרילטרלית משותפת, ביחס לצרכים ולדרישות של המדינות העניות. השגת מטרות אלו תתאפשר (על פי ניסוחו של בז'ז'ינסקי במאמר משנת 1973) באמצעות "התייעצות פוליטית סדירה ואינטנסיבית ועל ידי תכנון פוליטי משותף, ביחס לבעיות או תחומים של אינטרס הדדי". זאת, כדי להשיג "נקודת מבט פוליטית משותפת בגופים הממשלתיים בשלוש היחידות".

המושג האטר השתמש בלשון דומה בנאומו בפני ה-Foreign Policy Association ביוני 1976. בסיס המושג "נקודת מבט משותפת" בין גופים ממשלתיים בשלושה מוקדים שונים, הנו ללא ספק אידיאולוגי. מוקדים אלה הנבדלים בשורה ארוכה של מאפיינים ואינטרסים (אשר מקשים במידה רבה על ניסוח מדיניות מעשית משותפת), מחלקים ביניהם מעל לכל, תפיסות דומות בשאלות חברה ומדינה, המבדילות אותם משאר המחנות העולמיים.

גיבוש והתפתחות

7. הטרילטריזם - (וכמו כן "הועדה המשולשת") צמח למן 1970 בקרב אנשי התפיסה האטלנטית בממשל ארה"ב כתגובה למה שהוגדר כ-Defensive Unilateralism שאיפיון אחד מדיניות החוץ בנושאי כלכלה של ממשל ניקסון הראשון. מדיניות זו של ניקסון גרסה, שמערב אירופה ויפן, משגשות על חשבויה של ארה"ב שנמנעה - כמנהיג הכלכלי של המערב - מנקיטת צעדים כלכליים חד צדדיים, שננקטו לא אחת במערב אירופה ויפן. התשובה האמריקנית בנסיבות אלו, צריכה היתה להיות לדעת ממשל ניקסון בצעדי מנע, חד-צדדיים. (כך נולדה תוכנית הכלכלית מדצמבר 1971 אשר כללה את ביטול ה-Gold Standard לדולר). "הטרילטריסטים" הסכימו עם הדיאגנוזה, אך גרסו כי פתרון "יוניטריזם" - מתגונן" יוליד מחזיר תגובות מתגוננות במערב אירופה ויפן ויחמיר עוד יותר את מצב כלכלת מדינות המערב. התשובה חייבת היתה לדעתם להמצא דוקא בחתירה לשיתוף פעולה כלכלי מרחיק לכת, בין שלושת המוקדים.

8. אולם טרילטריזם זה, שהחל כהצעת מאגרת שתוף פעולה כלכלית, צמח מבחינה רעיונית לתפיסה הרבה יותר רחבה אשר דברה על זהות השקפות, שתיושם גם במישור הבטחוני. קיטוב יחסי המערב עם העולם השלישי, שהפך מליטנטי ותובעני הרבה יותר ולא היסס מהפעלת הנפט בעת מלחמת אוקטובר 1973, וכן עלייתה של בריה"מ לדרגת כוח צבאי גלובלי (הומחש, לדעת הטרילטריסטים, מאוחר יותר בפרשת אנגולה), היו מהגורמים הבולטים שיצרו את הרגשת הכורח בשיתוף פעולה מעבר לנושאים כלכליים. מבחינה זו היו הנשיא פורד ומזכיר המדינה היסנינג'ר בין אלו שהדגישו צורך בשיתוף פעולה משולש כזה. ניתן לומר שטרילטריזם (אף שאימץ יותר על ידי ראשי הדמוקרטים בארה"ב) נתקבל במידה גוברת כתפיסה מוסכמת בחוגי

ממשל ארה"ב למן 1974 באופן שזכה נתפסות כיום הפגישות הכלכליות של מנהיגי המערב
ב- Ramboillet (ב-1974) ו- Puerto Rico (ב-1975), כציוני הדרך הממוסדים הראשונים
של הטרילטורליזם. (ימסעי של סג' הנשיא מונדייל מייד לאחר הכתרת הארטור לנשיא, למערב
אירופה ויפן, כביטוי ראשון ליישומן של הטרילטורליזם על ידי ממשל הארטור).

ארה"ב והרעיון הטרילטורליסטי

9 מבחינתה של ארה"ב, טמונה כאידיאה הטרילטורליסטית קריאה למעורבות אמריקנית עמוקה
בבעיית העולם לכל סוגיה, מעורבות שתעשה תיר שתיף פעולה עם שני המוקדים האחרים
"בעולם הראשון", על בסיס זהות ערכים ואינטרסים (מן הבחינה הרעיונית, זהו הסדר נכון)
במשחמק, עילה בקורת על תפיסת ה"דטנט", אשר לא רק שהיתה התמקדות אינטרסנטית במישור
האחד של יחסי מזרח-מערב, אלא מנער תשומת לב וטיפול נאותים במישורי היחסים מערב-מערב
וצפון-דרום. הנסיון הניקסוני במסגרת תפיסת הדטנט (עד מלחמת יוה"כ) להרוות את המירב
עבור ארה"ב, כתיצאה מתמרון ביו בריה"מ-סין - מערב אירופה - יפן, על פי האינטרס
האמריקני הלאומי, עוד תרם ללקוי זה. התפיסה הטרילטורליסטית מתכוונת איפוא לשנות את
סולם העדיפויות ואופן הטיפול בבעיות כפי שהכתיבה תפיסת הדטנט, ואסטרטגית "חמשת הקטבים"
של ניקסון. מערכת היחסים ביו שתי מעצמות העל, עשויה להפגע איפוא מישומה של התפיסה
הטרילטורליסטית ובעיקר גם תראה מוסקבה אידיאה זאת וביטויה, כמכיוונים נגדה ולא כהתחברות
פוזיטיבית של אלמנטים מתועשים בעולם, אשר היא עצמה תוכל להצטרף אליהם בתנאים מסויימים.
אין ספק שרבים ממרכיבי מדיניות החוץ של ממשל הארטור עונים להגדרות הרעיון הטרילטורליסטי
ראוי אולי להביא דברים שנשא בז'ינסיי בפני כנס ה"ועידה המשולשת" בבון ב-25.10.77, כדי
לעמיד על מירת זהות רעיונית זאת? "כמובן רחב הציב לעצמו ממשל הארטור ארבע עדיפויות
בסיסיות -

א. להתגבר על המשבר הריחני (בארה"ב והמערב בכללי).

ב. לעזור בעיצוב מערכה עולמית קואופרטיבית יותר.

ג. לפתור קונפליקטים אשר חשה להניח שניתן יהיה לאחרם.

ד. לענין ממשלוח יעמים להגיב לדילמות מפתח עולמיות."

10. אולם הצגת שיתוף הפעולה הטרילטורליסטי ביו שלוש המידיהים המתהדמים במערב, על בסיס
אידיאולוגי-ערכי ועל בסיס אינטרסים משותפים, עדיין אינה התמונה הרעיונית כולה. מרכיב
חשוב הוא ריגוש על מנהיגות חזקה של המערב שתיפעל על ידי אישים בעלי שיעור קומה ותפיסית
(טרילטורליסטיות) נאותה, ככל אחד משלושת המידיהים. בראש יבראשונה בארה"ב. המשחק
הניקסוני ביו "חמשת הקטבים" פגע חשה, לדעת הטרילטורליסטים, ביימיו אחדותו של העולם
המערבי ובכיון הרצון המשותף שלו. החרחשויות בינלאומיות כמו ההסתכנות הערבית-סובייטית
במלחמת יוה"כ ובהפעלת חרם הנפט ו"הרמת הראש" המילטנטית של העולם השלישי, נגרמו לא
מעט בשל השכשכות תפקידן הפיליטי-כלכלי של מדינות המערב החזקות. מצב זה חייב להשתנות.

בהשר זה מענין להכיא מבריו של אחד מאבותיו הרעיוניים של הטרילטריאל, S. Huntington, אשר בספרו The Crisis of Democracy טען, כי "במידה מסוימת המפיתחות הוליו ריבד עליון Value-Oriented Intellectuals, שההישו עצמם על מנהיגות והנהגות עמיה בניגור לזו של Policy-Oriented Intellectuals. תענה כי חיליה של דמוקרטיה יפתרו על ידי יתר דמוקרטיה, אמר הנטינגטון, שבהינתן היספת שמי למדינה התרופה היא "מודרניזציה" של הדמוקרטיה (אחת ההצגה כי הטרילטריאלסטים בארה"ב, יט"ו עוד בשנת 1975 את קארטר לבשיא הבא של ארצות הברית שעינו על דרישת מנהיג העולם ומערבי).

הועדה המשולשת

11 "הועדה המשולשת (The Trilateral Commission) - גוף של כ-200 אישים (על פי הגדרתו - Policy Oriented Organisation) מצפון אמריקה, מערב אירופה, ויפן, הוקמה ביוזמת ד. רוקפלר בקיץ 1973, ואשר מטרתו המיזעורית הן:

- א. שיתוף פעולה הדדי בין שלושת המרחבים הדמוקרטיים הגדולים.
- ב. נתחן של בעיות המשפיעות על שלושת המרחבים, בעזרתם של סממנים המנושלים.
- ג. פתוחן של הצעות ברות-בצוע, בשאלות של אינטרס משותף חיוני.
- ד. אמוצן של הצעות אלו, על ידי אישים בעלי השפעה בשלושת מרחבי העולם פתוחות משותפים.

12 בשלרי שנת 1971 שכוע בז'ינסקי את ה. האריס הנאמן של מיכ"ל כהנאחיל כסירת Tripartite Studies. המחקרים שהוצאו לאור, כשהם פעילה עם מרכז היפני למחקר כלכלי" וחוקרים אירופאים מן ה-Eurocity Institute שנתם of University Studies הרשימו את ד. רוקפלר, בשנת 1972, להסמכתו של "הועדה המש"ת" כי "הועדה המיהל של הועדה, הצליח רוקפלר לגייס לעיון אמצעי יסודות, מהצמרת הכלכלית האמריקנית והמעובית: כמו כן גופים מיבילים באמצעי מדיניות אישי מפתח במסד האוניברסיטאי והאינטלקטואלי של ארה"ב, אנשי אגודות כולטים ועוד. כמיהל הועדה המשולשת (כמשרה מלאה) מינה ז. בז'ינסקי, שהצליח את החיג המיו של תימכי רעיונית הועדה המשולשת. אפשר כי משבר הנשיאות האמריקנית מהשתלשלת פרשת ווטרגייט) וחוליו המערב (שנגרמו כאמור לידת הטרילטריאל היתר, כשל משבר הערכים והמנהיגות המערבי), שכנעו את החברים "הועדה המשולשת" למלא תפקיד בהכוננת מוסד הנשיאות האמריקני. במאי 1975 שבח בז'ינסקי את ד. רוקפלר כי "One Politician with the courage to speak forthrightly on difficult Political issues".

© Bourne, סגן מנהל מסע הבחירות של קארטר צוטט כמי שאמר:

"D. Rockefeller and Zbig, have both agreed that Carter is the ideal politician to lead on".

גם אם המטריה הראשית של "הועדה המשלש" היו איפוא בחכים הכלכלי, הרי שלצורך השגתן היה צורך בפעולה ממשית ובהשגת השפעה כדיגים המכריעים ביותר.

ההרכב

13. הועדה המשלש מורכבת כאמיר מ-200 אישים מצפון אמריקה מערב אירופה ויפן. לכל אזור יי"ר משלו. הועד הפועל של הועדה^{מרכיב} משלש שתי ה"י"ר המרחביות ושלושים חברים - שמונה מארה"ב, שש מן מיפן, שנים עשר ממערב אירופה ושניים מקנדה. בנוסף למפגשים שונים בין חברי המרכיבים האזוריים של הועדה, חיים הועד הפועל מספר כינוסים. אלה הידועים לנו: איטובר 73 - טוקיו; יוני 74 - בריסל; דצמבר 74 - וושינגטון; מאי 75 - טוקיו; מאי 76 - אוטבה; ינואר 77 - טוקיו; איטובר 77 - בוי.

הועדה המשלש הקימה עד כה 19 הוציות עבודה (task forces) שהגישו או אמורים להגיש מחקרים בנושאים שונים, כלכליים ופוליטיים.

הבלע האמריקנית

14. נהוגה מענינת היא מקומם של חברי הועדה האמריקניים (משנת 1974) בממשל הארט. בין החברים האמריקניים דאץ: קארטר; מונדייל; מ. וואנס; הרולד בראון; מ. בלומנטל; כ"ז ז'נמקי; לוס בנסון (כיום תת מזכיר המדינה לענייני בטחון); ג. כריסטופר (כיום סגן מזכיר המדינה); פ. כסר ריצ'ארד הופר (כיום עוזר מזכיר המדינה לעניינים כלכליים בריאה"מ); ד. הילכרוס (כיום תת מזכיר המדינה לענייני אסיה והפסיפיק והנציג לשיחות פאריס על וייטנאם); ג. סמית (כיום נציגו של הארט לענייני תפוצה גרעינית); פ. וורנקה (הנציג לשיחות סאל"ט); ל. וידהוק (שגריר להפקידים מיוחדים - בנושאים כלכליים, לשעבר איש האיגודים המהציעים).

15. בנוסף לאישים אלה, שהיו בזמנו חברי הועדה והתפסים כיום עמדות מפתח בממשל, ניתן לציין טרילטרליסטים ניספים המכונים בעמדות בכירות כיום: במשרד ההגנה: ס. הנטינגטון, ג' אליסון, ב. בלכמי, ד. דוקאו (בתפקיד תת-שר) במשרד האוצר, פ. ברגסטון, מאכות הרעיון הטריילטרליסטי, המכהן כעת שר לעניינים בינלאומיים. במשרד החוץ: סול לנוביץ - הנציג לשיחות פאנמה ישנם ניספים כהפקידים כרמיה נמוכים יותר. בין האישים הטריילטרליסטים רכזים שאינם תופשים כיום עמדות רשמיות אך הינם בעלי השפעה רבה: ג'ורג' בול, פול איסטון (ב"ר "קוהה-הול"), בעל השפעה רבה על הארט, פרופסור ליברט בואי, המורשים: אירסון, קונאבל, מילס (לשעבר) המנטוריים: צ'יכלס, רות, הלור טאפט (לשעבר) ד' אורנס (של וושינגטון) ל. הירקלאנד (איש ה-א.פ.ל. - ס.א.א.א. היה מיועד למזכיר העבודה) ה. איואן ממכו בר קינגט (היה מועמד למזכיר המדינה, עוזר הממזר על המזה"ת). ד. פאקד, אלייט ריצ'רדסון, ד. רופלר, ויליאם סהרנטון, ה. דונבאו (עוזר השביעון "טיים"), אנשיי. גדולי הכנהים והחברות הכלכליות בארה"ב, כמי גט אנשים בכירים מחוגי ראיונים המהציעים ואמצעי התקשורת, מיזכרים אף הם בקשר לרעיו ולפעולה "הטריילטרליסטית".

הצלע האירופית

16. מבין האישים האירופאים הבולטים שהיו חברים או שעודם חברים בוועדה המשולשת: ריימונד באר; ז'אן פיליפ לאקה (לשעבר דובר ממשלת צרפת); קורט בירנבאך (חבר הבונדסטאג לשעבר, נשיא טיסאן); ג'ובאני אניולי (נשיא פיאת); ג. שרד; ה. אהרנברג, ו. דולינגר (חברי בונדסטאג); מ. איסקנס (לשעבר רה"מ בלגיה); מ. פישר (עורך הפייננשל טיימס); ג. פילטשר, לורד קרומר ולורד הארלך (לשעבר שגרירי בריטניה בארה"ב ויפן); פ. דושה (לשעבר ראש ה-IISS) אוטו לאמסדורף (שר הכלכלה הרפ"גי); אריגו לוי (עורך לה-סטמפה) ג. לנדור, פ. מקפאדיזין (מ-Royal Dutch Shell) א. לוארד, רג'ינלד מודלינג (חברי פרלמנט בריטיים); ת. זומר (עורך די-צייט); י. נורגארד (לשעבר שר הכלכלה הדני); א. טידמאן (לשעבר שר הכלכלה ושר ההגנה הנורבגי); אדמונד דה-רוטשילד, ישימת החברים היפאנים כוללת אנשים בכירים מתחומי הכלכלה, האוניברסיטאות, אמצעי התקשורת והמינהל.*

סכום

אף שכרוכה המסגרת הרעיונית של מושג הטריגלטרליזם - המגדיר ארגון של "הדמיקרטיות המתועשות" בשלושה מוקדים עולמיים למטרות פוליטיות בטחוניות וכלכליות, כמו גם קוי הפעולה וארגונה של "הוועדה המשולשת" והמטרות שהציבה לעצמה, ניצבים עדיין כמה סימני שאלה על דרך עבודתה של ועדה זאת. הרכבה הנכבד של הוועדה (במיוחד משקלה הרב של הצלע הצפון אמריקנית) והתכנסותה התקופתית לדיונים שרק מעט מתיכנס מתפרסם בותנים מקום למחשבה, שמדובר בפעילות שהשלכותיה בדרגים הקובעים של מעצבי המדיניות בשלושת המוקדים, עשויות להיות עמוקות יותר ממה שעולה על פני השטח. אין ספק איפוא, שסקירה זו צריכה להיות רק ראשיתה של התענינות שתכליתה להבין טוב יותר את משמעות הרעיון הטריגלטרליסטי והתפתחותו מכאן ולהבא, ודרך עבודה של "הוועדה המשולשת".

אין באפשרותנו להרחיב את הדיווח על האישים היפאנים ועל פעילותיה של הצלע היפנית בוועדה. טאקאנו מוקהים, במידה מספקת

משרד החוץ - מחלקת הקשר

7583
* * *
* *
* *
* *

10 ד

אל: פריס, לונדון, רומא, טוקיו, נר: חוום 430,
מ: המשד
ד: ר, סג: ס, תא: 260980, זח: 1630
: ועדה טרילאטראלית

10 ד/רגיל

ביקור קבוצת הועדה הטרילאטראלית.

א. האירי גארט פיטריאלד, האיטלקי אריגו לוי, והיפאני
קמאהרה יגיעו לישראל ב-27.9 ויעזבו לירדן ב-30.9.
ב. מוכירת השלוחה האירופאית של הועדה הטרילאטראלית הגיעה
ב-24.9 לארגון הפגישות עם האישים בישראל.

ג. הקבוצה תקיים פגישות עם רה"מ, שר הפנים, ח"כ רבין,
ויצמן, ויתכן גם עם פרס ודיין.

ד. ביוזמתם, ארגנו א/ע ב-27.9 עם מספר ישראלים, ביניהם
פרופ' עמנואל סיוון, ד"ר גבריאל שטאן ממכון דוידס, יהודה
טאני מ"הארצי", פרופ' סלע ופרופ' שטרנהיל מהאוניברסיטה
וברית.

ה. גם ביוזמתם ארגנו פגישות עם ערבים פלסטינאים: רשאד
אל-שוואה בעזה, אליאס פרוי בבית-לחם, שהומין אותם לא/ע
ב-29.9 אליה בועתו להומין גם את ועפר אל-מאסרי נמחלמ מקום
ראש עירית שכמ קוואיד עבר אל-חק, מחבלת שכמ, ונריו נדאל.
מחבלת ביר-זית.

ו. בשלעצמנו, סייענו בארגון הפגישות עם רה"מ, שר הפנים,
והאישים הישראליים שבסעיף ג'. בן סייענו, לבקשתם, בסידורים
ארגוניים הקשורים בהשכרת רכב והודעה לצה"ל להקל עליהם
בסידורי המעבר בגשר אלנבי לירדן.

ז. לידיעתכם הביקור הגל במסגרת החלמת הועדה הטרילאטראלית
להכין דו"ח על המצב במזה"ת.

אירופה 1-2,

משרד החוץ - מחלקת הקשר

נ/ס/טל/אמ

תפ: שהח, רהמ, מנבל, ממנבל, יגר, אודחים, הסברה, טקס, ששון,
אירא, אירב, מצפא, מאסוק



ירושלים, יג' בתישרי תשמ"א

23 בספטמבר 1980

אל : מר מאיר יפה - אירופה א'

מאת: צבי טנא ממ"ד/כלכלה

הנדון: THE TRILATERAL COMMISSION

1. כפי שהסברתי לך בשיחתנו הטלפונית גוף זה הוקם ב-1973 ביוזמת דוד רוקפלר. חברים בו אישים מהסקטור הפרטי מארה"ב, מאירופה המערבית ומיפאן. מטרתו המוצהרת היא להגביר שיתוף הפעולה הכלכלי והפוליטי בין שלושת האזורים.
2. בהיותי בתפקיד בפאריס עקבתי אחרי פעילות הוועדה בעיקר בעזרתו של הברון אדמונט דה רוטשילד, חבר בוועדה, אשר היה מוסר לבו ברצון מידע על הישיבות השנתיות של מוסד זה.
3. מצ"ב חומר אינפורמטיבי על הוועדה הכולל:
 - א. סקירה שנכתבה ע"י המרכז ב-1976.
 - ב. פירסום בנושא של ה-U.S NEWS & WORLD REPORT. מאפריל 1980.
 - ג. דוח A.D.L. על הוועדה.
 - ד. רשימת הסקירות שהוכנו ע"י ציוותי עבודה שונים עבור ה"וועדה המשולשת" (רוב הנושאים הם כלכליים).
 - ה. רשימת בעלי התפקידים בוועדה וכן רשימה מעודכנת של חברי הוועדה בארה"ב.

ב ב ר כ ה ,

צבי טנא

העתק: המנכ"ל

מר מ. ששון, שגריר מיוחד

מנהל המרכז

מר א. בן חורין, סמנכ"ל.

We've Been Asked

Just What Is the Trilateral Commission?

Campaign attacks on George Bush and John Anderson for membership on the Trilateral Commission again are putting the spotlight on a controversial international organization.

Conservative critics claim that the commission constitutes a conspiracy seeking to gain control of the U.S. government and to create a new world order.

Bush and Anderson are not the only presidential aspirants with Trilateralist links. An adviser on Ronald Reagan's team, former Secretary of Health, Education and Welfare Casper Weinberger, is a member. President Carter also was in the organization before his election, as were nearly 20 present or former top members of his administration.

What is the commission?

It is a group of 275 prominent businessmen, labor leaders, scholars, statesmen and politicians from the world's three major non-Communist industrialized regions—North America, Western Europe and Japan.

What are its goals?

The commission's avowed aim is to increase political and economic cooperation among the three regions. This is done by analyzing major issues of common interest and developing practical proposals to deal with these problems. The commission has published 20 reports, covering such topics as energy, East-West relations and economics.

When and how did it start?

David Rockefeller, head of New York's Chase Manhattan Bank, convened a meeting of leaders from the three regions in 1972 to discuss a plan "to bring the best brains in the world to bear on problems of the future." As an upshot of the meeting, the Trilateral Commission was founded in 1973. Its first full-time director: Zbigniew Brzezinski, now Carter's national-security adviser.

How is it organized?

A 35-member executive committee manages the group's activities between annual meetings. There are three headquarters—New York, Paris and Tokyo—each with a small, full-time staff. Rockefeller is chairman of the North American section.

When and where does it meet?

The full commission gathers once a year for several days, rotating the meetings among the three areas represented. The annual meetings are closed to the media and public and are reported in a quarterly magazine published by the commission.

This year's meeting was held in London March 23-25. The program, underscoring the importance the British attach to the group, included dinner with Prince Philip, a reception with Prime Minister Margaret Thatcher and speeches by former Prime Minister James Callaghan and Foreign Secretary Lord Carrington.

Who finances the commission?

The North American share of the current three-year budget totals 1.67 million dollars. Of this, \$644,000 comes from foundations, \$530,000 from corporations, \$220,000 from individuals and \$84,000 from investment income. The Rockefeller name is conspicuous on the list of donors: \$180,000 from the Rockefeller Brothers Fund, \$100,000 from the Rockefeller Foundation, \$150,000 from David Rockefeller's personal funds. There is no government money involved.

How are members of the commission chosen?

An 11-member American executive committee nominates candidates for the North American delegation. Nominations are made on the basis of interest in international affairs but with an attempt to strike a balance among areas of the country and professions.

Who serves on the commission?

Among the 76 U.S. members are 8 congressmen, 3 state and local government officials, 17 businessmen, 13 academicians, 7 bankers and financiers, 10 officials of nonprofit organizations and institutes, 7 lawyers, 4 trade-union officials, 3 journalists or media executives and 1 representative of agriculture interests. Commission members who join the executive branch of government must resign, but they often rejoin when their official service ends.

What about conspiracy charges?

George Bush, who resigned from the organization in 1978, says: "To suggest that those that belong to the commission... are involved in a conspiracy is absurd." Reagan loyalist Weinberger, who describes himself as "very conservative," says "the Trilateral Commission is performing a very valuable service in strengthening ties between the U.S. and our natural allies."

How influential is the commission in shaping government policy?

Its voice is undoubtedly heard. Besides Carter, former Trilateralists include Vice President Mondale, Secretary of State Cyrus Vance, Secretary of Defense Harold Brown and Brzezinski—the entire foreign-policy and national-security team.

Still, foreign-affairs experts make this argument: The policies pursued by the Carter administration have produced results that conflict with the commission's goals of closer cooperation among the non-Communist industrial regions and between this group and the Third World. Relations between the U.S. and its industrialized allies, these experts say, have frayed seriously over the past three years, and ties with a number of Third World nations—such as Iran—have rarely been worse.

Three Trilateralists in the Presidential Race



Bush



Anderson



Carter

Republican candidates George Bush and John Anderson and Democrat Jimmy Carter are present or former members of the Trilateral Commission.

טריטורליזם ו"הועדה המשולשת"

כ ל ל י

1. שני מושגים אלה, טריטורליזם ו"הועדה המשולשת" חזרו ועלו בשנים האחרונות על פני השטח, האחד - כהגירתה של תפיסה רעיונית מייננית-כלכלית כוללת והשני - בשם המוכר של ג'יף המאגד בתיכו צביר של 200 אנשי מדינה וכלכלה בכירים בצפון אמריקה, מערב אירופה ויפן. ועדה זאת מהווה ג'יף רעיוני פעיל המתכנס לעיתים מזומנות והמקים מתוכו קבוצות עבודה אד-הוק לפרסום מחקרים בנושאים מדיניים וכלכליים בעלי חשיבות.

2. מכמה בחינות מרכזיות ניתן לראות את "הועדה המשולשת" כגילוי הממוסד של רעיונות הטריטורליזם שפתוחי בארה"ב מ-1970 ואילך. אף כי רעיונות אלו נפוצו במידה רבה בקרב אישים מכל גווני הקשת הפוליטית בארה"ב מאז ועד היום, ונתקבלו כתפיסה מוסכמת בחוגי הממשל למן 1974. נראה שרויחו יותר בקרב חוגים דמוקרטיים שמתוכם עלו האישים הבולטים בממשל קארטר. השואת רשימת האישים האמריקניים הפעילים ב"ועדה המשולשת" בשנת 1974, לרשימת אישי הדירג הבכיר בממשל האמריקני כיום, מגלה מתאם גבוה. גם רשימת החברים האירופים והיפנים מציגה שורה של דמויות בולטות.

3. אף שעניננו הנוכחי מתמקד בפעילות "הועדה המשולשת" ואנשיה, נראה שמו הראוי להקדים לתאיר עבודתה והצגת חכירה סקירה של הרעיונות הטריטורליסטיים המרכזיים, שבלעדיה מתקפחת הבנת משמעותה של הועיה המשולשת.

טריטורליזם-המסגרת הרעיונית

4. טריטורליזם - תפיסה רעיונית כוללת, המגדירה את ארגון של ה"דמוקרטיות המתועשות" בשלושה מוקדים עולמיים (צפון אמריקה, מערב אירופה ויפן) כדרך להתמודדות עם בעיות בינלאומיות - מדיניות, כלכלית ואחרות. בתהליך של "טריאלוג".

5. הטריטורליזם, כתפיסה עולם, "נולד" בחיגים אינטלקטואליים אמריקניים בשנות ה-70 הראשונות. אף כי עקרונותיו גיבשו ונוסחו על ידי רבים, נחשב ז'י. ז'ינסקי, בספרו *Between Two Ages* (1970), כמיישג זה לכלל תפיסה כוללת. בספר זה מועלה הרעיון של "קהילות המדיניות המפותחות" שתנחה את העולם. כיסודו המעשי של הרעיון, לדעת ז'ינסקי (בספרו) צריך להיות בדמות מסגרת שתוף פעולה, שתהיה רחבה מן המסגרת האטלנטית, בעלת שני המוקדים ואשר תכלול קודם כל את יפן כמוקד שלישי. מסגרת כזו אמורה להתמודד ביתר יכולת עם הבעיות שמציבה המערכת הבינלאומית. מישגי המפתח בהגדרה הם, מדינות "מפותחות" ו"מתקדמות", ולפיכך, לפחות מבחינה רעיונית עשויות להיכלל בה בעתיד מדינות נוספות. ואם כי תהיה בעיה מבחינת הגדרתו כדמוקרטיה-ליברלית.

* מכוסס על חומר זמין בלבד. לשם העמקת הדיני בשני מושגים אלה נדרש מחקר מקיף יותר, אולם גם כך נראה שהתמינה המצטיירת מהימנה.

** באחד מן המאמרים המנתחים מישג זה מתואר הספר כספר היחיד ב-"Carter's gospel".

6. טרילטריזם אינו איפוא מטרה בפני עצמה, אלא דרך להתמודדות עם בעיות בינלאומיות, באיפי שתביא תועלת משותפת לשלושת המוקדים ותמנע התנהגות אנוכית של אחד מהם, שתפגע בשני האחרים. (בנוסח הצעדים הכלכליים של ניקסון בסוף שנת 1971 שפגעו באירופה וביפן והתנהגות חלק ממדינות אירופה בעת אמברגו הנפט של 1973).

אולם על אף הדימוי שיש להתארגנות משולשת כזאת, אין היא מיועדת להיות אך ורק "מועדון עשירים", לצד הדאגה (אם כי הראשונית) לפתרון משביע רצון של בעיות עולמיות המטרידות את מדינות "העולם הראשון", נתפס הטרילטריזם גם כמנוף לקידום של "עניי העולם", על ידי גיבוש עמדת טרילטריטית משותפת, ביחס לצרכים ולדרישות של המדינות העניות. השגת מטרות אלו תתאפשר (על פי ניסוחו של בז'ז'ינסקי במאמר משנת 1973) באמצעות "התייעצות פוליטית סדירה ואינטנסיבית ועל ידי תכנון פוליטי משותף, ביחס לבעיות או תחומים של אינטרס הדדי". זאת, כדי להשיג "נקודת מבט פוליטית משותפת בגופים הממשלתיים בשלוש היחידות".

המושג האטר השתמש בלשון דומה בנאומו בפני ה-Foreign Policy Association ביוני 1976. בסיס המושג "נקודת מבט משותפת" בין גופים ממשלתיים בשלושה מוקדים שונים, הנו ללא ספק אידיאולוגי. מוקדים אלה הנבדלים בשורה ארוכה של מאפיינים ואינטרסים (אשר מהשים במידה רבה על ניסוח מדיניות מעשית משותפת), מחלקים ביניהם מעל לכל, תפיסות דומות בשאלות חברה ומדינה, המבדילות אותם משאר המחנות העולמיים.

גיבוש והתפתחות

7. הטרילטריזם - (וכמו כן "הועדה המשולשת") צמח למן 1970 בקרב אנשי התפיסה האטלנטית בממשל ארה"ב בתגובה למה שהוגדר כ-Defensive Unilateralism שאיפיון אח מדיניות החוץ בנושאי כלכלה של ממשל ניקסון הראשון. מדיניות זו של ניקסון גרסה, שמערב אירופה ויפן, משגשות על חשבויה של ארה"ב שנמנעה - כמנהיג הכלכלי של המערב - מנקיטת צעדים כלכליים חד צדדיים, שננקטו לא אחת במערב אירופה ויפן. התשובה האמריקנית בנסיבות אלו, צריכה היתה להיות לידעת ממשל ניקסון בצעדי מנע, חד-צדדיים. (כך נולדה תוכנית הכלכלית מידצמבר 1971 אשר כללה את ביטול ה-Gold Standard לדולר). "הטרילטריסטים" הסכימו עם הדיאגנוזה, אך גרסו כי פתרון "יוניטריזם - מתגונן" יוליד מחזיר תגובות מתגוננות במערב אירופה ויפן ויחמיר עוד יותר את מצב כלכלת מדינות המערב. התשובה חייבת היתה לדעתם להמצא דוקא בקתירה לשתוף פעולה כלכלי מרחיק לכת בין שלושת המוקדים.

8. אולם טרילטריזם זה, שהחל כהצעת מסגרת שתוף פעולה כלכלית, צמח מבחינה רעיונית לתפיסה הרבה יותר ^{רחבה} אשר דברה על זהות השקפות, שתיושם גם במישור הבטחוני. קיטוב יחסי המערב עם העולם השלישי, שהפך מליטנטי ותובעני הרבה יותר ולא היסס מהפעלת הנפט בעת מלחמת אוקטובר 1973, וכן עלייתה של בריה"מ לדרגת כוח צבאי גלובלי (הומחש, לדעת הטרילטריסטים, מאוחר יותר בפרשת אנגולה), היו מהגורמים הבולטים שיצרו את הרגשת הכורח בשתוף פעולה מעבר לנושאים כלכליים. מבחינה זו היו הנשיא פורד ומזכיר המדינה היסנינג'ר בין אלו שהדגישו צורך בשתוף פעולה משולש כזה. ניתן לומר שטרילטריזם (אף שאימץ יותר על ידי ראשי הדמוקרטים בארה"ב) נתקבל במידה גוברת כתפיסה מוסכמת בחוגי

ממשל ארה"ב למן 1974 בא פן שכזה נתפסות כיום תפגישות הכלכליות של מנהיגי המערב
ב- Ramboillet (ב-1974) ו- Puerto Rico (ב-1975), כצייני הדרך הממוסדים הראשונים
של הטרילטריזם. (ימסעי של סג' הנשיא מונדייל מייד לאחר הכתרת הארטור לנשיא, למערב
אירופה ויפן, כביטוי ראשון ליישומן של הטרילטריזם על ידי ממשל הארטור).

ארה"ב והרעיון הטרילטריסטי

9 מבחינתה של ארה"ב, טמונה באידיאה הטרילטריסטית קריאה למעורבות אמריקנית עמוקה
בבעיות העולם לכל סוגיה, מעורבות שתעשה תיר שתיף פעולה עם שני המוקדים האחרים
"בעולם הראשון", על בסיס זהות ערכים ואינטרסים (מן הבחינה הרעיונית, זהו הסדר נכון)
במשמע, עילה בקורת על תפיסת ה"הטנט", אשר לא רק שהיתה התמקדות אינטרסנטית במישור
האחד של יחסי מזרח-מערב, אלא מנעה תשומת לב וטיפול נאותים במישורי היחסים מערב-מערב
וצפון-דרום. הנסיון הניקסוני במסגרת תפיסת הדטנט (עד מלחמת יוה"כ) להרויח את המירב
עבור ארה"ב, כתיצאה מתמרון בין בריה"מ-סין - מערב אירופה - יפן, על פי האינטרס
האמריקני הלאומי, עוד תרם ללקוי זה. התפיסה הטרילטריסטית מתכוונת איפוא לשנות את
סולם העדיפויות ואופן הטיפול בבעיות כפי שהכתיבה תפיסת הדטנט, ואסטרטגית "חמשת הקטבים"
של ניקסון. מערכת היחסים בין שתי מעצמות העל, עשויה להפגע איפוא מישימה של התפיסה
הטרילטריסטית ובעיקר גם תראה מוסקבה אידיאה זאת וביטוייה, כמכוונים נגדה ולא כהתחברות
פוזיטיבית של אלמנטים מתועשים בעולם, אשר היא עצמה תוכל להצטרף אליהם בתנאים מסויימים.
אין ספק שרבים ממרכיבי מדיניות החוץ של ממשל הארטור עונים להגדרות הרעיון הטרילטריסטי
ראוי אולי להביא דברים שנשא ב"ז"י נמקי בפני כנס ה"ועדה המשולשת" בבון ב-25.10.77, כדי
לעמיד על מירת זהות ועיונות זאת? "במובן רחב הציב לעצמו ממשל הארטור ארבע עדיפויות
בסיסיות -

א. להתגבר על המשבר היחני (בארה"ב והמערב בכלל).

ב. לעזור בעיצוב מערכה עולמית קואופרטיבית יותר.

ג. לפתור קונפליקטים אשר חשה להניח שניתן יהיה לאחרם.

ד. לעבין ממשלות יעמים להגיב לדילמות מפתח עולמיות."

10 אולם ייצגת שיתוף הפעולה הטרילטריסטי בין שלוש המוקדים המתקדמים במערב, על בסיס
אידאולוגי-ערכי ועל בסיס אינטרסים משותפים, עדיין אינה התמונה הרעיונית כולה. מרכיב
חשוב הוא הדגש על מנהיגות חזקה של המערב שתיפעל על ידי אישים בעלי שיעור קומה ותפיסות
(טרילטריסטיות) נאותות, בכל אחד משלושת המוקדים, בראש יבראשונה בארה"ב. המשחק
הניקסוני בין "חמשת הקטבים" פגע חשה, לדעת הטרילטריסטים, ברימוי אחדותו של העולם
המערבי ובכיון הרצון המשותף שלו. התרחשויות בינלאומיות כמו ההסתכנות הערבית-סובייטית
במלחמת יוה"כ ובהפעלת חרם הנפט ו"הרמת הראש" המילטנטית של העולם השלישי, נגרמו לא
מעט בשל השבשות תפקודן הפוליטי-כלכלי של מדינות המערב החזקות. מצב זה חייב להשתנות

בהקשר זה מעניין להביא מדבריו של אחד מאבותיו הרעיוניים של הטרילטריזם, S. Huntington, אשר בספרו The Crisis of Democracy טען, כי "במידה מסוימת החברות המתועשות המפותחות הולידו ריבוי עליון Value-Oriented Intellectuals, שהודישו עצמם לפיחות ערכה של מנהיגות והתנהגותם עמדה בניגוד לזו של Policy-Oriented Intellectuals. בהתייחסו לטענה כי חוליה של דמוקרטיה יפתרו על ידי יתר דמוקרטיה, אמר הנטינגטון, כי זה יהיה בבחינת הוספת שמי למדירה התרופה היא "מודרניזציה" של הדמוקרטיה (אחת ההערכות היא כי הטרילטריסטים בארה"ב, יעדי עוד בשנת 1975 את קארטר לנשיא הבא של ארה"ב, כשעי שעינה על דרישת מנהיג העולם המערבי).

הועדה המשולשת

11. "הועדה המשולשת (The Trilateral Commission) - גוף של כ-200 אזרחים פרטיים (על פי הגדרתו - Policy Oriented Organisation) מצפון אמריקה, מערב אירופה ויפן, שהוקם ביוזמת ד. רוקפלר בקיץ 1973, ואשר מטרתו המיזעורית הן:-

- א. שיתוף פעולה הדדי בין שלושת המרחבים הדמוקרטיים הגדולים.
- ב. נתחן של בעיות המשפיעות על שלושת המרחבים, בעזרתם של טובי המוחות האנושיים.
- ג. פתרון של הצעות ברורות-בצוע, כשאלות של אינטרס משותף חיוני.
- ד. אמיצו של הצעות אלו, על ידי אישים בעלי השפעה בשלושת מרחבים, לשם קידום פתרונות משותפים.

12. בשלהי שנת 1971 שכנע בז'יז'ינסקי את ה. האריס הנאמן של מייד ברוינגס, להתחיל בסדרת Tripartite Studies, המחקרים שהוצאו לאור, כשחף פעולה עם חוקרי "המרכז היפני למחקר כלכלי" וחוקרים צירופאיים מן ה-European Community Institute שנתם of University Studies הרשימו את ד. רוקפלר. בשנת 1972, להקמתה יממנה של "הועדה המשולשת" כ"ר הועד רמיהל של הועדה, הצליח רוקפלר לגייס לרעיון אנשי מפתח ומיסדות, מהצמרת הכלכלית האמריקנית והמערבית. כמו כן גופים מיבילים באמצעי התקשורת האמריקניים, אישי מפתח בממסד האוניברסיטאי והאינטלקטואלי של ארה"ב, אישי איגודים מקצועיים בולטים ועוד. כמנהל הועדה המשולשת וכמשרה מלאה מינה בז'יז'ינסקי, שהצליח להוציא את החיג המגוון של תומכי רעיונות הועדה המשולשת. אפשר כי משבר הנשיאות האמריקני, וכתיצאה מהשתלשלות פרשת ווטרגייט) וחוליה המערב (שנגרמו כאמור לדעת הטרילטריסטים ביו היתר, בשל משבי הערכים והמנהיגות המערבי), שכנעו את החברים "בועדה המשולשת" כי עליהם למלא תפקיד בהכוננת מוסד הנשיאות האמריקני. במאי 1975 שבח בז'יז'ינסקי את המושל קארטר כי "One Political Leader with the courage to speak forthrightly on difficult Political issues".

Bourne, סגן מנהל מסע הבחירות של קארטר צוטט כמי שאמר:

"D. Rockefeller and Zbig, have both agreed that Carter is the ideal politician to build on".

גם אם המטרה הראשית של "הועדה המשלש" היו איפוא בחכים הכלכלי, הרי שלצורך השגתן היה צריך בפעולה ממשית ובהשגת השפעה כדיגים המכריעים ביותר.

ההרכב

13. הועדה המשולש מורכבת כאמיר מ-200 אישים מצפון אמריקה מערב אירופה ויפן. לכל אזור יי"ר משלו. הועד הפועל של הועדה³ משל² שתי היי"ר המרחביים שלושים חברים - שמונה מארה"ב, שמונה מיפן, שנים עשר ממערב אירופה ושניים מקנדה. בנוסף למפגשים שונים בין חברי המרכיבים האזוריים של הועדה, היום הועד הפועל מספר כינוסים. אלה הידועים לנו: - איקטובר 73 - טוקיו; יוני 74 - בריסל; דצמבר 74 - וושינגטון; מאי 75 - טוקיו; מאי 76 - אוטבה; ינואר 77 - טוקיו; אוקטובר 77 - בוי.

הועדה המשלש הקימה עד כה 19 הוצאות עבודה (task forces) שהגישו או אמורים להגיש מחקרים בנושאים שונים, כלכליים ופוליטיים.

הצלע האמריקנית

14. נהוגה מענינת היא מקומם של חברי הועדה האמריקניים (משנת 1974) בממשל קארטר. בין החברים האמריקניים דאף: קארטר; מונדייל; ס. וואנס; הרולד בראון; מ. בלומנטל; כ. ז'ינמקי; לוס בנסון (כיום חת מזכיר המדינה לענייני בטחון); ו. כריסטופר (כיום סגן מזכיר המדינה); פ. כסוד ריצ'ארד הופר (כיום עוזר מזכיר המדינה לעניינים כלכליים ביילאמיים); ר. הילברוק (כיום חת מזכיר המדינה לענייני אסיה והפסיפיק והנציג לשיחות פאריס על וייטנאם); ג. סמית (כיום נציגו של קארטר לענייני תפוצה גרעינית); פ. וורנק (הנציג לשיחות סאל"ט); ל. צ'יהו (שגריר לתפקידים מיוחדים - בנושאים כלכליים, לשעבר איש ראגידים המהציעים).

15. בנוסף לאישים אלה, שהיו בזמנו חברי הועדה והחפסים כיום עמדות מפתח בממשל, ניתן לציין טרילטליסטים ניספים המכונים בעמית בכירות כיום; במשרד ההגנה: ס. הנטינגטון, ג' אלסון, ב. בלכמי, ד. דהאן (בתפקיד חת שר) במשרד האוצר, פ. ברגסטון, מאכות הרעיון הטרילטריסטי, המכחי כח שר לעניינים בינלאומיים. במשרד החוץ: סול לנוביץ - הנציג לשיחות פאנמה ישום ניספים לתפקידים כיונים נמוכים יותר. בין האישים הטרילטריסטים הבולטים שאינם חופשים כיום עמדות רשמיות או הינם בעלי השפעה רבה: ג'ורג' בול, פול איסטון, ויו"ר "קוה-קולה", בעל השפעה רבה על קארטר) פרופסור ריברט בואי, המורשים: איירוסון, קונאבל, מילס (לשעבר); הפנטורים: צ'ילס, רות, קלוור, טאפט (לשעבר), ד. אוונס (מנהל וושינגטון) ל. הירקלאנד (איש ה-א.י.פ.ל. - סילאי.א.י. היה מיועד למזכיר העבודה) ה. איאו ממכו בר קינגט והיה מועמד למזכיר המדינה, עוזר הממזר על המזה"ת). ד. פארקד, אלייט ריצ'רדסון, ד. רוקפלר, יליאם סהרנטון, ה. דוניבאו (עוזר השביעון "טיים"), ד. אנשייר, גדולי הבנקים והחברות הכלכליות בארה"ב, כמי גם אנשים בכירים מחוגי ראגידים המהציעים אמצעי התקשורת, מיזכרים אף הם בהשר לרעיון ולפעולה "הטרילטריסטי".

הצלע האירופית

16. מבין האישים האירופאים הבולטים שהיו חברים או שעודם חברים בוועדה המשולשת: ריימונד באר; ז'אן פיליפ לאָקָה (לשעבר דובר ממשלת צרפת); קורט בירנבאך (חבר הבונדסטאג לשעבר, נשיא טיסאן); ג'ובאני אניולי (נשיא פיאט); ג. שרד; ה. אהרנברג, ו. דולינגר (חברי בונדסטאג); מ. איסקנס (לשעבר רה"מ בלגיה); מ. פישר (עורך הפייננשל טיימס); ג. פילטשר, לורד קרומר ולורד הארלך (לשעבר שגרירי בריטניה בארה"ב ויפן); פ. דושה (לשעבר ראש ה-IISS) איטו לאמסדורף (שר הכלכלה הרפ"ג); אריגו לוי (עורך לה-סטרמה) ג. לנדון, פ. מהפאדזין (מ-Royal Dutch Shell) א. לווארד, רג'ינלד מודלינג (חבר פרלמנט בריטיים); ת. זומר (עורך די-צייט); י. נורגארד (לשעבר שר הכלכלה הדני); א. טידמאי (לשעבר שר הכלכלה ושר ההגנה הנורכגי); אדמונד דה-רוטשילד. רשימת החברים היפאנים כוללת אנשים בכירים מתחומי הכלכלה, האוניברסיטאות, אמצעי התקשורת והמינהל.

סכום

אף שברורה המסגרת הרעיונית של מישג הטרילטריזם - המגדיר ארגון של "הדמיקרטיות המתועשות" בשלושה מוקדים עולמיים למטרות פוליטיות בטחוניות וכלכליות, כמו גם קוי הפעולה וארגונה של "הועדה המשולשת" והמטרות שהציבה לעצמה, ניצבים עדיין כמה סימני שאלה על דרך עבודתה של ועדה זאת. הרכבה הנכבד של הועדה (במיוחד משקלה הרב של הצלע הצפון אמריקנית) והתכנסותה התקופתית לריגנים שרק מעט מתיכנס מתפרסם נותנים מקום למחשבה שמדובר בפעילות שהשלכותיה בדרגים הקובעים של מעצבי המדיניות בשלושת המוקדים, עשויות להיות עמוקות יותר ממה שעולה על פני השטח. אין ספק איפוא, שסקירה זו צריכה להיות רק ראשיתה של התענינות שתכליתה להבין טוב יותר את משמעות הרעיון הטרילטריסטי והתפתחותו מכאן ולחבא, ודרך עבודה של "הועדה המשולשת".

אין באפשרותנו להרחיב את הדיוור על האישים היפאנים ועל פעולותיה של הצלע היפנית בוועדה שאינם מוכרים במידה מספקת.

ANTI-DEFAMATION LEAGUE

OF B'NAI B'RITH

823 United Nations Plaza
New York, N.Y. 10017

MEMORANDUM

To: Nathan Perlmutter
From: Jerome Bakst
Date: May 27, 1980
Subject: Trilateral Commission - David Rockefeller - George Franklin

In connection with your June 6, 1980 meeting with George Franklin, Coordinator of the Trilateral Commission, you have asked for background information about the Commission and Franklin and have inquired specifically whether any of their activities are or have been of direct concern to the ADL.

The bottom-line answer is that although we have had some past involvement with David Rockefeller, Chairman of the Chase Manhattan Bank (see Attachments A), who created the Trilateral Commission, the Commission qua Commission, has not directly collided with the ADL or the American Jewish community on issues of priority concern to the agency or the community. That, however, is an over-simple and one-dimensional response to the questions you pose and does not tell the whole story.

In reality, the Trilateral Commission, like the Council on Foreign Relations (in which David Rockefeller is also influential) and some other institutions of the foreign policy "establishment" in the U.S. is drawn from elements and espouses viewpoints in the American politico-economic power structure that are in basic conflict with the Middle East concerns we in ADL share with the rest of the Jewish community and with other friends of Israel. The "Trilateralists" and like-minded elements in the foreign policy "community" perceive American self-interest in the Middle East in terms of accommodation to the Arabs in general and Saudi Arabia in particular. We, on the other hand, see the national interest as best served by strong support for Israel as America's only truly reliable friend in the area.

Trilateralism, Carter and the Middle East

The Trilateral Commission is a major -- perhaps the major -- ideological well-spring from which has emerged today's "conventional wisdom" about the Middle East that is heavily reflected in the policies of the Carter Administration toward Israel, Saudi Arabia and the Palestinians, not to mention to the PLO.

The basic policy framework was set forth in various articles and speeches by Zbigniew Brzezinski during 1974, 1975 and early 1976 when Brzezinski was serving as Director of the Trilateral Commission although the articles did not bear the Commission's own imprimatur. (A major Brzezinski article on the Middle East, published in the Summer, 1975, issue of Foreign Policy magazine, has all the earmarks of a study prepared under Trilateral Commission auspices: Brzezinski's colleagues and co-authors were a European, Francois Duchene, who has participated in one published study by the Trilateral Commission, and Kiichi Saeki, a Japanese. Trilateral studies always are produced by such teams -- one North American, one European and one Japanese.)

The basic Middle East approach espoused by Brzezinski in his 1974-1976 articles and speeches was: 1) the notion that a "comprehensive" settlement of the Arab-Israeli

was both urgently necessary and possible (in contrast to Kissinger's step-by-step approach); 2) the notion that the Arab Palestinian issue is the crux of the conflict (rather than Arab and PLO intransigence); 3) The concept that territorial (and other) concessions by Israel were essential, especially with respect to the West Bank, Gaza, and probably Jerusalem; 4) the establishment of an Arab Palestinian "entity" or state in the territories mentioned was necessary for an overall settlement; and, 5) that a U.S. guaranty for such a settlement would probably be necessary and that a parallel Soviet guaranty would be desirable if Moscow was willing.

These were the major aspects of the Carter Administration's Middle East policy as it emerged during the early months of 1977. This approach reached its climax and in most respects was embodied in the U.S.-Soviet Joint Declaration of October 1, 1977. The Declaration, however, caused a furor and set in motion the chain of events that produced Sadat's visit to Jerusalem, the Sadat-Begin talks, and forced the Middle East negotiations into a bi-lateral framework with the U.S. as a mediator (and upset the Carter Administration's "comprehensive" approach.) The process led to the Camp David accords and eventually to the Egyptian-Israeli Peace Treaty.

It is worth remembering, however, that during much of the process, the U.S. consistently tilted toward the Arab (Sadat) side and that even while the process toward the bi-lateral treaty was going forward, Brzezinski strove desperately to develop an ideological and theoretical basis for reconciling bi-lateral talks with the Administration's quest for a "comprehensive" settlement; his effort resulted in his so-called concept of "concentric circles" -- the bi-lateral peace effort broadening out to wider circles in the direction of a "comprehensive" settlement.

To a disturbing degree, the Brzezinski approach remains the Carter Administration's basic Mideast policy, and the Brzezinski approach reflects the Trilateral Commission's concerns for secure oil supplies for the U.S., Western Europe and Japan and thus the importance of Saudi Arabia as one of the "new influentials" on the world scene -- "new influentials" being a Brzezinski term, drawn from Trilateral studies and thinking.

In short, the Carter Administration's Mideast policy reflects Saudi insistence on Arab Palestinian "rights" and on return by Israel of the territories it has controlled since 1967 because of the oil-dependency of the Trilateral world on Arab, especially Saudi, oil reserves and production policies. As a result, the Administration has nurtured a "special relationship" with Saudi Arabia alongside -- but diluting -- the older "special relationship" of the U.S. with Israel.

Put bluntly, the Carter Administration seeks close economic and political ties with the Saudis and appeases them by seeking to impose their terms and conditions for peace on Israel.

The underlying ideology was stated in two Trilateral Commission reports on energy issued in 1974 -- "Energy: A Strategy for International Action" and "Energy: The Imperative for a Trilateral Approach." One passage reads as follows:

"The Trilateral countries have to recognize that the question of the supply of oil cannot be separated from the existence of political conflict in the Middle East. The prospect that a new crisis would bring a new reduction or cutoff of Arab oil and again drive the consuming nations apart highlights the need for an early settlement and for an agreed American-European-Japanese approach to it."

The pressure on the U.S. by the Western European states and Japan to in turn pressure Israel for concessions presumed to be necessary for a "comprehensive" Middle Eastern settlement and the recent push of those same states to recognize the PLO can be viewed as aspects of the foregoing Trilateral viewpoint which was quoted.

In short, if the Trilateral Commission did not in fact write the entire U.S. Middle Eastern policy of the years since 1977, that policy reflects basic Trilateralist thinking. The link between the Trilateral Commission and the Carter Administration is Zbigniew Brzezinski, if not Jimmy Carter himself. Brzezinski was an original Trilateralist; Jimmy Carter became a member long before he took the oath of office as President, and in any case, Brzezinski was his main "tutor" on foreign affairs.

The Trilateral Commission: Brief History and Overview

The Trilateral Commission was launched in July, 1973, pursuant to an idea enunciated on several occasions during 1972 by David Rockefeller himself. Its basic aim is to promote cooperation and harmony among the industrialized democracies of North America, Western Europe and Japan -- hence the trilateral concept. It seeks jointly to approach the problems confronting these trilateral nations to promote free trade, the free flow of capital and the elimination of barriers thereto. The idea of trilateralism was advanced by David Rockefeller at a time of growing and increasingly serious economic strains among the industrialized democracies of the three geographical areas.

While the focus of the Trilateral Commission is primarily economic, its interests and work, as noted, have inevitable political ramifications, as in the Middle East. The Commission reflected, and reflects, Rockefeller's underlying belief that governments and political leaders are not necessarily the instruments best-suited for generating the changes, reforms and adjustments necessary for "trilateral" harmony and cooperation and for accommodating the needs of the Third and Fourth Worlds and defusing the revolutionary forces at work there.

In Rockefeller's own words (Attachment B, Wall Street Journal, April 30, 1980), he felt "that a group of private citizens with an intense interest in global affairs might be drawn together from North America, Western Europe and Japan to put their minds to the larger issues and call upon a diversity of expert opinions from outside their ranks."

Studies and books produced by the Trilateral Commission (see descriptive list, Attachment C) have been focused on the dislocations in the world economy stemming from the Arab and OPEC oil production and pricing policies since 1973 and the monetary imbalances resulting from the massive transfer of wealth to the Arab oil-producing states, especially the need to "recycle" these petrodollars to oil-importing nations, especially the poverty-stricken. Thus the Trilateral Commission has produced studies aimed at renovating such institutions as the International Monetary Fund to meet the new problems, to find ways of aiding lesser-developed countries, to deal with North (rich)-South (poor) trade relations, to expand rice production, to work out problems involving the Law of the Sea, and a variety of other relevant and pressing challenges confronting the Trilateral nations.

More recently, the Commission has shifted its attention to East-West relations, "detente," Salt II and industrial-technological problems.

The work of the Trilateral Commission is funded by various foundations, by corporat

and by a certain very few individuals -- David Rockefeller, George Franklin and David Packard (retired from Hewlett-Packard) among them.

Among the Commission's corporate supporters are some with heavy interests and involvement in the Arab world: the Bank of America, which supports the Commission through the BankAmerica Foundation; Bechtel Foundation and Bechtel Power Corporation; Caterpillar Tractor; Exxon; Standard Oil of California; and Time Inc. (see Attachment D for full list of Trilateral Commission supporters.)

The North American membership roster of the Commission is drawn from the business, professional and academic elites and includes former government officials and sitting members of the House and Senate. Commission members who receive appointments to Government positions must, however, resign. The Executive Committee of the North American branch of the Trilateral Commission, as of November 20, 1979, included the following Americans:

William T. Coleman, Jr., former U.S. Secretary of Transportation; George Franklin, Trilateral Commission Coordinator and former Executive Director of the Council on Foreign Relations; Robert S. Ingersoll, a former U.S. Deputy Secretary of State; Henry Kissinger, former U.S. Secretary of State; Bruce K. MacLeury, President, The Brookings Institution; Charles W. Robinson, former U.S. Deputy Secretary of State; David Rockefeller, Chairman, The Chase Manhattan Bank, N.A.; William M. Roth, Roth Properties; William W. Scranton, former Governor of Pennsylvania and former U.S. Ambassador to the U.N.; (See Attachment E for membership and Executive Committee.)

Jimmy Carter and the Trilateral Commission

President Carter himself owes much to his own former membership in the Trilateral Commission and to his own association with David Rockefeller and Zbigniew Brzezinski. Including both Carter and Brzezinski, no less than 18 former members of the Commission hold or have held top-ranking appointed posts in the Carter Cabinet or Administration, among them Walter Mondale, Cyrus Vance, Harold Brown, Warren Christopher, Lloyd Cutler, Hedley Donovan, Richard Cooper, and Paul Volcker.

Extremists of the Far Right and Far Left who espouse the conspiracy-theory-of-history view the Trilateral Commission and the Rockefellers as the core of a plot to control the U.S. Government. The Far Left says the Rockefellers and the Trilateralists are a conspiracy of "big business," the "multi-national corporations" and/or "the military-industrial complex" while the Far Right views them as "the Insiders" plotting to surrender U.S. sovereignty to a "world government" that would be controlled by Moscow. While such fantasies are predictable from these sources, it is nevertheless a fact that Jimmy Carter's association with the Trilateral Commission and with Brzezinski and Rockefeller personally helped to catapult him from the status of a relatively obscure Southern political figure to the national scene as an eventually successful candidate for President. It is also obvious that he has drawn heavily on Trilateral Commission members for a substantial number of his major appointees.

All this would not be especially noteworthy -- where else does a President look for talent to staff an Administration than to experienced members of the "Establishment" -- but in 1976 Carter campaigned as an "anti-Washington" candidate and an "outsider." Some, perhaps many, liberals and left-liberals who supported him then as some kind of "anti-Establishment" Southern "populist" have in the last four years experienced a sense of disillusion, if not betrayal. Many of these will probably be found this year in the John Anderson camp. The irony, as can be noted from the Trilateral Commission's list of American members, is that

Rep. John Anderson himself is a member of the Trilateral Commission -- one of only four Representatives out of 435 who is a Commission member.

ADL and David Rockefeller

As Attachments A indicate, ADL's path crossed that of David Rockefeller in late 1969 and early 1970 when his name appeared in a December 22, 1969 Washington dispatch to The New York Times by Tad Szulc as having been part of a delegation of top business and industrial leaders invited to the White House by President Nixon to discuss the Middle Eastern situation and U.S. oil interests there. They were reported to have warned Nixon that the U.S. was losing influence in the Arab world because of its support for Israel and that there was a proportionate growth of Soviet influence in the area.

The business leaders reportedly urged that the U.S. cultivate better relations with the oil-producing and other Arab states to recoup "an imminent loss of U.S. standing in the Middle East that might be reflected politically as well as in terms of American petroleum interests in the area."

Rockefeller himself also visited President Nixon privately on the very day the Rogers Plan, developed by then-Secretary of State William Rogers, was made public and news dispatches subsequently attributed to Rockefeller a role in the formulation of the Plan which was rejected by Israel.

Rockefeller denied any such role in private conversations with Ben Epstein and Arnold Forster and with a selected small group of Jewish leaders some days later, but the denial was not included in a public statement issued in Rockefeller's behalf by the Chase Manhattan Bank. His summary of his Mideast views is worth reading.

In 1977, David Rockefeller was one of the top banking and industry leaders invited to attend the ADL-Business Round Table meeting, held January 28, to discuss the Arab Boycott and proposed legislation by the U.S. to deal with it. Rockefeller did not attend. The Chase Manhattan Bank was represented by one of its vice-presidents.

David Rockefeller, Chase Bank and Oil

The Chase Bank has helped Israel in the marketing of its bonds and has been helpful in fundraising activities related to Israel but does no business in Israel itself and has no branches there. David Rockefeller has said Chase has supported El Al Airlines. He has conferred with Prime Minister Begin -- specifically at New York in July, 1977, during Mr. Begin's first trip to the U.S. as Prime Minister, primarily to confer with President Carter in Washington.

The fact remains, however, that the basic interests, both of the Chase and of Rockefeller personally, are heavily oriented to the Arab world -- not Israel. In an interview published in the September, 1979, issue of Events, an English-language Middle East newsmagazine published in London under Arab auspices and now defunct, an interviewer asked: "You have always favored a separate Palestinian state. Would Chase be prepared to enter into a banking relationship with such a state?" Rockefeller hedged the answer, but the significant point is that he did not deny that he had "always favored a separate Palestinian state."

The Chase Bank is a depository for billions in Arab, especially Saudi and Kuwaiti petrodollars and is one of perhaps a half-dozen top U.S. banks favored by

the Arabs, does extensive business with the Arabs and has a large number of branches in Arab countries.

The Chase Bank votes the Rockefeller family's shares in Exxon, the family being Exxon's largest single stockholder as it is in the Chase Bank itself. Chase is the second largest stockholder in Mobil. Exxon and Mobil are two of the four American oil company partners in the Arabian-American Oil Co. (ARAMCO), the other partners being Standard Oil of California and Texaco -- and the Kingdom of Saudi Arabia. There is reportedly substantial interlocking of Exxon and Mobil directors.

George Franklin

Franklin, as noted, is the former director of the Council on Foreign Relations and presently serves as Coordinator for the Trilateral Commission.

Franklin was David Rockefeller's college roommate and is married to a first cousin of David Rockefeller. He left the CFR in 1970 during a period of internal conflict there. Also as noted, Franklin and David Rockefeller are two of the four individual financial supporters of the Trilateral Commission, but whether he (or David Rockefeller, for that matter) are "current" or "former" supporters of the Commission is not known. It can be speculated that they at the very least put up the initial seed money to get the Trilateral Commission started.

#

JHE/b
attachments

(As of November 20, 1979)

The Trilateral Commission

GEORGES BERTHOIN
European Chairman

TAKESHI WATANABE
Japanese Chairman

DAVID ROCKEFELLER
North American Chairman

EGIDIO ORTONA
*European Deputy
Chairman*

NOBUHIKO USHIBA
Japanese Deputy Chairman

MITCHELL SHARP
*North American Deputy
Chairman*

GEORGE S. FRANKLIN
Coordinator

MARTINE TRINK
European Secretary

TADASHI YAMAMOTO
Japanese Secretary

CHARLES B. HECK
North American Secretary

North American Members

- David M. Abshire, *Chairman, Georgetown University Center for Strategic and International Studies*
Gardner Ackley, *Henry Carter Adams University Professor of Political Economy, University of Michigan*
Graham Allison, *Dean, John F. Kennedy School of Government, Harvard University*
Doris Anderson, *President, The Canadian Advisory Council on the Status of Women; former Editor, Châtelaine Magazine*
John B. Anderson, *U.S. House of Representatives*
J. Paul Austin, *Chairman, The Coca-Cola Company*
George W. Ball, *Senior Partner, Lehman Brothers*
Michel Belanger, *President, Provincial Bank of Canada*
• Robert W. Bonner, Q.C., *Chairman, British Columbia Hydro*
Robert R. Bowie, *Harvard Center for International Affairs*
John Brademas, *U.S. House of Representatives*
Andrew Brimmer, *President, Brimmer & Company, Inc.*
Arthur F. Burns, *Distinguished Scholar in Residence, The American Enterprise Institute for Public Policy Research; former Chairman of Board of Governors, U.S. Federal Reserve Board*
Philip Caldwell, *Vice Chairman and President, Ford Motor Company*
Hugh Calkins, *Partner, Jones, Day, Reavis & Pogue*
Claude Castonguay, *President, Fonds Laurentien; Chairman of the Board, Imperial Life Assurance Company; former Minister in the Quebec Government*
Sol Chaikin, *President, International Ladies Garment Workers Union*
William S. Cohen, *United States Senate*
• William T. Coleman, Jr., *Senior Partner, O'Melveny & Myers; former U.S. Secretary of Transportation*
Barber B. Conable, Jr., *U.S. House of Representatives*
John Cowles, Jr., *Chairman, Minneapolis Star & Tribune Co.*
John C. Culver, *United States Senate*

Gerald L. Curtis, *Director, East Asian Institute, Columbia University*
 Louis A. Desrochers, *Partner, McCuaig, Desrochers, Edmonton*
 Peter Dobell, *Director, Parliamentary Centre for Foreign Affairs and Foreign Trade, Ottawa*
 Claude A. Edwards, *Member, Public Service Staff Relations Board; former President, Public Service Alliance of Canada*
 Daniel J. Evans, *President, The Evergreen State College; former Governor of Washington*
 Gordon Fairweather, *Chief Commissioner, Canadian Human Rights Commission*
 Thomas S. Foley, *U.S. House of Representatives*
 *George S. Franklin, *Coordinator, The Trilateral Commission; former Executive Director, Council on Foreign Relations*
 Donald M. Fraser, *Mayor of Minneapolis*
 John H. Glenn, Jr., *United States Senate*
 Donald Southam Harvie, *Deputy Chairman, Petro Canada*
 Philip M. Hawley, *President, Carter Hawley Hale Stores, Inc.*
 Walter W. Heiler, *Regents' Professor of Economics, University of Minnesota*
 William A. Hewitt, *Chairman, Deere & Company*
 Carla A. Hills, *Senior Resident Partner, Latham, Watkins & Hills; former U.S. Secretary of Housing and Urban Development*
 Alan Hockin, *Executive Vice President, Toronto-Dominion Bank*
 James F. Hoge, Jr., *Chief Editor, Chicago Sun Times*
 Hendrik S. Houthakker, *Henry Lee Professor of Economics, Harvard University*
 Thomas L. Hughes, *President, Carnegie Endowment for International Peace*
 *Robert S. Ingersoll, *Deputy Chairman of the Board of Trustees, The University of Chicago; former U.S. Deputy Secretary of State*
 D. Gale Johnson, *Provost, The University of Chicago*
 Edgar F. Kaiser, Jr., *President and Chief Executive Officer, Kaiser Resources Ltd., Vancouver, and Kaiser Steel Company, Oakland*
 Michael Kirby, *President, Institute for Research on Public Policy, Montreal*
 Lane Kirkland, *President, AFL-CIO*
 *Henry A. Kissinger, *Former U.S. Secretary of State*
 Joseph Kraft, *Columnist*
 Sol M. Linowitz, *Senior Partner, Coudert Brothers; former U.S. Ambassador to the Organization of American States*
 Winston Lord, *President, Council on Foreign Relations*
 Donald S. Macdonald, *McCarthy & McCarthy; former Canadian Minister of Finance*
 *Bruce K. MacLaury, *President, The Brookings Institution*
 Paul W. McCracken, *Edmund Ezra Day Professor of Business Administration, University of Michigan*
 Arjay Miller, *Dean Emeritus, Graduate School of Business, Stanford University*
 Kenneth D. Naden, *President, National Council of Farmer Cooperatives*
 Joseph S. Nye, Jr., *John F. Kennedy School of Government, Harvard University*
 David Packard, *Chairman, Hewlett-Packard Company*
 Gerald L. Parsky, *Partner, Gibson, Dunn & Crutcher; former U. S. Assistant Secretary of the Treasury for International Affairs*
 William R. Pearce, *Vice President, Cargill Incorporated*
 Peter G. Peterson, *Chairman, Lehman Brothers*
 Edwin O. Reischauer, *University Professor and Director of Japan Institute, Harvard University; former U.S. Ambassador to Japan*

John E. Rielly, *President, The Chicago Council on Foreign Relations*
 *Charles W. Robinson, *Chairman, Energy Transition Corporation; former U.S. Deputy Secretary of State*
 *David Rockefeller, *Chairman, The Chase Manhattan Bank, N.A.*
 John D. Rockefeller, IV, *Governor of West Virginia*
 Robert V. Roosa, *Partner, Brown Bros., Harriman & Company*
 *William M. Roth, *Roth Properties*
 William V. Roth, Jr., *United States Senate*
 Henry B. Schacht, *Chairman, Cummins Engine Inc.*
 J. Robert Schaetzel, *Former U.S. Ambassador to the European Communities*
 *William W. Scranton, *Former Governor of Pennsylvania; former U.S. Ambassador to the United Nations*
 *Mitchell Sharp, *Commissioner, Northern Pipeline Agency; former Canadian Minister of External Affairs*
 Mark Shepherd, Jr., *Chairman, Texas Instruments Incorporated*
 Edson W. Spencer, *President and Chief Executive Officer, Honeywell Inc.*
 Robert Taft, Jr., *Partner, Taft, Stettinius & Hollister*
 Arthur R. Taylor, *Chairman, The American Assembly*
 James R. Thompson, *Governor of Illinois*
 Russell E. Train, *Former Administrator, U.S. Environmental Protection Agency*
 Philip H. Trezise, *Senior Fellow, the Brookings Institution; former U.S. Assistant Secretary of State for Economic Affairs*
 Martha R. Wallace, *Executive Director, The Henry Luce Foundation, Inc.*
 Martin J. Ward, *President, United Association of Journeymen and Apprentices of the Plumbing and Pipe Fitting Industry of the United States and Canada*
 Paul C. Warnke, *Partner, Clifford and Warnke; former Director, U.S. Arms Control & Disarmament Agency and Chief Disarmament Negotiator*
 Glenn E. Watts, *President, Communications Workers of America*
 Caspar W. Weinberger, *Vice President and General Counsel, Bechtel Corporation*
 George Weyerhaeuser, *President and Chief Executive Officer, Weyerhaeuser Company*
 Marina v.N. Whitman, *Vice President and Chief Economist, General Motors Corporation*
 Carroll L. Wilson, *Mitsui Professor Emeritus in Problems of Contemporary Technology, School of Engineering, MIT; Director, World Coal Study*
 T. A. Wilson, *Chairman of the Board, The Boeing Company*
 *Executive Committee

Former Members in Public Service

Luey Wilson Benson, *U.S. Under Secretary of State for Security Assistance*
 Harold Brown, *U.S. Secretary of Defense*
 Zbigniew Brzezinski, *U.S. Assistant to the President for National Security Affairs*
 Jimmy Carter, *President of the United States*
 Warren Christopher, *U.S. Deputy Secretary of State*
 Richard N. Cooper, *U.S. Under Secretary of State for Economic Affairs*
 Lloyd N. Cutler, *Counsel to the President of the United States*
 Hedley Donovan, *Special Assistant to the President of the United States*

John Allen Fraser, *Canadian Postmaster General and Minister of Environment*
Richard N. Gardner, *U.S. Ambassador to Italy*
Richard Holbrooke, *U.S. Assistant Secretary of State for East Asian and
Pacific Affairs*
Walter F. Mondale, *Vice President of the United States*
Henry Owen, *Special Representative of the President for Economic Summits;
U.S. Ambassador at Large*
Elliot L. Richardson, *U.S. Ambassador at Large with Responsibility for UN
Law of the Sea Conference*
John C. Sawhill, *U.S. Deputy Secretary of Energy*
Gerard C. Smith, *U.S. Ambassador at Large for Non-Proliferation Matters*
Anthony M. Solomon, *U.S. Under Secretary of the Treasury for
Monetary Affairs*
Cyrus R. Vance, *U.S. Secretary of State*
Paul A. Volcker, *Chairman, Board of Governors, U.S. Federal Reserve System*

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

סודי

תאריך: י"א תשרי תשמ"א
21 בספטמבר 1980
מספר: 858

אל: מר מ. ששון, שגריר מיוחד

מאת: מאיר יופה, אירופה 1

הנידון: ביקור קבוצה מטעם The Trilateral Commission

1. הועדה הנ"ל כוללת אישים רמי מעלה מארה"ב אירופה ויפאן. בין האמריקנים החברים בוועדה: סיסקו, ברנס, סנאטור רוט, ד. רוקפלר, פארסקי, לינוביץ, קיסינג'ר: חברים לשעבר בוועדה: הנשיא קרט, מייקל בלומנטאל, הרולד בראון, בז'יז'ינסקי.
2. במפגש האחרון שהתקיים בלונדון בחודש מארס השנה, הוחלט להכין דו"ח על המצב במזה"ח, הכנת הדו"ח הוטל על סיסקו, מטעם ארה"ב, אריגו לוי מטעם אירופה והשגריר קיטארה מטעם יפאן. דו"ח זה יוגש למפגש הועדה שייערך בווינגסטון, בחודש מארס 1981.
3. לצורך הכנת הדו"ח, ביקר סיסקו במזה"ח ובישראל בחודש אוגוסט השנה.
4. הדו"ח על המזה"ח יכלול חמישה פרקים כדלקמן:
 - א. הסכסוך הערבי-ישראלי.
 - ב. אינטרסים של נפש וכלכלה של המדינות הטרילטרליות במזה"ח, כולל בעיית המודרניזציה.
 - ג. יחסי המעצמות והדטאנט: השפעת כריה"מ במזה"ח.
 - ד. היחסים עם האיטלאם.
 - ה. תיאום מדיניות המערב - המלצות.
5. אריגו לוי, קיטארה וגארט פיסז'ראלד עומדים לבקר בישראל בסוף ספטמבר. הם יגיעו במוצאי-שבת ה-27.9 ויעזבו ביום ג' ה-30.9 בבוקר. ניתן לארגן הפגישות ביום א' ה-28.9 וביום ב' ה-29.9.
6. אריגו לוי הנו עיתונאי איטלקי נודע, הקשור, בין היתר לעיתון "לה-ססמפה", ולשבועון היפאני קיטאהארה הוא לשעבר שגריר ארצו בצרפת, וגארט פיסז'ראלד, לשעבר שה"ח של אירלנד, וכיום ראש האופוזיציה, עם סיכויים להחזרות ראש ממשלת אירלנד הבא.

2/...

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

SECRET

1. The purpose of this document is to provide information regarding the activities of the [redacted] and the [redacted] in the [redacted] area.

2. The [redacted] and the [redacted] are both active in the [redacted] area and are both active in the [redacted] area.

3. The [redacted] and the [redacted] are both active in the [redacted] area and are both active in the [redacted] area.

4. The [redacted] and the [redacted] are both active in the [redacted] area and are both active in the [redacted] area.

5. The [redacted] and the [redacted] are both active in the [redacted] area and are both active in the [redacted] area.

6. The [redacted] and the [redacted] are both active in the [redacted] area and are both active in the [redacted] area.

7. The [redacted] and the [redacted] are both active in the [redacted] area and are both active in the [redacted] area.

8. The [redacted] and the [redacted] are both active in the [redacted] area and are both active in the [redacted] area.

9. The [redacted] and the [redacted] are both active in the [redacted] area and are both active in the [redacted] area.

10. The [redacted] and the [redacted] are both active in the [redacted] area and are both active in the [redacted] area.

11. The [redacted] and the [redacted] are both active in the [redacted] area and are both active in the [redacted] area.

SECRET

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך:

מספר:

-2-

7. לצורך הכנת הדו"ח הנ"ל, מעוניינים אנשי הקבוצה להיפגש בישראל עם מספר אישים, וביניהם, ראש הממשלה מ. בגין, שר הפנים בורג, (ידוע להם ששה"ח ייעדר באותה תקופה מישראל), שמעון פרס, יצחק רבין, משה דיין, עזר וייצמן, אבא אבן וסדי קולק.

8. מזכירת הקבוצה הנ"ל, הגב' טרינק, פנתה לשגרירנו בפריס, בבקשה שיסייע בארגון הפגישות בישראל, ומסרה לידיו שני מסמכים סודיים, הרצ"ב:

א. ממורנדום מה-25.7.80 המכונה:
" Work Schedule for the Middle-East Task Force "

ב. מסמך המכונה: "Rapport sur le Moyen-Orient"
ובו רשימה הנושאים שהקבוצה מבקשת לכסות בעת סיורה באיזור: בשחון, הסכסוך הערבי-ישראלי, בעיה אנרגיה, ש"פ כלכלי ופיננסי עם מדינות המזה"ת וכן אספקטים של ש"פ פוליטי וכלכלי בין אירופה לארה"ב, בהקשר לבעיות הקשורות למזה"ת.

9. שני המסמכים הסודיים, הרצ"ב, נמסרו לידיעתנו בלבד (ולאן איחוס דלילתו לזהם)

בברכה
מאיר יונתן

FOR MEMORY**CONFIDENTIEL**

THE TRILATERAL COMMISSION

July 25, 1980

M E M O R A N D U M

TO: GEORGE FRANKLIN
CHARLES HECK
TADASHI YAMAMOTO

FROM: MARTINE TRINK

SUBJECT: WORK SCHEDULE FOR THE MIDDLE EAST TASK FORCE

I. GENERAL SCHEDULE

During the first task force meeting in Paris and Brussels (July 9-12), the authors agreed on the general work schedule which goes as follows:

MIDDLE EAST TRIP

(early August)

Dr. Sisco

Countries visited: Syria, Egypt, Jordan, Israel

MIDDLE EAST TRIP

(Sept. 27-Oct. 5)

Dr. Fitzgerald, Dr. Levi, Ambassador Kitahara

Countries visited: Israel (including West Bank)
Jordan, Lebanon, Egypt, Saudi ArabiaBY OCT. 31

All four authors will have exchanged the written pieces they have decided to prepare separately one, several or all of the 5 major themes of the report, according to their expertise

- 1) The Israeli-Arab conflict
- 2) Oil and economic interest of the trilateral countries in the Middle East, including the problem of modernization
- 3) Great power relations and detente; Soviet influence in the Middle East
- 4) Relations with Islam
- 5) Coordination of western policies-recommendations

NOV. 1-10

Dr. Fitzgerald edits the 4 papers and draws up draft

SECOND AUTHORSMEETING-DUBLINNOV. 21-24

November 21, 22, 23 : re-drafting session
November 23 (evening) and 24: participation of 4 authors in the European regional meeting and presentation of their draft

THIRD AUTHORSMEETING TOKYOJAN. 14-18

All authors agreed that this last meeting be organized in Tokyo in accordance with the wish expressed by Mr. Watanabe and Mr. Yamamoto. Yet Dr. Fitzgerald, Arrigo Levi and Ambassador Kitahara still felt that a trip to Washington would be necessary at some point in order to get information from the US administration. Some more thought have to be given to this in the coming weeks.

II. MIDDLE EAST TRIP

- a) For reasons of time constraints, Dr. Sisco will be traveling in the Middle East on his own. He has made his own arrangements through his usual channels.
- b) The trip of Drs. Fitzgerald and Levi and Ambassador Kitahara will have to be organized through our channels.

- travel organization -

Attached you will find a detailed timetable established by Dr. Fitzgerald. Apart from the trip to and from the Middle East, which will have to be adapted to Dr. Levi's and Ambassador Kitahara's points of departure, this timetable gives a precise idea of how the Middle trip will be organized.

- consultations -

During the course of the trip, the authors have expressed the wish to meet with the following personalities:

ISRAEL

evening of September 27: a group of leading intellectual university professors, press editors. This meeting will probably be organized by Vittorio Segre, a friend of Arrigo Levi.

then:

Menaham Begin, Prime Minister
Josef Burg, Minister of the Interior
Shimon Peres, Labour Opposition leader
Yitzhak Rabin, Shadow Prime Minister
Moshe Dayan, Former Defence and Foreign Minister
Ezer Weizmann, Former Defence Minister
Abba Eban, Former Minister of Foreign Affairs
Teddy Kollek, Mayor of Jerusalem

WEST BANK

The authors wanted to meet a couple of mayors of the West Bank. I have thought of:

Karim Khalaf, Mayor of Ramallah
Bassam Shaka, Mayor of Nablus
Elias Freij, Mayor of Bethlehem

JORDAN

King Hussein
Crown Prince Hassan
Kassem Rimawi, Prime Minister

LEBANON

Yassar Arafat, Head of the PLO

EGYPT

Anwar Sadat, President
Mustapha Khalil, Prime Minister
Kamal Hassan Ali, Vice Prime Minister and Minister of Foreign Affairs

SAUDI ARABIA

Crown Prince Fahd
Prince Saud al-Faisal, Foreign Minister
Sheik Ahmed Zaki Yamani, Oil Minister

III. EUROPEAN CONSULTATIONS

page 3

Dr. Fitzgerald and Dr. A. Levi broadly agreed on personalities they plan to consult in Europe.

Garret Fitzgerald

Gaston Thorn, Foreign Minister of Luxembourg and future President of the EEC Commission. Head of the delegation of the Council of Ministers which will be traveling to the Middle East in August. Meeting with Fitzgerald in early September probably.

Hans-Diether Genscher, Foreign Minister of the Federal Republic of Germany

Lord Carrington, Foreign Minister of the United Kingdom

Arrigo Levi

Helmut Schmidt, Chancellor of Federal Republic of Germany

Theo Sommer, Editor of Die Zeit, Hamburg

Karl Kaiser, Director of the Research Institute of the German Society for Foreign Policy, Bonn

Sir Michael Palliser, Permanent Undersecretary of State, Head of Diplomatic Service, UK

Ed Mortimer, Editor, The Times (specialist of Islam)

The European authors also expressed the wish to see Sol Linowitz, Chief US negotiator in the Palestinian autonomy talks, on the occasion of one of his trips to Europe.

THE TRILATERAL COMMISSION

RAPPORT SUR LE MOYEN ORIENT

CONFIDENTIEL

NOTE D'INFORMATION

AUTEURS PRINCIPAUX: EUROPE

Dr. Garret Fitzgerald, TD
Membre du Parlement de la République d'Irlande
Chef du Parti Fine Gael
Ancien Ministre des Affaires Etrangères

Dr. Arrigo Levi
Editorialiste, La Stampa et The Times

CO-AUTEUR : JAPON

Ambassadeur Hideo Kitahara
Ancien Ambassadeur du Japon en France

CO-AUTEUR : AMERIQUE DU NORD

Dr. Joseph Sisco
Président de l'American University, Washington, D.C.
Ancien Secrétaire d'Etat adjoint chargé du Moyen Orient

PRINCIPAUX THEMES DISCUTES:

Sécurité

Evaluation des risques d'instabilité dans la région liés aux conflits de politique interne, aux rivalités nationales, religieuses

La menace soviétique: analyse française

Jugement sur la stratégie américaine vis à vis de l'Iran et de l'Afghanistan

Stratégie française et européenne: vers une participation accrue de la France et de l'Europe au maintien de la sécurité de la région ?

Le conflit Israélo-Palestinien

Analyse française du conflit: position vis à vis les Palestiniens, Israël, solutions possibles

Les accords de Camp David: jugement sur la politique américaine

Quel rôle peut jouer l'Europe dans un règlement du conflit?

Importance du conflit pour les relations entre les pays industrialisés et le monde arabe

Energie

Prévision a court, moyen et long terme sur la dépendance énergétique de la France et des autres pays industrialisés à l'égard du Moyen Orient - Progrès dans le développement des énergies de substitution

Analyse des résultats des sommets de Tokyo et de Venise

Perspectives sur les relations futures avec les pays de l'OPEP (accords multilatéraux bilatéraux, indexation, etc...)

- Coopération économique et financière avec les pays du Moyen Orient
- Recyclage des pétrodollars
- Perspectives de développement économique au Moyen Orient, exportation de capitaux, technologie, biens de production
- Aspects de la coopération politique et économique Europe/USA/^{Europe} sur les questions relatives au Moyen Orient

(efficacité des mécanismes de consultation et de coordination existants, bilan de l'expérience de Venise, nouveaux mécanismes envisageables...)

CONFIDENTIAL

THE TRILATERAL COMMISSION

July 25, 1980

M E M O R A N D U M

TO: GEORGE FRANKLIN
CHARLES HECK
TADASHI YAMAMOTO

FROM: MARTINE TRINK

SUBJECT: WORK SCHEDULE FOR THE MIDDLE EAST TASK FORCE

I. GENERAL SCHEDULE

During the first task force meeting in Paris and Brussels (July 9-12), the authors agreed on the general work schedule which goes as follows:

MIDDLE EAST TRIP

(early August)

Dr. Sisco

Countries visited: Syria, Egypt, Jordan, Israel

MIDDLE EAST TRIP

(Sept. 27-Oct. 5)

Dr. Fitzgerald, Dr. Levi, Ambassador Kitahara

Countries visited: Israel (including West Bank)
Jordan, Lebanon, Egypt, Saudi ArabiaBY OCT. 31

All four authors will have exchanged the written pieces they have decided to prepare separately one, several or all of the 5 major themes of the report, according to their expertise

- 1) The Israeli-Arab conflict
- 2) Oil and economic interest of the trilateral countries in the Middle East, including the problem of modernization
- 3) Great power relations and detente; Soviet influence in the Middle East
- 4) Relations with Islam
- 5) Coordination of western policies-recommendations

NOV. 1-10

Dr. Fitzgerald edits the 4 papers and draws up draft

SECOND AUTHORSMEETING-DUBLINNOV. 21-24

November 21, 22, 23 : re-drafting session
November 23 (evening) and 24: participation of 4 authors in the European regional meeting and presentation of their draft

THIRD AUTHORSMEETING TOKYOJAN. 14-18

All authors agreed that this last meeting be organized in Tokyo in accordance with the wish expressed by Mr. Watanabe and Mr. Yamamoto. Yet Dr. Fitzgerald, Arrigo Levi and Ambassador Kitahara still felt that a trip to Washington would be necessary at some point in order to get information from the US administration. Some more thought have to be given to this in the coming weeks.

II. MIDDLE EAST TRIP

- a) For reasons of time constraints, Dr. Sisco will be traveling in the Middle East on his own. He has made his own arrangements through his usual channels.
- b) The trip of Drs. Fitzgerald and Levi and Ambassador Kitahara will have to be organized through our channels.

- travel organization

Attached you will find a detailed timetable established by Dr. Fitzgerald. Apart from the trip to and from the Middle East, which will have to be adapted to Dr. Levi's and Ambassador Kitahara's points of departure, this timetable gives a precise idea of how the Middle trip will be organized.

- consultations

During the course of the trip, the authors have expressed the wish to meet with the following personalities:

ISRAEL

evening of September 27: a group of leading intellectual university professors, press editors. This meeting will probably be organized by Vittorio Segre, a friend of Arrigo Levi.

then:

Menaham Begin, Prime Minister
Josef Burg, Minister of the Interior
Shimon Peres, Labour Opposition leader
Yitzhak Rabin, Shadow Prime Minister
Moshe Dayan, Former Defence and Foreign Minister
Ezer Weizmann, Former Defence Minister
Abba Eban, Former Minister of Foreign Affairs
Teddy Kollek, Mayor of Jerusalem

WEST BANK

The authors wanted to meet a couple of mayors of the West Bank. I have thought of:

Karim Khalaf, Mayor of Ramallah
Bassam Shaka, Mayor of Nablus
Elias Freij, Mayor of Bethlehem

JORDAN

King Hussein
Crown Prince Hassan
Kassem Rimawi, Prime Minister

LEBANON

Yassar Arafat, Head of the PLO

EGYPT

Anwar Sadat, President
Mustapha Khalil, Prime Minister
Kamal Hassan Ali, Vice Prime Minister and Minister of Foreign Affairs

SAUDI ARABIA

Crown Prince Fahd
Prince Saud al-Faisal, Foreign Minister
Sheik Ahmed Zaki Yamani, Oil Minister

III. EUROPEAN CONSULTATIONS

Dr. Fitzgerald and Dr. A. Levi broadly agreed on personalities they plan to consult in Europe.

Garret Fitzgerald

Gaston Thorn, Foreign Minister of Luxembourg and future President of the EEC Commission. Head of the delegation of the Council of Ministers which will be traveling to the Middle East in August. Meeting with Fitzgerald in early September probably.

Hans-Diether Genscher, Foreign Minister of the Federal Republic of Germany

Lord Carrington, Foreign Minister of the United Kingdom

Arrigo Levi

Helmut Schmidt, Chancellor of Federal Republic of Germany

Theo Sommer, Editor of Die Zeit, Hamburg

Karl Kaiser, Director of the Research Institute of the German Society for Foreign Policy, Bonn

Sir Michael Palliser, Permanent Undersecretary of State, Head of Diplomatic Service, UK

Ed Mortimer, Editor, The Times (specialist of Islam)

The European authors also expressed the wish to see Sol Linowitz, Chief US negotiator in the Palestinian autonomy talks, on the occasion of one of his trips to Europe.

THE TRILATERAL COMMISSION

RAPPORT SUR LE MOYEN ORIENT

CONFIDENTIEL

NOTE D'INFORMATION

AUTEURS PRINCIPAUX: EUROPE

Dr. Garret Fitzgerald, TD
Membre du Parlement de la République d'Irlande
Chef du Parti Fine Gael
Ancien Ministre des Affaires Etrangères

Dr. Arrigo Levi
Editorialiste, La Stampa et The Times

CO-AUTEUR : JAPON

Ambassadeur Hideo Kitahara
Ancien Ambassadeur du Japon en France

CO-AUTEUR : AMERIQUE DU NORD

Dr. Joseph Sisco
Président de l'American University, Washington, D.C.
Ancien Secrétaire d'Etat adjoint chargé du Moyen Orient

PRINCIPAUX THEMES DISCUTES:

Sécurité

Evaluation des risques d'instabilité dans la région liés aux conflits de politique interne, aux rivalités nationales, religieuses

La menace soviétique: analyse française

Jugement sur la stratégie américaine vis à vis de l'Iran et de l'Afghanistan

Stratégie française et européenne: vers une participation accrue de la France et de l'Europe au maintien de la sécurité de la région ?

Le conflit Israélo-Palestinien

Analyse française du conflit: position vis à vis les Palestiniens, Israel, solutions possibles

Les accords de Camp David: jugement sur la politique américaine

Quel rôle peut jouer l'Europe dans un règlement du conflit?

Importance du conflit pour les relations entre les pays industrialisés et le monde arabe

Energie

Prévision a court, moyen et long terme sur la dépendance énergétique de la France et des autres pays industrialisés à l'égard du Moyen Orient - Progrès dans le développement des énergies de substitution

Analyse des résultats des sommets de Tokyo et de Venise

Perspectives sur les relations futures avec les pays de l'OPEP (accords multilatéraux bilatéraux, indexation, etc...)

- Coopération économique et financière avec les pays du Moyen Orient
- Recyclage des pétrodollars
- Perspectives de développement économique au Moyen Orient, exportation de capitaux, technologie, biens de production
- Aspects de la coopération politique et économique Europe/USA/sur les questions relatives au Moyen Orient

(efficacité des mécanismes de consultation et de coordination existants, bilan de l'expérience de Venise, nouveaux mécanismes envisageables...)

יא' תשרי תשמ"א

21 בספטמבר 1980

858

אל: פר.מ. ששון, שגריר מיוחד

מאת: מאיר יופה, אירופה 1

הנידון: ביקור קבוצה מטעם The Trilateral Commission

1. הועדה הנ"ל כוללת אישים רמי מעלה מארה"ב אירופה ויפאן. בין האמריקנים החברים בוועדה: סיסקו, ברנס, סנאטור רוט, ד. רוקפלר, פארסקי, לינוביץ, קיטינג'ר: חברים לשעבר בוועדה: הנשיא קרטר, מייקל בלומנטאל, הרולד בראון, בז'יז'ינסקי.
2. במפגש האחרון שהתקיים בלונדון בחודש מארס השנה, הוחלט להכין דו"ח על המצב במזה"ת, הכנת הדו"ח הוטל על סיסקו, מטעם ארה"ב, אריגו לוי מטעם אירופה והשגריר קיסאראח מטעם יפאן דו"ח זה יוגש למפגש הועדה שייערך בווינגסטון, בחודש מארס 1981.
3. לצורך הכנת הדו"ח, ביקר סיסקו במזה"ת ובישראל בחודש אוגוסט השנה.
4. הדו"ח על המזה"ת יכלול חמישה פרקים כדלקמן:
 - א. הסכסוך הערבי-ישראלי.
 - ב. אינטרסים של נפט וכלכלה של המדינות הסרילטרליות במזה"ת, כולל בעיית המודרניזציה.
 - ג. יחסי המעצמות והדטאנט: השפעת בריה"מ במזה"ת.
 - ד. היחסים עם האיטלאס.
 - ה. תיאום מדיניות המערב - המלצות.
5. אריגו לוי, קיסאראח וגארט פיסז'ראלד עומדים לבקר בישראל בסוף ספטמבר. הם יגיעו במוצאי-שבת ה-27.9 ויעזבו ביום ג' ה-30.9 בבוקר. ניתן לארגן הפגישות ביום א' ה-28.9 וביום ב' ה-30.9.
6. אריגו לוי הנו עיתונאי איטלקי נודע, הקשור, בין היתר לעיתון "לה-ססמפה, ולשבווען. היפאני קיסאאהארה הוא לשעבר שגריר ארצו בצרפת, וגארט פיסז'ראלד, לשעבר שח"ח של אירלנד, וכיום ראש האופוזיציה, עם סיכויים להתפנות ראש ממשלת אירלנד הבא.

7. לצורך הכנת הדו"ח הנ"ל, מעוניינים אנשי הקבוצה להיפגש בישראל עם מספר אישים, וביניהם, ראש הממשלה מ. בגין, שר הפנים בורג, (ידוע להם ששה"ח ייעזר באותה תקופה מישראל), שמעון פרס, יצחק רבין, משה דיין, עזר וייצמן, אבא אבן ופדי קולק.

8. מזכירה הקבוצה הנ"ל, הגב' טרינק, מנתה לשגרירנו בפריס, בבקשה שיסייע בארגון הפגישות בישראל, ומסרה לידינו שני מסמכים סודיים, הרצ"ב:

א. ספורנדום מה-25.7.80 המכונה

" Work Schedule for the Middle-East Task Force "

ב. מסמך המכונה

"Rapport sur le Moyen-Orient"

ובו רשימת הנושאים שהקבוצה מבקשת לבסות בעת סיורה באיזור: בשחון, הסכסוך הערבי-ישראלי, בעיה אנרגיה, ש"פ כלכלי ופיננסי עם מדינות המזה"ח וכן אספקטים של ש"פ פוליטי וכלכלי בין אירופה לארה"ב, בהקשר לבעיות הקשורות למזה"ח.

9. שני המסמכים הסודיים, הרצ"ב, נמסרו לידיעתנו בלבד.

בברכה

מאיר יופה

אל: מר מ. ששון, שגריר מיוחד

מאת: אירופה 1

THE TRILATERAL COMMISSION הנדון:

בתמשך למזכרי אליך (מס' 830 מה-16.9)

בשיתוף טלפונית מטוקיו (16.9) מטרה מזכירת הקבוצה, בגב' טרינק, פרטים
נוספים על ביקור הקבוצה:

- א. הקבוצה הגיע לישראל ב-27.9 ותשהה במלון "הילטון" בח"א.
- ב. הקבוצה המגיעה הכוללת את:
 1. Dr. Garrett Fitzgerald, לשעבר שה"ח של אירלנד וכיום ראש האופוזיציה. לדברי הגב' טרינק, יש לו סיכויים טובים להיות דו"ח"ם אירלנד הבא.
 2. Dr. Arrigo Levi, עיתונאי נודע, קשור לעיתון האיטלקי "לה-טמפה" ולשבועון "טיימס".
 3. הימאני Kitahara, לשעבר שגריר ארצו בצרפת.
- ג. הקבוצה הנ"ל מבינה דו"ח על המצב במזרח"ת, ומעוניינת, בין היתר, להיפגש עם מספר אישים ישראלים: דו"ח"ם בגין, השר בורג, (חס יורשים ששה"ח נעדר מישראל) שמעון פרס, יצחק רבין, משה דיין, עזר וייצמן, אבא אבן וסדי קולק.
- ד. הקבוצה תשהה בישראל בימים 27-30.9.
- ה. סיסקו משתייך לאותה קבוצה, אך בגלל התחייבותיו ביקור כבר בישראל באוגוסט. בבדיקה במצפ"א, נמסר שבביקורו האחרון של סיסקו בישראל, טיפלה ה-U.S.I.S. הירושלמי.
- ו. מצפה להנחיות לטיפול בקבוצה ובביקורה כאן.

בברכה

מאיר יופה

8.9.80

סוכה יהי חג

1. $\frac{1}{x^2} = x^{-2}$
 $\frac{d}{dx} x^{-2} = -2x^{-3} = -\frac{2}{x^3}$
 $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^2} = -\frac{2}{x^3}$
 2. $\frac{1}{x^3} = x^{-3}$
 $\frac{d}{dx} x^{-3} = -3x^{-4} = -\frac{3}{x^4}$
 $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^3} = -\frac{3}{x^4}$
 3. $\frac{1}{x^4} = x^{-4}$
 $\frac{d}{dx} x^{-4} = -4x^{-5} = -\frac{4}{x^5}$
 $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^4} = -\frac{4}{x^5}$
 4. $\frac{1}{x^5} = x^{-5}$
 $\frac{d}{dx} x^{-5} = -5x^{-6} = -\frac{5}{x^6}$
 $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^5} = -\frac{5}{x^6}$
 5. $\frac{1}{x^6} = x^{-6}$
 $\frac{d}{dx} x^{-6} = -6x^{-7} = -\frac{6}{x^7}$
 $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^6} = -\frac{6}{x^7}$
 6. $\frac{1}{x^7} = x^{-7}$
 $\frac{d}{dx} x^{-7} = -7x^{-8} = -\frac{7}{x^8}$
 $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^7} = -\frac{7}{x^8}$
 7. $\frac{1}{x^8} = x^{-8}$
 $\frac{d}{dx} x^{-8} = -8x^{-9} = -\frac{8}{x^9}$
 $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^8} = -\frac{8}{x^9}$
 8. $\frac{1}{x^9} = x^{-9}$
 $\frac{d}{dx} x^{-9} = -9x^{-10} = -\frac{9}{x^{10}}$
 $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^9} = -\frac{9}{x^{10}}$
 9. $\frac{1}{x^{10}} = x^{-10}$
 $\frac{d}{dx} x^{-10} = -10x^{-11} = -\frac{10}{x^{11}}$
 $\frac{d}{dx} \frac{1}{x^{10}} = -\frac{10}{x^{11}}$

1. אלו הם המילים המרכזיות
 2. המילים המרכזיות
 3. המילים המרכזיות
 4. המילים המרכזיות
 5. המילים המרכזיות
 6. המילים המרכזיות
 7. המילים המרכזיות
 8. המילים המרכזיות
 9. המילים המרכזיות
 10. המילים המרכזיות

10.3

ד.ר.ר.

לפניך

ד.ר.ר. - לפניך
לפניך - ד.ר.ר.

AMBASSADE D'ISRAËL

3, RUE RABELAIS

75008 PARIS

768

##

##

##

##

משרד החוץ-מחלקת הקשר

נ.נ.

א/ח

מל: המשרד, ור: 49, ח: (פריס)
דח: ח, טג: ח, מא: 040280, רח: 1600
נד: מוכרם

מל המשרד
ח.ש.ד.ן. TRILATERAL COMMISSION
מיוון בקטר לפגישות שבקטו פיצאכז, אריגו לוי וקי פאדס ל
28.27 ו-29 בספט, תודה.
ח.ל.ו.ן. ---

כאמרי פגן / כיון (7.9)
אניס ימגק יאמגב ה"ל
AA

ח.ש.ד.ן.

2716

**

נכנס

**

**

**

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שמו

2716

אל: המשרד, נד: 115, מ: פריס
דח: ר, סג: ש, תא: 100980, רח: 1480
נד: אורחים

שמו/דגיל

אל אמיר-אירופה א'

מאת השגריר פריס

התקשרה TRINZ מוכירת ה- TRILATERAL היוצאת מכאן
למזקין ולפקין ומשם תגיע ישירות אלצה, כך יגיעו יחד חברי
המשלחת. בקשה לדעת אם נקבעו הפגישות שבקשו, השיבותי שטרם
נפלה החלטה, אך ברור שער החוץ לא יהיה בארץ בעת ביקורם. היא
תתקשר אתך טלפוןית ממזקין לדעת התשובה בקשר לפגישות שבקשה.
לאור חשיבות האירגון ממליץ מאד להענות לפנייתם.

שלחנו העתק המכתב שלא הגיעכם. - לרש נא (ג)
שנה טובה. =====
מ 14/9

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, שטון, אירא, אירב, יגר, אורחים, סקס,
ר/מרכו

AMBASSADEUR D'ISRAËL

פאריס, י"ז באב התש"ם
30 ביולי 1980

שגריר ישראל

סודי

אל : מר מ. ששון, שגריר מיוחד
מנהל אירופה א' ✓

מאת : השגריר, פאריס

The Trilateral Commission

הנדון :

לפני מספר ימים נפגשתי לשיחה עם המזכירה האירופאית של הגוף הנ"ל. ידוע לכם וודאי קיומה של הועדה המשולשת שכוללת אישים רמי מעלה מארה"ב, אירופה ויפאן. בין האמריקאים שחברים בקבוצה : סיסקו, ברנס, סנאטור רוט, דייוויד רוקפלר, פארסקי, לינוביץ, קיסנינג'ר וכו'. חברים לשעבר בקבוצה : הנשיא קארטר, מייקל בלומנטל, הרולד בראון, בז'יז'י-נסקי.

במפגש האחרון שהתקיים בלונדון בחודש מארס השנה - הוחלט להכין דו"ח על מצב במזה"ת. הכנת הדו"ח הוטלה על סיסקו מטעם ארה"ב, אריגו לוי מטעם אירופה והשגריר הידו קיטארה מטעם יפאן.

לצורך הכנת הדו"ח יצא כבר סיסקו למזה"ת, ואריגו לוי וקיטארה עומדים לצאת בסוף ספטמבר. הם מתעתדים לשהות בישראל ב-27/9 אחה"צ, 28 ו-29. הם מבקשים להפגש עם : ראש הממשלה, שר-החוץ, שמעון פרס, יצחק רבין, עזר ויצמן, משה דיין, אבא אבן, טדי קולק.

יחד אתם תבוא גם המזכירה, הגב' מארטין טרינק עמה נפגשתי.

מצ"ב חומר המוכיח על מהות הארגון וכן שני מסמכים סודיים ביותר שקבלתי מידי הגברת טרינק והכוללים פרטי הדיונים ותוכניות העבודה של הקבוצה. כמו-כן נכללים שמות האישים בארצות ערב שהם מתכוונים לפגוש. יש לשמור חומר זה כסודי ביותר. שימו-נא לב שבין האישים שהם מתכוונים לראות - גם הלמוט שמידט, גסטון טורן, גנשר, לורד קרינגטון והשגריר לינוביץ.

שמעתי מפי הגב' טרינק שהקבוצה נפגשה בצרפת עם תת-שר המדינה אוליבייה סטירן, שהסביר להם באריכות מדוע יש להתייחס בשלילה להסכמי קמפ-דייוויד ומדוע מדיניות צרפת היא הנכונה.

בכ"ח,
מ. רוזנברג

הערה: ב-חמישה אולי (ספט) - (ספט) 1980, (א) יתרה יחסי של טרנס.

THE TRILATERAL COMMISSION

Ambassadeur Meir Rosenne
Ambassade d'Israel en France
3 rue Rabelais
75008 Paris

1e 25 juillet 1980

Monsieur l'Ambassadeur,

Je me permets de m'adresser à Vous afin de vous informer que la Commission Trilatérale a entrepris récemment sur les questions relatives au Moyen Orient, et solliciter l'appui de votre haute autorité pour favoriser les consultations au plus haut niveau que nos experts souhaitent mener en Israel dans le cadre de la tournée qu'ils effectueront dans la région à partir de la fin du mois de septembre.

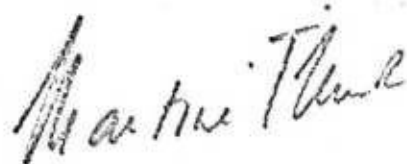
Lors de la dernière réunion de la Commission Trilatérale qui s'est tenue à Londres au mois de mars dernier, la décision a été prise de préparer un rapport consacré à la situation au Proche et Moyen Orient, dont le conflit Israélo-Arabe est l'une des composantes essentielles. La responsabilité de ce rapport a été confiée à quatre éminents personnalités: le Dr. Garret Fitzgerald et le Dr. Arrigo Levi pour l'Europe, le Dr. Joseph Sisco pour l'Amérique du Nord et l'Ambassadeur Hideo Kitahara pour le Japon. Ils présenteront leurs conclusions et recommandations aux membres de la Commission en mars prochain à Washington.

En complément des consultations qui sont menées actuellement en Europe, aux Etats-Unis et au Japon, les auteurs se rendront au Moyen Orient afin d'y avoir des entretiens avec quelques-uns des principaux responsables de la région. Pour des raisons de disponibilité, le Dr. Sisco se rendra seul en Israel au mois d'août après avoir eu une série de consultations en Syrie, en Egypte et en Jordanie.

Le voyage de Messieurs Fitzgerald, Levi et Kitahara que je pense accompagner personnellement, est prévu pour le mois de septembre. Ils se trouveront en Israël les 27 (après-midi), 28 et 29 septembre et souhaiteraient vivement pouvoir rencontrer lors de leur visite Monsieur le Président Menahem Begin, ainsi que Messieurs Shimon Peres, Yitzhak Rabin, Ezer Weizmann, le général Moshe Dayan et l'Ambassadeur Abba Eban.

Les auteurs européens ayant la responsabilité principale du rapport, c'est au bureau européen de la Commission, dont j'assume le secrétariat général, qu'il revient d'organiser cette dernière série de consultations. L'importance du sujet et l'audience prévisible du rapport m'incite à faire appel à votre autorité afin de faciliter les prises de contacts avec les hauts responsables de votre pays. A titre d'information, je vous adresse ci-joint quelques documents qui vous fourniront des précisions sur la nature de notre projet ainsi que sur la Commission elle-même. Je me tiens à votre entière disposition pour toute information complémentaire que vous pourriez juger utile.

En vous remerciant par avance pour l'attention que vous voudrez bien porter à ma demande et dans l'attente de votre réponse, je vous prie d'agréer, Monsieur l'Ambassadeur, l'expression de ma haute considération.



Martine Trink
Secrétaire européen

FOR MEMORY

CONFIDENTIEL

THE TRILATERAL COMMISSION

July 25, 1980

MEMORANDUM

TO: GEORGE FRANKLIN
CHARLES HECK
TADASHI YAMAMOTO

FROM: MARTINE TRINK

SUBJECT: WORK SCHEDULE FOR THE MIDDLE EAST TASK FORCE

I. GENERAL SCHEDULE

During the first task force meeting in Paris and Brussels (July 9-12), the authors agreed on the general work schedule which goes as follows:

MIDDLE EAST TRIP
(early August)

Dr. Sisco
Countries visited: Syria, Egypt, Jordan, Israel

MIDDLE EAST TRIP
(Sept. 27-Oct. 5)

Dr. Fitzgerald, Dr. Levi, Ambassador Kitahara
Countries visited: Israel (including West Bank)
Jordan, Lebanon, Egypt, Saudi Arabia

BY OCT. 31

All four authors will have exchanged the written pieces they have decided to prepare separately one, several or all of the 5 major themes of the report, according to their expertise

- 1) The Israeli-Arab conflict
- 2) Oil and economic interest of the trilateral countries in the Middle East, including the problem of modernization
- 3) Great power relations and detente; Soviet influence in the Middle East
- 4) Relations with Islam
- 5) Coordination of western policies-recommendations

NOV. 1-10

Dr. Fitzgerald edits the 4 papers and draws up draft

SECOND AUTHORS
MEETING-DUBLIN
NOV. 21-24

November 21, 22, 23 : re-drafting session
November 23 (evening) and 24: participation of 4 authors in the European regional meeting and presentation of their draft

THIRD AUTHORS
MEETING TOKYO

JAN. 14-18

All authors agreed that this last meeting be organized in Tokyo in accordance with the wish expressed by Mr. Watanabe and Mr. Yamamoto. Yet Dr. Fitzgerald, Arrigo Levi and Ambassador Kita still felt that a trip to Washington would be necessary at some point in order to get information from the US administration. Some more thought have to be given to this in the coming weeks.

II. MIDDLE EAST TRIP

- a) For reasons of time constraints, Dr. Sisco will be traveling in the Middle East on his own. He has made his own arrangements through his usual channels.
- b) The trip of Drs. Fitzgerald and Levi and Ambassador Kitahara will have to be organized through our channels.

- travel organization

Attached you will find a detailed timetable established by Dr. Fitzgerald. Apart from the trip to and from the Middle East, which will have to be adapted to Dr. Levi's and Ambassador Kitahara's points of departure, this timetable gives a precise idea of how the Middle trip will be organized.

- consultations

During the course of the trip, the authors have expressed the wish to meet with the following personalities:

ISRAEL

evening of September 27: a group of leading intellectual university professors, press editors. This meeting will probably be organized by Vittorio Segre, a friend of Arrigo Levi.

then:

Menaham Begin, Prime Minister
Josef Burg, Minister of the Interior
Shimon Peres, Labour Opposition leader
Yitzhak Rabin, Shadow Prime Minister
Moshe Dayan, Former Defence and Foreign Minister
Ezer Weizmann, Former Defence Minister
Abba Eban, Former Minister of Foreign Affairs
Teddy Kollek, Mayor of Jerusalem

WEST BANK

The authors wanted to meet a couple of mayors of the West Bank. I have thought of:

Karim Khalaf, Mayor of Ramallah
Bassam Shaka, Mayor of Nablus
Elias Freij, Mayor of Bethlehem

JORDAN

King Hussein
Crown Prince Hassan
Kassem Rimawi, Prime Minister

LEBANON

Yassar Arafat, Head of the PLO

EGYPT

Anwar Sadat, President
Mustapha Khalil, Prime Minister
Kamal Hassan Ali, Vice Prime Minister and Minister of Foreign Affairs

SAUDI ARABIA

Crown Prince Fahd
Prince Saud al-Faisal, Foreign Minister
Sheik Ahmed Zaki Yamani, Oil Minister

III. EUROPEAN CONSULTATIONS

Dr. Fitzgerald and Dr. A. Levi broadly agreed on personalities they plan to consult in Europe.

Garret Fitzgerald

Gaston Thorn, Foreign Minister of Luxembourg and future President of the EEC Commission. Head of the delegation of the Council of Minister which will be traveling to the Middle East in August. Meeting with Fitzgerald in early September probably.

Hans-Diether Genscher, Foreign Minister of the Federal Republic of Germany

Lord Carrington, Foreign Minister of the United Kingdom

Arrigo Levi

Helmut Schmidt, Chancellor of Federal Republic of Germany

Theo Sommer, Editor of Die Zeit, Hamburg

Karl Kaiser, Director of the Research Institute of the German Society for Foreign Policy, Bonn

Sir Michael Palliser, Permanent Undersecretary of State, Head of Diplomatic Service, UK

Ed Mortimer, Editor, The Times (specialist of Islam)

The European authors also expressed the wish to see Sol Linowitz, Chief US negotiator in the Palestinian autonomy talks, on the occasion of one of his trips to Europe.

THE TRILATERAL COMMISSION

RAPPORT SUR LE MOYEN ORIENT

CONFIDENTIEL

NOTE D'INFORMATION

AUTEURS PRINCIPAUX: EUROPE

Dr. Garret Fitzgerald, TD
Membre du Parlement de la République d'Irlande
Chef du Parti Fine Gael
Ancien Ministre des Affaires Etrangères

Dr. Arrigo Levi
Editorialiste, La Stampa et The Times

CO-AUTEUR : JAPON

Ambassadeur Hideo Kitahara
Ancien Ambassadeur du Japon en France

CO-AUTEUR : AMERIQUE DU NORD

Dr. Joseph Sisco
Président de l'American University, Washington, D.C.
Ancien Secrétaire d'Etat adjoint chargé du Moyen Orient

PRINCIPAUX THEMES DISCUTES:

Sécurité

Evaluation des risques d'instabilité dans la région liés aux conflits de politique interne, aux rivalités nationales, religieuses

La menace soviétique: analyse française

Jugement sur la stratégie américaine vis à vis de l'Iran et de l'Afghanistan

Stratégie française et européenne: vers une participation accrue de la France et de l'Europe au maintien de la sécurité de la région ?

Le conflit Israélo-Palestinien

Analyse française du conflit: position vis à vis les Palestiniens, Israel, solutions possibles

Les accords de Camp David: jugement sur la politique américaine

Quel rôle peut jouer l'Europe dans un règlement du conflit?

Importance du conflit pour les relations entre les pays industrialisés et le monde arabe

Energie

Prévision a court, moyen et long terme sur la dépendance énergétique de la France et des autres pays industrialisés à l'égard du Moyen Orient - Progrès dans le développement des énergies de substitution

Analyse des résultats des sommets de Tokyo et de Venise

Perspectives sur les relations futures avec les pays de l'OPEP (accords multilatéraux bilatéraux, indexation, etc...)

- Coopération économique et financière avec les pays du Moyen Orient
- Recyclage des pétrodollars
- Perspectives de développement économique au Moyen Orient, exportation de capitaux, technologie, biens de production

- Aspects de la coopération politique et économique Europe/USA/sur les questions relatives au Moyen Orient

(efficacité des mécanismes de consultation et de coordination existants, bilan de l'expérience de Venise, nouveaux mécanismes envisageables...)

אל: מר מ. שרון, שגריר מיוחד

מאח: אירופה 1

הנדון: THE TRILATERAL COMMISSION
בהמשך למזכרי אליך (סס' 830 מה-16.9)

בשיחה טלפונית מסויקו (16.9) מסרה מזכירת הקבוצה, גב' טרינק, פרטים
נוספים על ביקור הקבוצה:

- א. הקבוצה הגיע לישראל ב-27.9 ותשהה במלון "הילטון" בת"א.
- ב. הקבוצה המגיעה תכלול את:
 1. Dr. Garrett Fitzgerald, לשעבר שה"ח של אירלנד וכיום ראש האופוזיציה. לדברי גב' טרינק, יש לו סיכויים טובים להיות רוה"מ אירלנד הבא.
 2. Dr. Arrigo Levi, עיתונאי נודע, קשור לעיתון האיטלקי "לה-טמפה" ולשכונת "טיימס".
 3. היטאני Kitahara, לשעבר שגריר ארצו בצרפת.
- ג. הקבוצה הנ"ל מכינה דו"ח על הסצב במזה"ח, ומעוניינת, כיון היחד, להיפגש עם מספר אישים ישראלים: רוה"מ בגין, השר בורג, (הם יודעים ששה"ח נעדר מישראל) שמעון פרס, יצחק רבין, משה דיין, קזר וייצמן, אבא אבן וטדי קולק.
- ד. הקבוצה תשהה בישראל בימים 27-30.9.
- ה. סימקו משהיין לאותה קבוצה, אך בגלל התחייבותיו ביקור בבר בישראל באוגוסט. בבדיקה במצפ"א, נמסר שבביקורו האחרון של סימקו בישראל, טיפלה ה-U.S.I.S הירושלמי.
- ו. מצפה להנחיות לטיפול בקבוצה ובביקורה כאן.

מכרחה

מאיר יופה

אל: מר מ. שרון, שגריר מיוחד

מאה: אירופה 1

הנידון: ביקור משלחת מטעם ה- THE TRI-LATERAL COMMISSION

1. הועדה המשולשת הנ"ל מורכבת מאישים רמי מעלה מארה"ב, אירופה ויפאן. בין האמריקנים החברים בוועדה: סיסקו, ברנס, סנאטור רוט, ד. דוקפלר, פארסקי, לינוביץ, קיסנינג'ר וכו'. חברים לשעבר בוועדה: הנשיא קארטר, מ. בלומנטל, ה. בראון, בז'ז'ינסקי.
2. במפגש האחרון שהתקיים בלונדון בטארס השנה, הוחלט להכין דו"ח על המצב במזה"ח. הכנת הדו"ח הוטל על סיסקו מטעם ארה"ב, אריגו לוי מטעם אירופה וקיסארה מטעם יפאן.
3. סיסקו שהה בישראל באוגוסט.
4. אריגו לוי וקיסארה עוסדים להגיע לישראל מיפאן בסוף ספטמבר, כימים (27-29.9), ומבקשים להיפגש עם רוח"מ, שה"ח, ש.פרס, י.רביץ, ע. ויצמן, מ. דיין, א. אבן וטדי קולק.
5. מזכירת הקבוצה האירופאית של הועדה הנ"ל, הגב' טרינק, טילפנה מטוקיו לשמוע אם מכן משה"ח מוכן לארגן לקבוצה הפגישות הנ"ל, וזאת בהתאם להמלצת השגריר מ. רוזן, עמו היא עמדה בקשר בפריס.
6. אנא הנחיותיך לטיפול בקבוצה הנ"ל ובביקורה בישראל.
7. רצ"ב, מכתבו של מ. רוזן מה-30.7; מכתב מזכירת הקבוצה למ. רוזן, מה-25.7, וכן שני מסמכים סודיים שם. רוזן קיבל מהמזכירה, והכוללים פרטי הדיונים ותכניות העבודה של הקבוצה.

בברכה

מאיר יופה

ו' חשרי תשס"א
16 בספטמבר 1980
830

אל: מר מ. ששון, שגריר מיוחד

מאה: אירופה 1

הנידון: ביקור משלחת מטעם ה- THE TRILATERAL COMMISSION

1. הועדה המשולשת הנ"ל מורכבת מאישים רמי מעלה מארה"ב, אירופה ויפאן. בין האמריקנים החברים בוועדה: סיסקו, ברנס, סנאטור רוס, ד. רוקפלר, פארסקי, לינוביץ, קיסנינג'ר וכו'. חברים לשעבר בוועדה: הנשיא קארטר, מ. בלומנטל, ה. בראון, בז'ז'ינסקי.
2. במפגש האחרון שהתקיים כלונדון במארס השנה, הוחלט להכין דו"ח על המצב במזה"ח. הכנת הדו"ח הוטל על סיסקו מטעם ארה"ב, אריגו לוי מטעם אירופה וקיסארה מטעם יפאן.
3. סיסקו שהה בישראל באוגוסט.
4. אריגו לוי וקיסארה עומדים להגיע לישראל גיפאן בסוף ספטמבר, בימים (27-29.9), ומבקשים להיפגש עם רוה"מ, שה"ח, ש.פרס, י.רבין, ע. ויצמן, מ. דיין, א. אבן וסדי קולק.
5. מזכירת הקבוצה האירופאית של הועדה הנ"ל, הגב' טרינק, טילפנה מסוקיו לשמוע אם שכן משה"ח מוכן לארגן לקבוצה הפגישות הנ"ל, וזאת כהתאם להסלחת השגריר מ. רוזן, עמו היא עמדה בקשר בפריס.
6. אנא הנחיותיך לטיפול בקבוצה הנ"ל ובביקורה בישראל.
7. רצ"ב, מכתבו של מ. רוזן מה-30.7; מכתב מזכירת הקבוצה למ. רוזן, מה-25.7, וכן שני מסמכים סודיים שמ. רוזן קיבל מהמזכירה, והכוללים פרטי הדיונים ותכניות העבודה של הקבוצה.

בברכה

מאיר יוסף

פאריס, י"ז באב התש"מ
30 ביולי 1980

סודי



אל : מר מ. ששון, שגריר מיוחד
מנהל אירופה א' ✓

מאת : השגריר, פאריס

The Trilateral Commission

הנדון :

לפני מספר ימים נפגשתי לשיחה עם המזכירה האירופאית של הגוף הנ"ל. ידועה לכם וודאי קיומה של הועדה המשולשת שכוללת אישים רמי מעלה מארה"ב, אירופה ויפאן. בין האמריקאים שחברים בקבוצה : סיסקו, ברנס, סנאטור רוט, דייוויד רוקפלר, פארסקי, לינוביץ, קיסינג'ר וכו'. חברים לשעבר בקבוצה : הנשיא קארטר, מייקל בלומנטל, הרולד בראון, בז'יז'י-נסקי.

במפגש האחרון שהתקיים בלונדון בחודש מארס השנה - הוחלט להכין דו"ח על מצב במזה"ת. הכנת הדו"ח הוטלה על סיסקו מטעם ארה"ב, אריגו לוי מטעם אירופה והשגריר הידו קיטארה מטעם יפאן. לצורך הכנת הדו"ח יצא כבר סיסקו למזה"ת, ואריגו לוי וקיטארה עומדים לצאת בסוף ספטמבר. הם מתעתדים לשהות בישראל ב-27/9 אחה"צ, 28 ו-29. הם מבקשים להפגש עם : ראש הממשלה, שר-החוץ, שמעון פרס, יצחק רבין, עזר ויצמן, משה דיין, אבא אבן, טדי קולק.

יחד אתם תבוא גם המזכירה, הגב' מארטין טרינק עמה נפגשתי.

מצ"ב חומר המוכיח על מהות הארגון וכן שני מסמכים סודיים ביותר שקבלתי מידי הגברת טרינק והכוללים פרטי הדיונים ותוכניות העבודה של הקבוצה. כמו-כן נכללים שמות האישים בארצות ערב שהם מתכוננים לפגוש. יש לשמור חומר זה כסודי ביותר. שימו-נא לב שבין האישים שהם מתכוננים לראות - גם הלמוט שמידט, גסטון טורן, גנשר, לורד קרינגטון והשגריר לינוביץ.

שמעתי מפי הגב' טרינק שהקבוצה נפגשה בצרפת עם תת-שר המדינה אוליבייה סטירן, שהסביר להם באריכות מיוע יש להתייחס בשלילה להסכמי קמפ-דייוויד ומדוע מדיניות צרפת היא הנכונה.

בכר כה,
מ. רוקפלר

הערה: כחברת אגודת האמריקנים-ישראלים, 1980, לא היה קשר שלי.

THE TRILATERAL COMMISSION

Ambassadeur Meir Rosenne
Ambassade d'Israel en France
3 rue Rabelais
75008 Paris

le 25 juillet 1980

Monsieur l'Ambassadeur,

Je me permets de m'adresser à Vous afin de vous informer que la Commission Trilatérale a entrepris récemment sur les questions relatives au Moyen Orient, et solliciter l'appui de votre haute autorité pour favoriser les consultations au plus haut niveau que nos experts souhaitent mener en Israel dans le cadre de la tournée qu'ils effectueront dans la région à partir de la fin du mois de septembre.

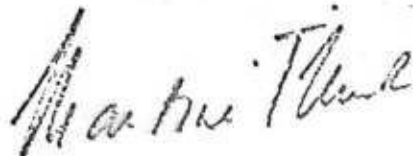
Lors de la dernière réunion de la Commission Trilatérale qui s'est tenue à Londres au mois de mars dernier, la décision a été prise de préparer un rapport consacré à la situation au Proche et Moyen Orient, dont le conflit Israélo-Arabe est l'une des composantes essentielles. La responsabilité de ce rapport a été confiée à quatre éminents personnalités: le Dr. Garret Fitzgerald et le Dr. Arrigo Levi pour l'Europe, le Dr. Joseph Sisco pour l'Amérique du Nord et l'Ambassadeur Hideo Kitahara pour le Japon. Ils présenteront leurs conclusions et recommandations aux membres de la Commission en mars prochain à Washington.

En complément des consultations qui sont menées actuellement en Europe, aux Etats-Unis et au Japon, les auteurs se rendront au Moyen Orient afin d'y avoir des entretiens avec quelques-uns des principaux responsables de la région. Pour des raisons de disponibilité, le Dr. Sisco se rendra seul en Israel au mois d'août après avoir eu une série de consultations en Syrie, en Egypte et en Jordanie.

Le voyage de Messieurs Fitzgerald, Levi et Kitahara que je pense accompagner personnellement, est prévu pour le mois de septembre. Ils se trouveront en Israel les 27 (après-midi), 28 et 29 septembre et souhaiteraient vivement pouvoir rencontrer lors de leur visite Monsieur le Président Menahem Begin, ainsi que Messieurs Shimon Peres, Yitzhak Rabin, Ezer Weizmann, le général Moshe Dayan et l'Ambassadeur Abba Eban.

Les auteurs européens ayant la responsabilité principale du rapport, c'est au bureau européen de la Commission, dont j'assume le secrétariat général, qu'il revient d'organiser cette dernière série de consultations. L'importance du sujet et l'audience prévisible du rapport m'incite à faire appel à votre autorité afin de faciliter les prises de contacts avec les hauts responsables de votre pays. A titre d'information, je vous adresse ci-joint quelques documents qui vous fourniront des précisions sur la nature de notre projet ainsi que sur la Commission elle-même. Je me tiens à votre entière disposition pour toute information complémentaire que vous pourriez juger utile.

En vous remerciant par avance pour l'attention que vous voudrez bien porter à ma demande et dans l'attente de votre réponse, je vous prie d'agréer, Monsieur l'Ambassadeur, l'expression de ma haute considération.



Martine Trink
Secrétaire européen

FOR MEMORY

CONFIDENTIEL

THE TRILATERAL COMMISSION

July 25, 1980

MEMORANDUM

TO: GEORGE FRANKLIN
CHARLES HECK
TADASHI YAMAMOTO

FROM: MARTINE TRINK

SUBJECT: WORK SCHEDULE FOR THE MIDDLE EAST TASK FORCE

I. GENERAL SCHEDULE

During the first task force meeting in Paris and Brussels (July 9-12), the authors agreed on the general work schedule which goes as follows:

MIDDLE EAST TRIP
(early August)

Dr. Sisco
Countries visited: Syria, Egypt, Jordan, Israel

MIDDLE EAST TRIP
(Sept. 27-Oct. 5)

Dr. Fitzgerald, Dr. Levi, Ambassador Kitahara
Countries visited: Israel (including West Bank)
Jordan, Lebanon, Egypt, Saudi Arabia

BY OCT. 31

All four authors will have exchanged the written pieces they have decided to prepare separately one, several or all of the 5 major themes of the report, according to their expertise

- 1) The Israeli-Arab conflict
- 2) Oil and economic interest of the trilateral countries in the Middle East, including the problem of modernization
- 3) Great power relations and detente; Soviet influence in the Middle East
- 4) Relations with Islam
- 5) Coordination of western policies-recommendations

NOV. 1-10

Dr. Fitzgerald edits the 4 papers and draws up draft

SECOND AUTHORS
MEETING-DUBLIN
NOV. 21-24

November 21, 22, 23 : re-drafting session
November 23 (evening) and 24: participation of 4 authors in the European regional meeting and presentation of their draft

THIRD AUTHORS
MEETING TOKYO

JAN. 14-18

All authors agreed that this last meeting be organized in Tokyo in accordance with the wish expressed by Mr. Watanabe and Mr. Yamamoto. Ye Dr. Fitzgerald, Arrigo Levi and Ambassador Kita still felt that a trip to Washington would be necessary at some point in order to get information from the US administration. Some more thought have to be given to this in the coming weeks.

II. MIDDLE EAST TRIP

a) For reasons of time constraints, Dr. Sisco will be traveling in the Middle East on his own. He has made his own arrangements through his usual channels.

b) The trip of Drs. Fitzgerald and Levi and Ambassador Kitahara will have to be organized through our channels.

- travel organization -

Attached you will find a detailed timetable established by Dr. Fitzgerald. Apart from the trip to and from the Middle East, which will have to be adapted to Dr. Levi's and Ambassador Kitahara's points of departure, this timetable gives a precise idea of how the Middle trip will be organized.

- consultations -

During the course of the trip, the authors have expressed the wish to meet with the following personalities:

ISRAEL

evening of September 27: a group of leading intellectual university professors, press editors. This meeting will probably be organized by Vittorio Segre, a friend of Arrigo Levi.

then:

Menahem Begin, Prime Minister
Josef Burg, Minister of the Interior
Shimon Peres, Labour Opposition leader
Yitzhak Rabin, Shadow Prime Minister
Moshe Dayan, Former Defence and Foreign Minister
Ezer Weizmann, Former Defence Minister
Abba Eban, Former Minister of Foreign Affairs
Teddy Kollek, Mayor of Jerusalem

WEST BANK

The authors wanted to meet a couple of mayors of the West Bank. I have thought of:

Karim Khalaf, Mayor of Ramallah
Bassam Shaka, Mayor of Nablus
Elias Freij, Mayor of Bethlehem

JORDAN

King Hussein
Crown Prince Hassan
Kassem Rimawi, Prime Minister

LEBANON

Yassar Arafat, Head of the PLO

EGYPT

Anwar Sadat, President
Mustapha Khalil, Prime Minister
Kamal Hassan Ali, Vice Prime Minister and Minister of Foreign Affairs

SAUDI ARABIA

Crown Prince Fahd
Prince Saud al-Faisal, Foreign Minister
Sheik Ahmed Zaki Yamani, Oil Minister

III. EUROPEAN CONSULTATIONS

page 3

Dr. Fitzgerald and Dr. A. Levi broadly agreed on personalities they plan to consult in Europe.

Garret Fitzgerald

Gaston Thorn, Foreign Minister of Luxembourg and future President of the EEC Commission. Head of the delegation of the Council of Ministers which will be traveling to the Middle East in August. Meeting with Fitzgerald in early September probably.

Hans-Diether Genscher, Foreign Minister of the Federal Republic of Germany

Lord Carrington, Foreign Minister of the United Kingdom

Arrigo Levi

Helmut Schmidt, Chancellor of Federal Republic of Germany

Theo Sommer, Editor of Die Zeit, Hamburg

Karl Kaiser, Director of the Research Institute of the German Society for Foreign Policy, Bonn

Sir Michael Palliser, Permanent Undersecretary of State, Head of Diplomatic Service, UK

Ed Mortimer, Editor, The Times (specialist of Islam)

The European authors also expressed the wish to see Sol Linowitz, Chief US negotiator in the Palestinian autonomy talks, on the occasion of one of his trips to Europe.

THE TRILATERAL COMMISSION

RAPPORT SUR LE MOYEN ORIENT

CONFIDENTIEL

NOTE D'INFORMATION

AUTEURS PRINCIPAUX: EUROPE

Dr. Garret Fitzgerald, TD
Membre du Parlement de la République d'Irlande
Chef du Parti Fine Gael
Ancien Ministre des Affaires Etrangères

Dr. Arrigo Levi
Editorialiste, La Stampa et The Times

CO-AUTEUR : JAPON

Ambassadeur Hideo Kitahara
Ancien Ambassadeur du Japon en France

CO-AUTEUR : AMERIQUE DU NORD

Dr. Joseph Sisco
Président de l'American University, Washington, D.C.
Ancien Secrétaire d'Etat adjoint chargé du Moyen Orient

PRINCIPAUX THEMES DISCUTES:

Sécurité

Evaluation des risques d'instabilité dans la région liés aux conflits de politique interne, aux rivalités nationales, religieuses

La menace soviétique: analyse française

Jugement sur la stratégie américaine vis à vis de l'Iran et de l'Afghanistan

Stratégie française et européenne: vers une participation accrue de la France et de l'Europe au maintien de la sécurité de la région ?

Le conflit Israélo-Palestinien

Analyse française du conflit: position vis à vis les Palestiniens, Israël, solutions possibles

Les accords de Camp David: jugement sur la politique américaine

Quel rôle peut jouer l'Europe dans un règlement du conflit?

Importance du conflit pour les relations entre les pays industrialisés et le monde arabe

Energie

Prévision à court, moyen et long terme sur la dépendance énergétique de la France et des autres pays industrialisés à l'égard du Moyen Orient - Progrès dans le développement des énergies de substitution

Analyse des résultats des sommets de Tokyo et de Venise

Perspectives sur les relations futures avec les pays de l'OPEP (accords multilatéraux bilatéraux, indexation, etc...)

- Coopération économique et financière avec les pays du Moyen Orient
- Recyclage des pétrodollars
- Perspectives de développement économique au Moyen Orient, exportation de capitaux, technologie, biens de production
- Aspects de la coopération politique et économique Europe/USA sur les questions relatives au Moyen Orient

(efficacité des mécanismes de consultation et de coordination existants, bilan de l'expérience de Venise, nouveaux mécanismes envisageables...)

THE TRILATERAL COMMISSION

Ambassadeur Meir Rosenne
Ambassade d'Israel en France
3 rue Rabelais
75008 Paris

le 25 juillet 1980

Monsieur l'Ambassadeur,

Je me permets de m'adresser à Vous afin de vous informer que la Commission Trilatérale a entrepris récemment sur les questions relatives au Moyen Orient, et solliciter l'appui de votre haute autorité pour favoriser les consultations au plus haut niveau que nos experts souhaitent mener en Israel dans le cadre de la tournée qu'ils effectueront dans la région à partir de la fin du mois de septembre.

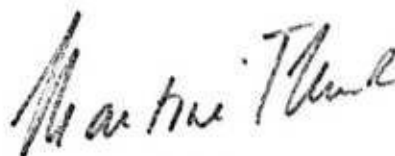
Lors de la dernière réunion de la Commission Trilatérale qui s'est tenue à Londres au mois de mars dernier, la décision a été prise de préparer un rapport consacré à la situation au Proche et Moyen Orient, dont le conflit Israélo-Arabe est l'une des composantes essentielles. La responsabilité de ce rapport a été confiée à quatre éminents personnalités: le Dr. Garret Fitzgerald et le Dr. Arrigo Levi pour l'Europe, le Dr. Joseph Sisco pour l'Amérique du Nord et l'Ambassadeur Hideo Kitahara pour le Japon. Ils présenteront leurs conclusions et recommandations aux membres de la Commission en mars prochain à Washington.

En complément des consultations qui sont menées actuellement en Europe, aux Etats-Unis et au Japon, les auteurs se rendront au Moyen Orient afin d'y avoir des entretiens avec quelques-uns des principaux responsables de la région. Pour des raisons de disponibilité, le Dr. Sisco se rendra seul en Israel au mois d'août après avoir eu une série de consultations en Syrie, en Egypte et en Jordanie.

Le voyage de Messieurs Fitzgerald, Levi et Kitahara que je pense accompagner personnellement, est prévu pour le mois de septembre. Ils se trouveront en Israel les 27 (après-midi), 28 et 29 septembre et souhaiteraient vivement pouvoir rencontrer lors de leur visite Monsieur le Président Menahem Begin, ainsi que Messieurs Shimon Peres, Yitzhak Rabin, Ezer Weizmann, le général Moshe Dayan et l'Ambassadeur Abba Eban.

Les auteurs européens ayant la responsabilité principale du rapport, c'est au bureau européen de la Commission, dont j'assume le secrétariat général, qu'il revient d'organiser cette dernière série de consultations. L'importance du sujet et l'audience prévisible du rapport m'incite à faire appel à votre autorité afin de faciliter les prises de contacts avec les hauts responsables de votre pays. A titre d'information, je vous adresse ci-joint quelques documents qui vous fourniront des précisions sur la nature de notre projet ainsi que sur la Commission elle-même. Je me tiens à votre entière disposition pour toute information complémentaire que vous pourriez juger utile.

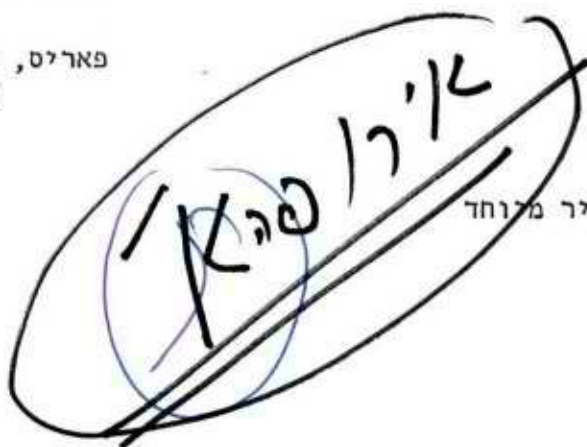
En vous remerciant par avance pour l'attention que vous voudrez bien porter à ma demande et dans l'attente de votre réponse, je vous prie d'agréer, Monsieur l'Ambassadeur, l'expression de ma haute considération.



Martine Trink
Secrétaire européen

פאריס, י"ז באב התש"מ
30 ביולי 1980

ס ו ד י



אל : מר מ. ששון, שגריר מיוחד
✓ מנהל אירופה א'

מאת : השגריר, פאריס

The Trilateral Commission

הנדון :

לפני מספר ימים בפגשתי לשיחה עם המזכירה האירופאית של הגוף הנ"ל. ידוע לכם וודאי קיומה של הועדה המשולשת שכוללת אישים רמי מעלה מארה"ב, אירופה ויפאן. בין האמריקאים שחברים בקבוצה : סיסקו, ברנס, סנאטור רוט, דייוויד רוקפלר, פארסקי, לינוביץ, קיסנינג'ר וכו'. חברים לשעבר בקבוצה : הנשיא קארטר, מייקל בלומנטל, הרולד בראון, בז'יז'י-נסקי.

במפגש האחרון שהתקיים בלונדון בחודש מארס השנה - הוחלט להכין דו"ח על מצב במזה"ת. הכנת הדו"ח הוטלה על סיסקו מטעם ארה"ב, אריגו לוי מטעם אירופה והשגריר הידו קיטארה מטעם יפאן.

לצורך הכנת הדו"ח יצא כבר סיסקו למזה"ת, ואריגו לוי וקיטארה עומדים לצאת בסוף ספטמבר. הם מתעתדים לשהות בישראל ב-27/9 אחה"צ, 28 ו-29. הם מבקשים להפגש עם : ראש הממשלה, שר-החוץ, שמעון פרס, יצחק רבין, עזר ויצמן, משה דיין, אבא אבן, טדי קולק.

יחד אתם תבוא גם המזכירה, הגב' מארטין טרינק עמה נפגשתי.

מצ"ב חומר המוכיח על מהות הארגון וכן שני מסמכים סודיים ביותר שקבלתי מידי הגברת טרינק והכוללים פרטי הדיונים ותוכניות העבודה של הקבוצה. כמו-כן נכללים שמות האישים בארצות ערב שהם מתכוננים לפגוש. יש לשמור חומר זה כסודי ביותר. שימו-נא לב שבין האישים שהם מתכוננים לראות - גם הלמוט שמידט, גסטון טורן, גנשר, לורד קרינגטון והשגריר לינוביץ.

שמעתי מפי הגב' טרינק שהקבוצה נפגשה בצרפת עם תת-שר המדינה אוליביה סטירן, שהסביר להם באריכות מדוע יש להתייחס בשלילה להסכמי קמפ-דייוויד ומדוע מדיניות צרפת היא הנכונה.

בברכה,
מ. רוזנברג

הערה: כחומר אישי (אין להפיץ) - מ. רוזנברג, 18.10.80. (אין להפיץ) חומר אישי. מ. רוזנברג.

1/2/64